

Α.Τ.Ε.Ι. ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΘΕΜΑ:
Φορολόγηση Φυσικών Προσώπων Σύμφωνα
με τον Νόμο 4110/2013

ΦΟΙΤΗΤΕΣ: Ρουκουνάκη Ευανθία Α.Μ.8868
Τσιτσολάρη Αλβίντα Α.Μ.9000

Επιβλέπον Καθηγητής: Μπαστάκης Εμμανουήλ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 2013

Περιεχόμενα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο	6
ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΦΟΡΩΝ	6
1.1. Η έννοια της Φορολογίας και των Φόρων	6
1.2. Χαρακτηριστικά των φόρων	8
1.3. Η λειτουργικότητα των φόρων	9
1.4. Διακρίσεις των φόρων	11
1.5. Αρχές κατανομής του φορολογικού βάρους.....	17
1.6. Διανομή και αναδιανομή του εισοδήματος μέσω φόρων	22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο	24
Ο ΝΕΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ 4110/2013 ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ	24
2.1. Ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος.....	24
2.2. Οι αλλαγές που επιφέρει ο νόμος 4110/2013 στη φορολόγηση φυσικών προσώπων	26
2.2.1. Κλίμακα φορολογίας εισοδήματος	26
2.2.2. Φοροαλλαγές	28
2.2.3. Αυξομειώσεις αποδοχών για μισθωτούς, συνταξιούχους.....	32
2.2.4. Δελτίο Παροχής υπηρεσιών.....	33
2.2.5. Ηλεκτρονικά χωράφια και οικόπεδα εκτός σχεδίου	33
2.2.6. Ενοίκια	34
2.2.7. Φόρος υπεραξίας.....	35
2.2.7. Φόρος υπεραξίας.....	36
2.2.8. Τόκοι Καταθέσεων	37

2.2.9. Συντελεστής Παρακράτησης φόρου	37
2.2.10. Τέλος επιτηδεύματος	37
2.2.11. Ελεύθεροι επαγγελματίες.....	38
2.2.12. Αγρότες	39
Κεφάλαιο 3^ο	40
Ανάλυση άρθρων του νέου φορολογικού νόμου	40
Άρθρο 1	
Κλίμακες Φορολογίας-Εκπτώσεις Δαπανών-Αντικειμενικές Δαπάνες Διαβίωσης...	40
Άρθρο 2	
Εισόδημα από κινητές αξίες και Μεταβιβάσεις μετόχων.....	43
Άρθρο 5	
Κέρδη από Μεταβιβάσεις Ακινήτων.....	45
Άρθρο 6	
Παρακράτηση Φόρου.....	46
Άρθρο 8	
Υποχρεώσεις και Δικαιώματα Φορολογουμένων-Υπηρεσιών.....	48
Κεφάλαιο 4^ο	49
Συμπεράσματα	49
Βιβλιογραφία	58
Παράρτημα	59

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η Ελλάδα τα τελευταία πέντε χρόνια βρίσκεται σε μία βαθιά δημοσιονομική ύφεση που έχει οδηγήσει σε δραματική αύξηση της ανεργίας κοντά στο 30% και εκατομμύρια Έλληνες κάτω από το όριο της φτώχειας. Για το λόγω αυτό, η χώρα μας εστιάζεται στην εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών και στη μείωση του ελλείμματος. Η προσπάθεια αυτή δεν αφορά μόνο τον εξορθολογισμό του δημοσίου τομέα αλλά συμπλέκεται με την αποκατάσταση της διαφάνειας, της σωστής διαχείρισης και του σεβασμού στον Έλληνα φορολογούμενο, που δικαιούται να λαμβάνει αξιοπρεπής εξυπηρέτηση στις δημόσιες υπηρεσίες και να του προσφέρουν αγαθά. Στόχος, είναι ένα κράτος που μπορεί να χρηματοδοτείται με τις δικές του δυνάμεις χωρίς ελλείμματα και αλόγιστες ανάγκες δανεισμού.

Συγκεκριμένα το Υπουργείου Οικονομικών επικεντρώνεται στη μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος της χώρας με στόχο τη δημιουργία ενός δίκαιου, με βάση τις συνταγματικές επιταγές της φορολογικής δικαιοσύνης και ίσης μεταχείρισης, και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος. Στόχος είναι το νέο φορολογικό σύστημα να συμβάλει καθοριστικά στην ενίσχυση της διαφάνειας και στην ουσιαστική καταπολέμηση της φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής.

Η οικονομική κρίση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα απαιτεί την προώθηση μίας συνολικής φορολογικής μεταρρύθμισης η οποία θα διαμορφώσει ένα σύγχρονο φορολογικό σύστημα το οποίο θα υπηρετεί συγκεκριμένους στόχους:

α. Εξασφάλιση των αναγκαίων δημοσιονομικών πόρων ώστε να διασφαλίξεται η βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών και να είναι δυνατή η άσκηση αποτελεσματικής αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής.

β. Αναδιανομή του εισοδήματος υπέρ των ασθενέστερων στρωμάτων μέσα από μια δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών.

γ. Δημιουργία σταθερού και ευνοϊκού κλίματος για νέες επενδύσεις.

Το ζητούμενο παραμένει η δημιουργία ενός ενιαίου, διαχρονικά σταθερού και απλού φορολογικού πλαισίου. Οι συνεχείς αλλαγές και η αβεβαιότητα που προκαλούν, δεν βοηθούν κανέναν, εμπνέουν τη δημιουργία φορολογικής συνείδησης και δεν δημιουργούν ευνοϊκό κλίμα για την επιχειρηματικότητα και την προσέλκυση νέων επενδύσεων.

Πρόσφατα ψηφίστηκε στην Ελλάδα ο νέος φορολογικός νόμος ν.4110/2013, όπου στόχος της παρούσας πτυχιακής εργασίας είναι να παρουσιάσει σε θεωρητικό επίπεδο την έννοια των φόρων και της φορολόγησης, καθώς και τους λόγους επιβολής των φόρων και τις επιπτώσεις που θα υπάρξουν. Σε πρακτικό επίπεδο θα παρουσιαστεί ο νέος φορολογικός νόμος αναφορικά με την φορολόγηση φυσικών προσώπων, θα εντοπιστούν οι αλλαγές που εισάγει και θα αξιολογηθεί κατά πόσο κατέχει χαρακτηριστικά κοινωνικής δικαιοσύνης, προσφεύγει σε αναδιανομή του εισοδήματος και κατανομή των φορολογικών βαρών ανάλογα με την φοροδοτική ικανότητα των φορολογούμενων ή απλά περιορίζεται στο πλαίσιο μιας μονομερούς εισπρακτικής λογικής.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να επισημανθεί ότι στην Ελλάδα επικρατεί τα τελευταία χρόνια η πρακτική της υπέρμετρης επιβάρυνσης μισθωτών, συνταξιούχων και γενικά των συνεπών φορολογούμενων.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι σύμφωνα με Έκθεση του ΟΟΣΑ (06/2012) η συνολική φορολογική επιβάρυνση στην Ελλάδα επί του εργατικού κόστους διαμορφώνεται στο 37,8% έχοντας αυξηθεί την τελευταία δεκαετία (2001-2011) σε σχέση με τον μέσο όρο των κρατών – μελών του ΟΟΣΑ κατά περισσότερες από 4 ποσοστιαίες μονάδες. Ειδικότερα η φορολογική επιβάρυνση στην Ελλάδα αυξήθηκε στο 35,6% των μικτών αμοιβών το 2011 από 34,3% το 2000, την στιγμή που ο μέσος όρος στα κράτη μέλη του ΟΟΣΑ υποχώρησε στο 31,7% το 2011 από 33,3% το 2000.

Υψηλότερη κατά 12% σε σχέση με τον μέσο όρο στην Ελλάδα είναι η επιβάρυνση στον μισθό του παντρεμένου εργαζόμενου με δύο παιδιά, καθώς διαμορφώνεται στο 37,8% το 2011 από 35,3% το 2000, την στιγμή όπου ο μέσος όρος του ΟΟΣΑ υποχώρησε το 2011 στο 25,4% από 27,5 το 2000.¹

¹ βλ. Γνώμες της Ο.Κ.Ε. νο 282 (Δεκέμβριος 2012), νο 255 (Μάρτιος 2011), νο202 (Σεπτέμβριος 2008) κ.λ.π. καθώς και την «Εθνική Αναπτυξιακή και Κοινωνική Συμφωνία» (Μάρτιος 2009). http://www.oke.gr/opinion/op_289.pdf.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΓΕΝΙΚΑ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΦΟΡΩΝ

1.1. Η έννοια της Φορολογίας και των Φόρων

Η παραγωγή δημοσίων αγαθών κάνει αναγκαία την μετάθεση παραγωγικών πόρων από τον ιδιωτικό στο δημόσιο τομέα, ο οποίος πρέπει να καταβάλλει στους ιδιοκτήτες αμοιβή που επικρατεί στην αγορά. Δεδομένου όμως ότι το δημόσιο παρέχει δημόσια αγαθά δωρεάν σε όλους, και ότι τα έσοδα από την δημόσια περιουσία είναι ελάχιστα σχετικά με το κόστος παροχής των αγαθών αυτών, υποχρεώνει το κράτος να χρησιμοποιήσει μέσα αναγκαστικού χαρακτήρα που συνεπάγονται οικονομικό βάρος για τους φορείς του ιδιωτικού τομέα (νοικοκυριά, επιχειρήσεις). Το κυριότερο τέτοιο μέσο είναι οι φόροι.

Το δημόσιο μέσο της φορολογίας αφαιρεί αναγκαστική αγοραστική δύναμη από τους ιδιώτες για την παραπέρα μίσθωση των παραγωγικών συντελεστών που είναι αναγκαίοι για την παραγωγή των δημοσίων αγαθών. Έτσι το κράτος δια της επιβολής φόρων προσπαθεί να καταλείψει το κόστος παραγωγής των δημοσίων αγαθών μεταξύ των πολιτών όπως επιθυμεί ή όπως θεωρεί δίκαιο.

Ο φόρος εξεταζόμενος από την πλευρά του φορολογούμενου, αποτελεί αναγκαστική οικονομική παροχή η οποία όμως δεν έχει την έννοια της χρηματικής ποινής, δεν είναι αντάλλαγμα, δεν είναι τιμή η οποία πληρώνεται για τα αγαθά-υπηρεσίες που προσφέρει το κράτος, αλλά μια υλική θυσία.

Ο φόρος δηλαδή είναι η δημοσίας φύσης αξίωσης χρηματικής παροχής των πολιτών στο κράτος για την ικανοποίηση γενικών αναγκών ή διαφορετικά η αναγκαστική και άνευ ειδικού ανταλλάγματος παροχή του ιδιώτη προς το κράτος για την εκπλήρωση του σκοπού του τελευταίου.

Ο φόρος επιβάλλεται με τυπικό νόμο από την Βουλή των Ελλήνων. Κανείς άλλος δεν μπορεί να επιβάλλει φόρο ούτε ο Δήμαρχος ούτε ο Νομάρχης με πλειοψηφίες και αποφάσεις των Νομαρχιακών και Δημοτικών Συμβουλίων.

Το κράτος επιβάλλει τους φόρους προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες που προκύπτουν από τις Δημόσιες Δαπάνες. Όπου οι Δημόσιες Δαπάνες είναι οι δαπάνες για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών τις οποίες πραγματοποιούν η τοπική αυτοδιοίκηση, οι κυβερνήσεις των πολιτειών και η ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

Οι Δημόσιες Δαπάνες διακρίνονται σε:

1. Δαπάνες Κατανάλωσης του Δημοσίου
2. Δαπάνες Δημοσίων Επενδύσεων
3. Μεταβιβαστικές Πληρωμές προς τα Νοικοκυριά
4. Μεταβιβαστικές Πληρωμές προς τις Επιχειρήσεις

Οι δαπάνες του Δημοσίου διακρίνονται στη Χώρα μας σε επτά κατηγορίες

1. Δαπάνες για Διοίκηση
2. Δαπάνες για Άμυνα
3. Δαπάνες για Δικαιοσύνη
4. Δαπάνες για Υγεία
5. Δαπάνες για Πρόνοια
6. Δαπάνες για Εκπαίδευση
7. Δαπάνες για Λοιπές Δράσεις

Για να καλύψει όλες αυτές τις ανάγκες του το κράτος επιβάλλει λοιπόν τους φόρους.²

² Γεωργακοπούλου Θ. Πάσχου Γ.Π., (2003). *Εισαγωγή στη Φορολογία*, Αθήνα: εκδόσεις ΜΠΕΝΟΣ.

1.2. Χαρακτηριστικά των φόρων

Τα στοιχεία που συνθέτουν την έννοια του φόρου είναι :

α. Μονομερής παροχή από τον πολίτη στο Δημόσιο

Ο φόρος είναι μονομερής χρηματική συνήθως παροχή των φορολογικών μονάδων προς το Δημόσιο, χωρίς δηλαδή να υπάρχει ειδική άμεση αντιπαροχή (αντάλλαγμα εκ μέρους του Δημοσίου)

β. Αναγκαστική παροχή από τον πολίτη στο Δημόσιο

Ο φόρος αποτελεί αναγκαστική Χρηματική παροχή προς το Δημόσιο, δηλαδή δεν είναι οικιοθελής παροχή και δεν αποτελεί ποινή. Ο φορολογούμενος τακτοποιεί τις φορολογικές του υποχρεώσεις με βάση πάντα κάποιο νόμο που επιβάλλει το κράτος. Ακριβώς δε από τον μονομερή χαρακτήρα της επιβολής του πηγάζει η αναγκαστική της παροχή και το δικαίωμα αυτό της πολιτείας να επιβάλλει και να καθορίζει μονομερώς το φόρο είναι εκδήλωση άσκησης πολιτικής εξουσίας. Η πολιτική αυτή εξουσία δημιουργεί ένα είδος εξάρτησης του ατόμου από την πολιτεία. Η αναγκαστική φύση του δεν στηρίζεται μόνο στο νομικό θεσμό της ιθαγένειας, αλλά στηρίζεται κυρίως σε μια εξάρτηση ευρύτερης φύσης. Γι' αυτό και ο φόρος δεν επιβάλλεται μόνο επί των υπηκόων της πολιτείας αλλά επί των προσώπων τα οποία απολαύουν των υπηρεσιών αυτής. Συνεπώς υπάρχει η άποψη ότι ένας φόρος δαπάνης (έμμεσος) δεν έχει αναγκαστικό χαρακτήρα, π.χ. εάν κάποιος δεν αγοράσει τσιγάρα δεν πληρώνει το φόρο καπνού και ο αναγκαστικός χαρακτήρας του φόρου δεν πρέπει να αναζητείται την στιγμή της πρόθεσης του πολίτη να δαπανήσει ή όχι, αλλά μετά την απόφαση να δαπανήσει. Τότε ο πολίτης δεν είναι ελεύθερος να πληρώσει ή να μη πληρώσει τον φόρο, αλλά είναι αναγκασμένος να τον πληρώσει.

γ. Έλλειψη ειδικού ανταλλάγματος

Έναντι της καταβολής φόρου η πολιτεία δεν παρέχει κάποιο ειδικό αντάλλαγμα και σε αυτό ακριβώς διαφέρει ο φόρος από το τέλος. (Το τέλος καταβάλλεται ως αντάλλαγμα ειδικών υπηρεσιών της πολιτείας π.χ. τέλος χαρτοσήμου, τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτου.) Φυσικά, το κράτος με τα έσοδα και από τους φόρους παρέχει τα δημόσια αγαθά, όμως τα δημόσια αγαθά ικανοποιούν

κοινωνικές ανάγκες και είναι διαθέσιμα για όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες (είτε καταβάλουν, είτε όχι φόρους).

δ. Ικανοποίηση σκοπών του κράτους

Τα δημόσια αγαθά τα οποία δεν θα μπορούσαν να παρασχεθούν σε όλους με το μηχανισμό της αγοράς, παρέχονται από το κράτος με την είσπραξη φόρων. Ο οποιοσδήποτε φόρος δεν αποβλέπει στην ικανοποίηση συγκεκριμένου σκοπού του κράτους, αλλά στο σύνολο των σκοπών του.³

1.3. Η λειτουργικότητα των φόρων

Οι φόροι επιτελούν τρεις στόχους ταμειυτικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς.

α. Ταμειυτική λειτουργία

Ο φόρος αποτελεί το κυριότερο μέσο χρηματοδότησης των Δημοσίων Οικονομιών, γι' αυτό και ένας από τους σκοπούς της πολιτείας είναι η εξασφάλιση της επάρκειας των φορολογικών εσόδων, προς κάλυψη των δημοσίων δαπανών.

Στην ουσία, σκοπός του φόρου τούτου είναι η ανακατανομή των παραγωγικών πόρων της οικονομίας μεταξύ του ιδιωτικού και Δημόσιου τομέα και μάλιστα η αφαίρεση παραγωγικών πόρων από τον ιδιωτικό τομέα και μεταφορά στο Δημόσιο για την παραγωγή δημοσίων αγαθών, προοριζόμενων για την ικανοποίηση αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

β. Οικονομική λειτουργία

Πολλές φορές, ο φόρος χρησιμοποιείται και ως μέσο άσκησης οικονομικής πολιτικής για τον επηρεασμό της οικονομικής δραστηριότητας.

Η Δημόσια οικονομία λαμβάνει μέτρα δια των οποίων επιδιώκεται η δίκαιη κατανομή του εθνικού εισοδήματος, η ταχύτερη οικονομική ανάπτυξη της χώρας, η περιφερειακή ανάπτυξη κ.λπ., θεσπίζει ευνοϊκά φορολογικά μέτρα για την ανάπτυξη

³ Γεωργακοπούλου Θ. Πάσχου Γ.Π., (2003). *Εισαγωγή στη Φορολογία*, Αθήνα: εκδόσεις ΜΠΕΝΟΣ.

της επαρχιακής βιομηχανίας και επιβάλλει δασμούς στα εισαγόμενα είδη για την προστασία της εγχώριας βιομηχανίας.

γ. Κοινωνική λειτουργία

Με το φόρο επιδιώκεται και η πραγματοποίηση διαφόρων κοινωνικών σκοπών, εκ των οποίων κυριότερος είναι η δια φόρου μείωση της οικονομικής ανισότητας των ατόμων. Για την επίτευξη του σκοπού τούτου οι Δημόσιες οικονομίες λαμβάνουν τα παρακάτω μέτρα:

- Καθορίζουν προοδευτικό συντελεστή για το φόρο εισοδήματος, έτσι ώστε το μέγεθος του καταβαλλόμενου φόρου να είναι μεγαλύτερο για τις ιδιωτικές οικονομίες που έχουν μεγαλύτερο εισόδημα και χαμηλότερο για τις έχουσες μικρό εισόδημα.

- Επιβάλλουν φόρο με προοδευτικό συντελεστή στην περιουσία των ιδιωτικών οικονομιών.

- Απαλλάσσουν ή επιβαρύνουν με υψηλό συντελεστή τα είδη πολυτελείας.

- Απαλλάσσουν πολλές φορές τις μικρές επιχειρήσεις από τον Φ.Π.Α., έτσι ώστε να παράγουν με χαμηλό κόστος.⁴

⁴ Γεωργακοπούλου Θ. Πάσχου Γ.Π., (2003). *Εισαγωγή στη Φορολογία*, Αθήνα: εκδόσεις ΜΠΕΝΟΣ.

1.4. Διακρίσεις των φόρων

Οι ποικίλοι φόροι που επιβάλλονται μπορούν να διακριθούν και να ταξινομηθούν με βάση 5 κριτήρια ως εξής:

1. ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

1. ΦΟΡΟΙ ΣΤΑΘΕΡΟΥ ΠΟΣΟΥ ΚΑΤΑ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟ

Με τους φόρους αυτούς, όλα τα άτομα υφίστανται την ίδια φορολογική επιβάρυνση ανεξάρτητα από τις προσωπικές τους συνθήκες, το μέγεθος της περιουσίας και του εισοδήματός τους κ.λπ. Κάθε φορολογούμενος δηλαδή πληρώνει ορισμένο ποσό φόρου, κοινό σε όλους, το οποίο ισούται με το πηλίκο της διαίρεσης των απαιτούμενων φορολογικών εσόδων προς τον αριθμό των φορολογούμενων.

Ο κατεξοχήν φόρος σταθερού ποσού κατά φορολογούμενο ήταν στο παρελθόν ο κεφαλικός φόρος (head tax), οι περισσότερες όμως σύγχρονες φορολογικές νομοθεσίες τον έχουν αντικαταστήσει με πιο εκλεπτυσμένες μορφές φόρων, που αξιοποιούν ορισμένους δείκτες οικονομικής ευημερίας των ατόμων και, συνεπώς, είναι δικαιότεροι από κοινωνική άποψη.

Αν και οι φόροι σταθερού ποσού κατά φορολογούμενο έχουν μηδαμινή πρακτική αξία, γιατί κατά κανόνα δεν χρησιμοποιούνται, η συμβολή τους στη διερεύνηση των οικονομικών επιδράσεων των διαφόρων κατηγοριών φόρων είναι σημαντική. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι φόροι ποσού κατά φορολογούμενο είναι ουδέτεροι με την έννοια ότι δεν επηρεάζουν την κατανομή των παραγωγικών μέσων, δηλαδή τις επιλογές των φορολογούμενων μεταξύ των κατ' ιδίαν αγαθών, μεταξύ κατανάλωσης και αποταμίευσης, μεταξύ εργάσιμου και ελεύθερου χρόνου κ.λπ. και αυτό, γιατί όλοι οι φορολογούμενοι πληρώνουν τελικά το ίδιο ποσό φόρου, οτιδήποτε και αν καταναλώσουν, οποιοδήποτε εισόδημα και αν πραγματοποιήσουν, οποιαδήποτε περιουσία και αν αποκτήσουν. Αποτελούν, λοιπόν, οι φόροι αυτοί το καταλληλότερο μέτρο αναφοράς, προς το οποίο συγκρίνονται, οι υπόλοιποι φόροι, προκειμένου να προσδιοριστούν οι αποκλίσεις τους από μια κατάσταση πραγμάτων, που αριστοποιεί την κατανομή των παραγωγικών μέσων.

2. ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Η φορολογική βάση των φόρων εισοδήματος είναι γενικά το εισόδημα που πραγματοποιούν οι ιδιωτικοί φορείς από διάφορες πηγές (εργασία, εταιρεία, ακίνητα, μετοχές κ.λπ.) σε ορισμένη χρονική περίοδο, συνήθως ετήσια. Οι φόροι αυτοί αναλόγως της νομικής φύσης της φορολογούμενης μονάδας επί του εισοδήματος της οποίας επιβάλλεται ο φόρος διακρίνεται σε:

• ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Η φορολογική τους βάση συμπίπτει με το ετήσιο εισόδημα των φυσικών προσώπων – στα οποία περιλαμβάνονται και οι ιδιοκτήτες των προσωπικών εταιριών – μετά την αφαίρεση των εξόδων πραγματοποίησης του εισοδήματος και ορισμένων απαλλαγών και εξαιρέσεων.

• ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Η φορολογική βάση συμπίπτει με το σύνολο των καθαρών κερδών των Ανωνύμων Εταιριών. Στην πράξη εμφανίζονται πολλά προβλήματα στην εφαρμογή του φόρου εισοδήματος όπως:

- α. το ακριβές περιεχόμενο του εισοδήματος που τελικά υπόκειται σε φορολογία
- β. ο ακριβής ορισμός της φορολογούμενης μονάδας
- γ. η μέθοδος φορολόγησης του εισοδήματος και
- δ. ο τρόπος φορολόγησης των άστατων εισοδημάτων.

3. ΦΟΡΟΙ ΔΑΠΑΝΗΣ (Κατανάλωσης)

Ο φόρος που επιβάλλει εδώ το κράτος εξαρτάται από την δαπάνη την οποία διενεργεί φορολογούμενη μονάδα για την προμήθεια αγαθών και υπηρεσιών.

4. ΦΟΡΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Φόροι περιουσίας είναι εκείνοι οι φόροι που επιβάλλονται στη φορολογούμενη ομάδα με βάση την αξία ή τον όγκο κάποιου άλλου χαρακτηριστικού της περιουσίας ην οποία η φορολογούμενη μονάδα κατέχει.

II. ΚΡΙΤΗΡΙΟ: ΦΟΡΕΑΣ ΕΠΙΒΟΛΗΣ – ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΦΟΡΟΥ

Με το κριτήριο το είδος του δημόσιου φορέα που είναι αρμόδιος για την είσπραξη των φόρων έχουμε

α. φόρους Κεντρικής Διοίκησης

β. φόρους Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (δημοτικοί και κοινοτικοί φόροι)

γ. φόρους υπέρ Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης

Η διάκριση αυτή παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε χώρες που είναι οργανωμένες σε ομοσπονδίες (π.χ. Αμερική, Καναδάς).

III. ΚΡΙΤΗΡΙΟ: ΦΟΡΟΙ ΕΠΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ: Η φορολογούσα αρχή έρχεται σε άμεση επαφή με το φορολογούμενο. Εδώ υπάγεται ο φόρος εισοδήματος, ο φόρος κληρονομιών, ο προσωπικός φόρος δαπάνης.

ΑΠΡΟΣΩΠΟΙ (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ) ΦΟΡΟΙ: Οι φόροι αυτοί επιβάλλονται όχι σε πρόσωπα, αλλά σε συναλλαγές.

IV. ΚΡΙΤΗΡΙΟ: Η ΠΡΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΠΙΒΑΡΥΝΕΙ

Ένα από τα κριτήρια ταξινομεί τους φόρους σε *ΑΜΕΣΟΥΣ* και *ΕΜΜΕΣΟΥΣ*. Η διάκριση μεταξύ άμεσων και έμμεσων φόρων έχει επικρατήσει τόσο στη θεωρία όσο και στην πράξη. Η διάκριση αυτή όμως δεν είναι πάντοτε εύκολη. Το πρόβλημα της διάκρισης υπάρχει ιδιαίτερα εάν σαν κριτήριο της παραπάνω διάκρισης υιοθετήσουμε τη δυνατότητα ή μη του φορολογούμενου όπως μεταθέτει σε άλλους ιδιώτες με τους οποίους συναλλάσσεται, το φορολογικό βάρος για το οποίο είναι υπόχρεος. Με βάση αυτό, ως άμεσοι φόροι θεωρούνται εκείνοι οι οποίοι ο υπόχρεος δε μπορεί να μεταθέσει, όπως οι φόροι εισοδήματος φυσικών προσώπων που παρακρατούνται επί των αποδοχών του. Αντίθετα έμμεσοι φόροι, χαρακτηρίζονται οι φόροι τους οποίους ο υπόχρεος έχει τη δυνατότητα να μετακυλήσει μέρος ή ολόκληρο το ποσό σε άλλους ιδιώτες.

Γενικά

Άμεσοι είναι εκείνοι οι φόροι που επιβάλλονται από τη φορολογούσα αρχή

▪ Επί στοιχείων που προσδιορίζουν άμεσα τη φοροδοτική ικανότητα του φορολογούμενου, δηλαδή την οικονομική του δυνατότητα να πληρώνει φόρους στο Δημόσιο και

▪ Με την πρόθεση να επιβαρύνουν το πρόσωπο που είναι κατά νόμο υπόχρεο, για την πληρωμή του φόρου. Π.χ. το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που είναι κατά νόμο υπόχρεο να καταβάλει στο Δημόσιο το φόρο εισοδήματος, υφίσταται μείωση του εισοδήματός του.

Άμεσοι είναι ο Φόρος Εισοδήματος, Φόρος Κληρονομιών Γονικών Παροχών, Δωρεών.

Πλεονεκτήματα Άμεσων Φόρων

- Δικαιότεροι
- Σταθερότητα Απόδοσης
- Μικρό Κόστος Είσπραξης
- Ακριβής Γνώση Ποσών από τους Φορολογούμενους

Μειονεκτήματα Άμεσων Φόρων

- Δεν έχουν άμεση απόδοση όπως οι έμμεσοι
- Ευνοούν την φοροδιαφυγή(είναι για τους τίμιους)
- Γίνονται αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης (αλλαγή βάσης κλπ)
- Δυσκολότερη διαδικασία είσπραξης

Έμμεσοι είναι εκείνοι οι οποίοι επιβάλλονται από τη φορολογούσα αρχή

▪ Επί στοιχείων που αποτελούν ενδείξεις μόνο της φοροδοτικής ικανότητας του φορολογούμενου, όπως οι φόροι κατανάλωσης και

▪ Με την πρόθεση να επιβαρύνονται τα πρόσωπα, με τα οποία συναλλάσσεται ο κατά νόμο υπόχρεος για την πληρωμή των φόρων στο Δημόσιο.

Η πρόθεση του φορολογικού νομοθέτη να επιβαρύνει τον κατά νόμο υπόχρεο για την καταβολή του φόρου (στην περίπτωση των άμεσων φόρων) ή τα πρόσωπα, με τα οποία συναλλάσσεται ο κατά νόμο υπόχρεος (στην περίπτωση των έμμεσων φόρων) δεν πρέπει να συγγέεται με αυτό που συμβαίνει στις σχέσεις μεταξύ συναλλασσόμενων.

Έμμεσοι ή φόροι Κατανάλωσης όπως αναφέρονται είναι: Ο ΦΠΑ, δασμοί, τέλη χαρτοσήμου όπου υπάρχει ακόμη, λοιποί φόροι κατανάλωσης.

Πλεονεκτήματα Έμμεσων Φόρων

- Εύκολη Είσπραξη
- Ευκολότερη Καταβολή
- Δυσκολότερη Φοροδιαφυγή
- Μεγαλύτερη Απόδοση
- Εισπράττονται και από τους ξένους τουρίστες

Μειονεκτήματα Έμμεσων Φόρων

Το βασικότερο μειονέκτημα των έμμεσων φόρων είναι η αβέβαιη είσπραξη σε περιόδους οικονομικών κρίσεων

V. ΚΡΙΤΗΡΙΟ: ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ

- ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ

Είναι οι φόροι που επιβαρύνουν τη φορολογική μονάδα με τον ίδιο μέσο φορολογικό συντελεστή ανεξάρτητα του μεγέθους της φορολογικής βάσης. (Αυτό σημαίνει ότι ο οριακός φορολογικός συντελεστής είναι σταθερός και ίσος με το μέσο)

- ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ

Προοδευτικός είναι ο φόρος του οποίου ο μέσος φορολογικός συντελεστής αυξάνει καθώς αυξάνεται η φορολογική βάση (Αυτό σημαίνει ότι αν ο μέσος φορολογικός συντελεστής αυξάνει με σταθερό ρυθμό η προοδευτικότητα του φόρου καλείται σταθερή, εάν αυξάνει με αύξοντα ρυθμό η προοδευτικότητα του φόρου καλείται αύξουσα και τέλος αν αυξάνει με φθίνοντα ρυθμό η προοδευτικότητα του φόρου καλείται φθίνουσα.)

- ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ

Χαρακτηρίζονται αυτοί οι φόροι που έχουν την ιδιότητα να μειώνεται ο μέσος φορολογικός συντελεστής (και επομένως και η φορολογική επιβάρυνση) καθώς αυξάνει η φορολογική βάση. Με άλλα λόγια, ο μέσος φορολογικός συντελεστής είναι μεγαλύτερος από τον οριακό φορολογικό συντελεστή. (Τέτοιου είδους φόροι είναι σπάνιοι).

Συνήθως παρατηρείται ότι:

- ◇ Τα μεγαλύτερα εισοδήματα επιβαρύνονται με υψηλότερο μέσο φορολογικού συντελεστή από ότι τα χαμηλότερα
- ◇ Σε κάθε επίπεδο εισοδήματος ο οριακός φορολογικός συντελεστής είναι μεγαλύτερος του μέσου.⁵

⁵ Γκίνογλου Δ., (2004), «Φορολογική Λογιστική (Εφαρμογές)», εκδ. Ανίκουλα Αμαλία, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Θεσσαλονίκη.

1.5. Αρχές κατανομής του φορολογικού βάρους

Η κατανομή του φορολογικού βάρους προκειμένου να είναι δίκαιη, θα πρέπει να υπόκειται σε δύο αρχές:

- Την αρχή της οριζόντιας φορολογικής ισότητας οι οποία ικανοποιείται όταν οι πολίτες που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες, έχουν την ίδια φορολογική μεταχείριση

- Την αρχή της κάθετης φορολογικής ισότητας η οποία ικανοποιείται όταν οι πολίτες που βρίσκονται κάτω από διαφορετικές συνθήκες έχουν διαφορετική φορολογική μεταχείριση.

Όταν τηρούνται οι δυο παραπάνω αρχές, η κατανομή του φορολογικού βάρους είναι δίκαιη.

Όσο αναφορά τα κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για την δίκαιη κατανομή έχουν αναπτυχθεί δυο θεωρίες:

- Θεωρία του ανταλλάγματος
- Θεωρία της φοροδοτικής ικανότητας

Κατά την θεωρία του ανταλλάγματος δυο πολίτες βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες για φορολογικούς σκοπούς και επομένως πρέπει να έχουν την ίδια φορολογική μεταχείριση. Αντιθέτως δυο πολίτες βρίσκονται κάτω από διαφορετικές συνθήκες για φορολογικούς σκοπούς και διαφορετικές συνθήκες όταν αποκομίζουν διαφορετικό εισόδημα από το δημόσιο. Κάθε πολίτης επομένως πρέπει να καταβάλει φόρο ανάλογο με το όφελος που αποκομίζει από τη δραστηριότητα του δημοσίου.

Η θεωρία αυτή στηρίζεται στην αρχή της αντιπαροχής, που είναι γενικά αποδεκτή ως «ηθική αρχή» από τις κοινωνίες που στηρίζονται στην λειτουργία της ελεύθερης αγοράς. Θεωρείται ότι το κράτος για την παραγωγή και παροχή δημοσίων αγαθών θα πρέπει να λειτουργεί όπως η κάθε ιδιωτική επιχείρηση. Δηλαδή για την κατανάλωση του κάθε δημόσιου αγαθού οι πολίτες θα πρέπει να επιβαρύνονται με μια ανάλογη τιμή-φόρο, όπως συμβαίνει αντίστοιχα με την κατανάλωση ιδιωτικών αγαθών.

Οι υποστηρικτές της θεωρίας του ανταλλάγματος θεωρούν ότι:

- Η θεωρία αυτή ανταποκρίνεται καλύτερα στην έννοια της κοινωνικής δικαιοσύνης, αφού για όλα τα αγαθά (ιδιωτικά – δημόσια) θα πρέπει να καταβάλλεται μια τιμή. Απόκλιση από αυτήν τη θέση οδηγεί σε αποκλίσεις από την κοινωνική δικαιοσύνη, γιατί δεν μπορεί κάποιος να καταναλώσει αγαθά, είτε δημόσια είτε ιδιωτικά, χωρίς να πληρώσει.

- Με τη θεωρία αυτή ελαχιστοποιούνται οι αρνητικές συνέπειες στα οικονομικά κίνητρα. Κανένας δεν επιβαρύνεται χωρίς ανάλογο όφελος, ενώ η φορολογική επιβάρυνση χωρίς αντίστοιχες αντιπαροχές εξασθενεί τα οικονομικά κίνητρα.

- Παράγονται τα δημόσια αγαθά τα οποία επιθυμούν οι πολίτες. Η πολιτική εξουσία λαμβάνει υπόψη τις προτιμήσεις των πελατών και με βάση αυτές προσδιορίζει τις ποσότητες και της κατηγορίες των δημοσίων αγαθών που θα παραχθούν. Οι φόροι έχουν τον ρόλο των τιμών στην αγορά και δεν παράγονται δημόσια αγαθά αυθαίρετα, αλλά αυτά που εξυπηρετούν τους πολίτες.

Παρά το γεγονός ότι η θεωρία του ανταλλάγματος παρουσιάζει πλεονεκτήματα συνήθως αποφεύγεται να εφαρμοστεί. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η υγεία όπου η εφαρμογή της δεν κρίνεται επιθυμητή γιατί δεν θα επέτρεπε στις χαμηλές εισοδηματικές τάξεις να καταναλώσουν αρκετή ποσότητα από το αγαθό αυτό, πράγμα που δεν είναι επιθυμητό από το κοινωνικό σύνολο.

Με βάση τη θεωρία της φοροδοτικής ικανότητας, θεωρείται δίκαιη η κατανομή του φορολογικού βάρους, όταν γίνεται με βάση την ικανότητα κάθε ατόμου να συνεισφέρει στα κοινά.

Σημαντικό κριτήριο για τη δίκαιη κατανομή των φόρων είναι εδώ η φοροδοτική ικανότητα και όχι το ειδικό όφελος που αποκομίζει κάθε πολίτης από τη δραστηριότητα του δημοσίου. Ένας εναλλακτικός ορισμός του φορολογικού βάρους, είναι το σύνολο των συνολικών φορολογικών εσόδων του κράτους σε σχέση με το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν του, δηλαδή ο λόγος των φόρων προς το ΑΕΠ.

Παρόλα αυτά η θεωρία της φοροδοτικής ικανότητας παρουσιάζει ένα σημαντικό μειονέκτημα, ότι δηλαδή δεν συνδέει το ποσό φόρου, που καταβάλλει κάθε πολίτης, με το όφελος που απολαμβάνει από το δημόσιο, και αυτό έχει ως ενδεχόμενο να οδηγήσει σε εξασθένηση των κινήτρων για εργασία, αποταμίευση, κ.α.,

γιατί στην περίπτωση αυτή φορολογούνται περισσότερο, εκείνοι που καταβάλλουν μεγαλύτερη προσπάθεια, από εκείνους που καταβάλλουν μικρότερη προσπάθεια.

Η φοροδοτική ικανότητα των πολιτών καθορίζεται από αντικειμενικούς και υποκειμενικούς παράγοντες, ως αντικειμενικοί παράγοντες θεωρούνται συνήθως το εισόδημα, η περιουσία και η καταναλωτική δαπάνη, οι οποίοι γι' αυτό άλλωστε αποτελούν και τα μεγέθη που χρησιμοποιούνται ως βάσεις των φόρων.

Η επιβάρυνση δε του φορολογούμενου πρέπει να αυξάνεται με ρυθμό ταχύτερο από την αύξηση της φοροδοτικής ικανότητας, δηλαδή η φορολογία πρέπει να είναι προοδευτική. Αυτό σημαίνει ότι όσο αυξάνεται η φοροδοτική ικανότητα ενός ατόμου, που σημαίνει αύξηση των πόρων του, τόσο η οριακή θυσία που προέρχεται από την πληρωμή του φόρου μειώνεται, γιατί οι φόροι που πληρώνει στο δημόσιο θα χρησιμοποιούνται για την ικανοποίηση λιγότερο επιτακτικών του αναγκών.

Γενικά η κατανομή τους φορολογικού βάρους πρέπει να γίνεται με βάση θεσπισμένους από την πολιτεία κανόνες, οι οποίοι διέπουν την φορολογική της πολιτική. Οι κανόνες αυτοί είναι οι ακόλουθοι:

- **Ο κανόνας της καθολικότητας του φόρου**

Σύμφωνα με αυτό τον κανόνα, ο φόρος πρέπει να επιβάλλεται σε όλους τους πολίτες χωρίς εξαιρέσεις. Η απαλλαγή από την φορολογία των μικρών εισοδημάτων δεν έρχεται σε αντίθεση με τον κανόνα της καθολικότητας, επειδή η διαφορά των εισόδων από τη φορολόγηση των μικρών εισοδημάτων σε σχέση με τα έξοδα βεβαίωσης και είσπραξης του φόρου είναι πολύ μικρή και επί πλέον το ίδιο κράτος μεταγενέστερα, ίσως χρειαζόταν να ενισχύσει οικονομικά τους μικροεισοδηματίες.

- **Ο κανόνας της παραγωγικότητας του φόρου**

Ο φόρος είναι παραγωγικός, εφόσον το ποσοστό του δεν είναι υπερβολικό, ώστε να οδηγεί το φορολογούμενο σε φοροδιαφυγή, δεν καθιερώνει απαλλαγές, επιδιώκεται η ταχύτερη δυνατή βεβαίωση και είσπραξη του με όσο μικρότερα έξοδα και οι νόμοι είναι σαφείς και δεν μεταβάλλονται συχνά.

- **Ο κανόνας της απλότητας του φόρου**

Σε αυτήν την περίπτωση, η φορολογία πρέπει να είναι απλή και κατανοητή έτσι ώστε να αποφεύγεται η σύγχυση και θα βελτιώνονται οι σχέσεις μεταξύ φορολογουμένων και φοροτεχνικών οργάνων.

- **Ο κανόνας της βεβαιότητας του φόρου**

Εάν οι νόμοι είναι απλοί και κατανοητοί και δεν μεταβάλλονται συχνά, τότε ο φορολογούμενος μπορεί να γνωρίζει εκ των προτέρων πόσο φόρο οφείλει στο Δημόσιο και πως πρέπει να εξοφληθεί.

- **Ο κανόνας της καταλληλότητας του φόρου**

Ο φόρος πρέπει να είναι κατάλληλος από άποψη χρόνου, τόπου και τρόπου πληρωμής.

- **Ο κανόνας του ελάχιστου ορίου συντήρησης**

Για κάθε φορολογούμενο υπάρχει ένα τμήμα του εισοδήματος του που δεν πρέπει να υπάγεται στη φορολογία. Είναι εκείνο το τμήμα το οποίο θεωρείται ότι καλύπτει τις απαραίτητες ανάγκες του ίδιου φορολογούμενου και της οικογένειάς του.

- **Ο κανόνας του διαχωρισμού των εισοδημάτων**

Η φοροδοτική ικανότητα του φορολογούμενου εξαρτάται και από την προέλευση του εισοδήματος του. Επομένως, θα πρέπει να μην υπάρχει το ίδιο φορολογικό βάρος για όλα τα εισοδήματα, αλλά να υπάρχει μεταξύ τους κάποια διάκριση.

- **Ο κανόνας αποφυγής της διπλής φορολογίας**

Το φορολογικό σύστημα πρέπει να αποφεύγει την διπλή φορολόγηση, δηλαδή όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται δύο φορές στον ίδιο φόρο και για το ίδιο αντικείμενο, διότι αυτό οδηγεί σε φοροδιαφυγή, εξασθενεί την επιχειρηματική προσπάθεια και δημιουργεί φορολογικές ανισότητες.

Συνεπώς η θεωρία της φοροδοτικής ικανότητας έχει ένα βασικό πλεονέκτημα, οδηγεί σε αναδιανομή του εισοδήματος από τις υψηλότερες στις χαμηλότερες εισοδηματικές τάξεις και η αναδιανομή αυτή θεωρείται ότι ανταποκρίνεται στις σύγχρονες αντιλήψεις του κοινωνικού συνόλου για κοινωνική δικαιοσύνη⁶

⁶ Φλώρος Α., 2010: *Φορολογική λογιστική*, ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

1.6. Διανομή και αναδιανομή του εισοδήματος μέσω φόρων

Μια από τις βασικότερες λειτουργίες του σύγχρονου κράτους είναι η αναδιανομή του εισοδήματος, ένα θέμα το οποίο θα μας απασχολήσει σε ένα μεγαλύτερο μέρος της πτυχιακής εργασίας. Ως διανομή εισοδήματος πρακτικά εννοείται η συμμετοχή της κάθε εισοδηματικής τάξης στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, καθώς και το πώς διαχρονικά μπορεί να αλλάξει αυτή. Το κράτος με το φορολογικό σύστημα και τις δημόσιες δαπάνες που πραγματοποιεί μπορεί να επηρεάσει τη διανομή του εισοδήματος και το περιορισμό της φτώχειας σε μια χώρα.

Οι φόροι, όπως και τα άλλα δημοσιονομικά μέσα, επηρεάζουν την διανομή του εισοδήματος και συνήθως οι δημόσιοι φορείς χρησιμοποιούν την φορολογία για την βελτίωση της διανομής του εισοδήματος. Τρεις βασικές μορφές διανομής και αναδιανομής του εισοδήματος, εξετάζονται βασικά από τους οικονομολόγους:

i) η διανομή μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών συντελεστών παραγωγής, που είναι γνωστή ως λειτουργική διανομή του εισοδήματος,

ii) η διανομή του ανάμεσα στις διάφορες εισοδηματικές τάξεις, που είναι γνωστή ως διανομή κατά εισοδηματικά κλιμάκια ή κατακόρυφη διανομή του εισοδήματος και

iii) η γεωγραφική διανομή του εισοδήματος, δηλαδή η διανομή του ανάμεσα στις διάφορες περιφέρειες μιας χώρας ή/και ανάμεσα στις διάφορες χώρες.

Οι φόροι επηρεάζουν το εισόδημα ενός νοικοκυριού, και επομένως και τη διανομή του κατά εισοδηματικές τάξεις, τόσο από την πλευρά της απόκτησης του εισοδήματος όσο και από την πλευρά της χρησιμοποίησής τους. Οι επιδράσεις των φόρων στην διανομή του εισοδήματος μπορεί να είναι άμεσες όπως και έμμεσες. Οι φόροι εισοδήματος και περιουσίας, μειώνουν το διαθέσιμο εισόδημα των νοικοκυριών, ενώ οι έμμεσοι φόροι αυξάνουν τις τιμές των προϊόντων και περιορίζουν το πραγματικό τους εισόδημα. Οι πρώτοι επηρεάζουν το εισόδημα από την πλευρά κτήσης τους, ενώ οι δεύτεροι επηρεάζουν το εισόδημα από την πλευρά της χρησιμοποίησής τους. Οι επιδράσεις αυτές της φορολογίας στη διανομή του εισοδήματος χαρακτηρίζονται ως άμεσες επιδράσεις της φορολογίας στο εισόδημα και στην διανομή. Εκτός από τις παραπάνω άμεσες επιδράσεις, οι φόροι προκαλούν συνήθως και έμμεσες επιδράσεις. Μπορεί να επηρεάζουν τα κίνητρα των νοικοκυριών για εργασία και αποταμίευση, την κατανομή των πόρων στην οικονομία και να προκαλούν υπερβάλλον βάρος, το οποίο μειώνει το πραγματικό εισόδημα και την ευημερία των νοικοκυριών. Τέλος, οι φόροι μπορεί να επηρεάζουν τη

μακροοικονομική κατάσταση της οικονομίας, την απασχόληση και τα εισοδήματα. Αν οι έμμεσες επιδράσεις στο εισόδημα, διαφέρουν ανάμεσα στα διάφορα νοικοκυριά, η διανομή του εισοδήματος μεταβάλλεται και πάλι. Οι έμμεσες επιδράσεις των φόρων στη διανομή του εισοδήματος είναι δύσκολο να αξιολογηθούν και ακόμη δυσκολότερο να ποσοτικοποιηθούν και συνήθως δεν εξετάζονται.

Όσο αναφορά τις άμεσες επιδράσεις των βασικών κατηγοριών φόρων στη διανομή του εισοδήματος κατά εισοδηματικές τάξεις μπορούμε να εξετάσουμε *per primis* τους κεφαλικούς φόρους, οι οποίοι επιβάλλουν το ίδιο ποσό φόρου σε όλα τα άτομα του κοινωνικού συνόλου, αφαιρούν το μεγαλύτερο ποσοστό εισοδήματος από τα φτωχότερα νοικοκυριά και μικρότερο ποσοστό εισοδήματος από τα πλουσιότερα νοικοκυριά και κατά συνέπεια διαφοροποιούν τη διανομή του εισοδήματος. Οι αναλογικοί φόροι εισοδήματος αφαιρούν το ίδιο ποσοστό εισοδήματος από όλα τα άτομα και αφήνουν τη διανομή του εισοδήματος αμετάβλητη, ενώ οι προοδευτικοί φόροι αφαιρούν μεγαλύτερα ποσοστά εισοδήματος από τις υψηλότερες εισοδηματικές τάξεις και βελτιώνουν τη διανομή του εισοδήματος.

Αντίθετα, οι γενικοί φόροι αφαιρούν μεγαλύτερα ποσοστά εισοδήματος από τις χαμηλότερες εισοδηματικές τάξεις και μικρότερα ποσοστά από τις υψηλότερες εισοδηματικές τάξεις, που δαπανούν μικρότερα ποσοστά του εισοδήματος τους, με συνέπεια να διαφοροποιούν τη διανομή του εισοδήματος.

Τέλος, οι ειδικοί φόροι μπορεί να επιβαρύνουν περισσότερο τις χαμηλότερες εισοδηματικές τάξεις και να παραβιάζουν τη διανομή του εισοδήματος ή μπορεί να επιβαρύνουν περισσότερο τις υψηλότερες εισοδηματικές τάξεις και να βελτιώνουν τη διανομή του εισοδήματος, ανάλογα με τα είδη πρώτης ανάγκης.⁷

⁷ Φλώρος Α., 2010: *Φορολογική λογιστική*, ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^Ο

Ο ΝΕΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ 4110/2013 ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

2.1. Ο νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος

Ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος στην Ελλάδα άλλαξε με το Νόμο (αριθ. 4172/2013) που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (ΦΕΚ 167/Α/2013) με θέμα «Φορολογία Εισοδήματος, επείγοντα μέτρα εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και του Ν. 4127/2013 και άλλες διατάξεις». Το πρώτο τμήμα του Νόμου αφορά τον νέο Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, στο δεύτερο τμήμα ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών και στο τρίτο ρυθμίζονται θέματα άλλων υπουργείων.

Πιο συγκεκριμένα καθιερώνεται νέος Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (ΚΦΕ) για τα εισοδήματα που αποκτώνται από 01/01/2014 και μετά, ο οποίος περιλαμβάνει:

α. Τη φορολογία εισοδήματος των φυσικών προσώπων, των νομικών προσώπων, καθώς και των κάθε είδους νομικών οντοτήτων.

β. Τον τρόπο φορολόγησης για ειδικές κατηγορίες εισοδημάτων, καθώς και τον τρόπο απόδοσης των φόρων, της προκαταβολής του φόρου, καθώς και της παρακράτησής του κ.λπ.

Με το νέο ΚΦΕ επέρχονται σημαντικές τροποποιήσεις στη φορολογία των φυσικών προσώπων, οι κυριότερες των οποίων επισημαίνονται παρακάτω.

Εισάγεται ο όρος φορολογική κατοικία στο ελληνικό δίκαιο προκειμένου να προσδιοριστούν τα υποκείμενα στο φόρο πρόσωπα ακολουθώντας τα πρότυπα του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μειώνονται σε τέσσερις (4) από έξι (6) οι κατηγορίες (πηγές) του εισοδήματος. Σύμφωνα με το νέο ΚΦΕ, τα ακαθάριστα εισοδήματα διακρίνονται στις εξής κατηγορίες:

- α)** εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις,
- β)** εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα,
- γ)** εισόδημα από κεφάλαιο και
- δ)** εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου.

Αυξάνεται σε 3.000,00 ευρώ (από 2.900,00 ευρώ) το όριο του ετήσιου εισοδήματος που δεν πρέπει να υπερβαίνεται για να χαρακτηριστούν εξαρτώμενα μέλη (προστατευόμενα) τα άγαμα τέκνα, οι ανιόντες και τα ανήλικα ορφανά και από τους δύο γονείς.

Αλλάζει ο τρόπος υπολογισμού της αγοραίας αξίας της παραχώρησης αυτοκινήτου (οχήματος) από φυσικό ή νομικό πρόσωπο (με εξαίρεση τους φορείς γενικής κυβέρνησης), προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο η οποία υπολογίζεται στο 30% της σχετικής δαπάνης ή του μισθώματος (περιλαμβανομένων των τελών κυκλοφορίας, επισκευών και συντηρήσεως, καθώς και του σχετικού χρηματοδοτικού κόστους που αντιστοιχεί στην αγορά του οχήματος) που εγγράφει για το αυτοκίνητο (όχημα) ο εργοδότης ανάλογα με το εάν αποτελεί πάγιο στοιχείο της επιχείρησης ή αντικείμενο μίσθωσης.

Επισημαίνεται ότι ο παλιός ΚΦΕ προέβλεπε ποσοστά 15%, 25%, 30% επί της εργοστασιακής τιμολογιακής αξίας (ΕΤΑ) 15.000 - 22.000, 22.001 - 30.000 και άνω των 30.000 αντίστοιχα για το έτος πρώτης κυκλοφορίας κ.λπ.

Αυξάνεται σε 11% (από 10%) ο φορολογικός συντελεστής του πρώτου κλιμακίου μέχρι 12.000,00 ευρώ από εισόδημα από ακίνητη περιουσία (ενοίκια).

Καταργείται ο συμπληρωματικός φόρος 1,5% που προβλέπεται σήμερα για τα ενοίκια από κατοικίες, ο οποίος είναι 3% για τα ενοίκια από επαγγελματικά ακίνητα και τις κατοικίες άνω των 300 τ.μ.

Μειώνεται σε 15% (από 20%) ο φορολογικός συντελεστής του εισοδήματος από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου (ακινήτων και τίτλων).

Τέλος, εφαρμόζεται από φέτος οικονομικό έτος 2013 (και όχι από το οικονομικό έτος 2014) ο φόρος πολυτελούς διαβίωσης του άρθρου 44 του Ν. 4110/2013 (σε Ι.Χ. άνω των 1929 κ.ε., αεροσκάφη, σκάφη και πισίνες). Για την επιβολή του φόρου αυτού εκδίδεται για φέτος ξεχωριστό εκκαθαριστικό σημείωμα.

2.2. Οι αλλαγές που επιφέρει ο νόμος 4110/2013 στη φορολόγηση φυσικών προσώπων

Ριζικές αλλαγές στη φορολόγηση περίπου 8,5 εκατ. Ελλήνων φέρνει ο νέος φορολογικός νόμος που αλλάζει πλήρως ότι ίσχυε μέχρι σήμερα σε κλίμακες φορολογίας εισοδήματος, αφορολόγητο, φοροαπαλλαγές και αποδείξεις.

Το πρώτο συμπέρασμα που μπορεί να εξαχθεί από μία πρώτη ανάγνωση του νέου νόμου είναι ότι οι επιβαρύνσεις είναι σαφώς περισσότερες σε σχέση με τις όποιες ελαφρύνσεις απορρέουν από το νέο φορολογικό νόμο, καθώς αυτές περιορίζονται στα χαμηλότερα εισοδηματικά κλιμάκια των μισθωτών και συνταξιούχων και υπό την προϋπόθεση ότι δεν έχουν παιδιά ή φοροαπαλλαγές οι οποίες καταργούνται.

Αναλυτικά, οι κυριότερες ανατροπές του νέου Φορολογικού Νόμου στη Φορολόγηση Φυσικών προσώπων είναι οι κάτωθι:

2.2.1. Κλίμακα φορολογίας εισοδήματος

Οι συντελεστές φορολόγησης για μισθωτούς και συνταξιούχους περιορίζονται από οκτώ σε τρεις, και ειδικότερα:

- Συντελεστής 22% για εισοδήματα έως 25.000 ευρώ.
- 32% για τα επόμενα 17.000 ευρώ (κλιμάκιο εισοδήματος από 25.001 έως 42.000 ευρώ).
- 42% για εισοδήματα άνω των 42.000 ευρώ.

Όλοι οι μισθωτοί και συνταξιούχοι με εισόδημα έως 21.000 ευρώ δικαιούνται σταθερή έκπτωση φόρου 2.100 ευρώ. Για υψηλότερα εισοδηματικά κλιμάκια, η έκπτωση φόρου μειώνεται κατά 100 ευρώ για κάθε 1.000 ευρώ εισοδήματος και μηδενίζεται για εισοδήματα άνω των 42.000 ευρώ. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι όσοι έχουν εισόδημα που υπερβαίνει τα 42.000 ευρώ χάνουν εντελώς το αφορολόγητο, αλλά από την άλλη για όσους έχουν εισόδημα έως 21.000 ευρώ το αφορολόγητο πρακτικά διευρύνεται από τα 5.000 ευρώ σήμερα στα 9.500 ευρώ.

Η εφαρμογή της νέας κλίμακας για μισθωτούς - συνταξιούχους φέρνει ελαφρύνσεις για εισοδήματα έως 20.000 ευρώ και επιβαρύνσεις σε υψηλότερα εισοδηματικά κλιμάκια.

Έτσι, μισθωτός χωρίς παιδιά και εισόδημα 10.000 ευρώ ο οποίος οφείλει σήμερα φόρο 500 ευρώ, με τις αλλαγές θα κληθεί να πληρώσει 400 ευρώ λιγότερα (ο φόρος περιορίζεται σε 100 ευρώ), για εισόδημα 15.000 ευρώ το όφελος περιορίζεται σε 40 ευρώ, ενώ για εισόδημα 40.000 ευρώ ο φόρος αυξάνεται κατά 1.280 ευρώ.

Υποχρεωτική γίνεται από φέτος η υποβολή δήλωσης φορολογίας εισοδήματος για κάθε φυσικό πρόσωπο μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας.

Υποχρεωτική γίνεται άλλωστε και η υποβολή ηλεκτρονικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος για κάθε φορολογούμενο, ενώ καθιερώνεται κάθε χρόνο προκαθορισμένο χρονικό διάστημα για την υποβολή των φορολογικών δηλώσεων.

Μέχρι το 2012, υποχρέωση να υποβάλει φορολογική δήλωση είχε κάθε φυσικό πρόσωπο, εφόσον το ετήσιο φορολογούμενο εισόδημά του υπερβαίνει τα 3.000 ευρώ καθώς και όταν είναι μικρότερο από 3.000 ευρώ, εφόσον στο συνολικό εισόδημα του υπόχρεου περιλαμβάνεται και ζημιά από εμπορική ή γεωργική επιχείρηση. Στην περίπτωση μισθωτών, όριο για την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης είναι τα 5.000 ευρώ.

Με διατάξεις του τελευταίου φορολογικού νόμου ορίζεται ότι:

Κάθε φυσικό πρόσωπο, ανεξάρτητα από το αν υπόκειται ή όχι σε φόρο, έχει υποχρέωση να υποβάλλει δήλωση εφόσον έχει συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας του. Εξαιρετικά, υποχρέωση υποβολής δήλωσης έχει οποιοσδήποτε, εφόσον προσκληθεί γι' αυτό εγγράφως από τον αρμόδιο προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας.

Η δήλωση υποβάλλεται υποχρεωτικά με τη χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών μεθόδων και δικτυακών υποδομών από την 1η Φεβρουαρίου μέχρι και την 30ή Ιουνίου κάθε έτους. Ως χρόνος βεβαίωσης του φόρου για τις δηλώσεις που θα υποβληθούν εμπρόθεσμα θεωρείται ο μήνας Ιούλιος.

Ο φόρος που αναλογεί στο συνολικό καθαρό εισόδημα καταβάλλεται σε τρεις ίσες δόσεις, έως το τέλος Αυγούστου, έως το τέλος Οκτωβρίου και έως το τέλος Δεκεμβρίου. Αν ο φόρος βεβαιώνεται τους μήνες Αύγουστο και Σεπτέμβριο του οικείου οικονομικού έτους, καταβάλλεται σε δύο δόσεις και αν βεβαιώνεται τον Οκτώβριο, σε μία δόση. Σε περίπτωση εφάπαξ εξόφλησης - για εμπρόθεσμες δηλώσεις - παρέχεται έκπτωση 1,5% επί του οφειλόμενου φόρου.

2.2.2. Φοροαπαλλαγές

- Εκπτώσεις τέλος για τόκους στεγαστικών δανείων, ασφάλιστρα, δίδακτρα, ενοίκια

Ούτε ένα ευρώ έκπτωσης φόρου δεν προβλέπει ο νέος νόμος για δαπάνες για τόκους στεγαστικών δανείων, ασφάλιστρα, ενοίκιο κύριας κατοικίας ή παιδιών που σπουδάζουν και δίδακτρα φροντιστηρίων.

Οι σχετικές φοροαπαλλαγές καταργήθηκαν, με τους φορολογούμενους που χρησιμοποιούσαν κάθε χρόνο αυτές τις δαπάνες για να μειώσουν τον τελικό τους φόρο να έρχονται αντιμέτωποι με σημαντικές επιβαρύνσεις. Από το 2013 παραμένουν σε ισχύ μόνο οι εκπτώσεις δαπανών που αφορούν ιατρικά έξοδα και νοσήλια, διατροφή μεταξύ πρώην συζύγων και δωρεές προς το Δημόσιο ή κοινωφελή ιδρύματα.

Η κατάργηση της έκπτωσης των τόκων στεγαστικών δανείων επηρεάζει καταλυτικά τις φορολογικές επιβαρύνσεις περίπου 800.000 νοικοκυριών με στεγαστικά δάνεια.

Για παράδειγμα, αν φορολογούμενος πλήρωσε 1.000 ευρώ τόκους στεγαστικού δανείου κατά τη διάρκεια του 2012, στην εκκαθάριση της φετινής του φορολογικής δήλωσης θα διαπιστώσει μείωση του φόρου που οφείλει κατά 10% επί των 1.000 ευρώ που κατέβαλε για τόκους. Θα έχει δηλαδή ελάφρυνση 100 ευρώ.

Κατά τη φορολόγηση των εισοδημάτων του 2013, με τις δηλώσεις του 2014 δεν θα έχει την παραμικρή ωφέλεια.

Αν ο συγκεκριμένος φορολογούμενος είχε παράλληλα δαπάνες και για ασφάλιστρα ζωής αλλά και για δίδακτρα φροντιστηρίου, οι επιβαρύνσεις από την κατάργηση φοροαπαλλαγών πολλαπλασιάζονται.

Για παράδειγμα, μισθωτός χωρίς παιδιά και εισόδημα 20.000 ευρώ ο οποίος είχε καταβάλει 1.000 ευρώ για τόκους στεγαστικού δανείου, 800 ευρώ για ασφάλιστρα ζωής και 500 ευρώ για δίδακτρα φροντιστηρίων κέρδιζε έκπτωση φόρου 230 ευρώ (το 10% της δαπάνης για τόκους, ασφάλιστρα και δίδακτρα).

Φέτος με τις φοροαπαλλαγές για τα εισοδήματα του 2012 σε ισχύ ο φόρος που αναλογεί είναι 2.420, αλλά με τη μείωση των 230 ευρώ περιορίζεται σε 2.190 και επειδή ο φόρος που είχε παρακρατηθεί ήταν μεγαλύτερος θα έχει επιστροφή φόρου.

Με τις αλλαγές στην κλίμακα φορολογίας εισοδήματος και την κατάργηση των φοροαπαλλαγών, ο ίδιος φορολογούμενος ο οποίος θεωρητικά με βάση μόνο τις

αλλαγές στην κλίμακα θα όφειλε λιγότερο φόρο κατά 70 ευρώ (φόρος κλίμακας 2.350 ευρώ), επειδή χάνει και τις φοροαπαλλαγές θα επιβαρυνθεί τελικά με φόρο 160 ευρώ.

Η κατάργηση της έκπτωσης τόκων στεγαστικών δανείων μπορεί να διευρύνει τα βάρη για τους φορολογούμενους, δεν επηρεάζει όμως θέματα φοροδιαφυγής.

Αντίθετα, η κατάργηση της φοροαπαλλαγής για τα ενοίκια δημιουργεί τις προϋποθέσεις ώστε μισθωτές και εκμισθωτές ακινήτων να συμφωνήσουν σε χαμηλότερο μηνιαίο μίσθωμα με αντάλλαγμα τη μη έκδοση ή την έκδοση μικρότερων αποδείξεων. Από το 2013, οι αποδείξεις ενοικίων δεν μετρούν ούτε ως φοροαπαλλαγές ούτε στο άθροισμα των αποδείξεων που συλλέγουν οι φορολογούμενοι.

Η απουσία κινήτρων για τη συλλογή αποδείξεων, γεννά εύλογα το ερώτημα γιατί να ζητήσει ο ενοικιαστής απόδειξη και να μην έρθει σε συμφωνία με τον ιδιοκτήτη για χαμηλότερο ενοίκιο.

Όσον αφορά τα δίδακτρα φροντιστηρίων δεν ισχύει το ίδιο καθώς μετράνε στις αποδείξεις που αναγνωρίζει η Εφορία, μετά την κατάργηση της σχετικής φοροαπαλλαγής.

Επίσης, στο 22% από 10% η ποινή φόρου για μισθωτούς και συνταξιούχους αν δεν συγκεντρώσουν το 25% του εισοδήματός τους σε αποδείξεις. Αυστηρότερη ποινή φόρου θα αντιμετωπίζουν όσοι μισθωτοί και συνταξιούχοι δεν καταφέρουν να συγκεντρώσουν αποδείξεις αξίας ίσης με το ένα τέταρτο του εισοδήματός τους με ανώτατο όριο 10.500 ευρώ. Ο φορολογικός συντελεστής που θα επιβάλλεται στη διαφορά ανάμεσα στην αξία των αποδείξεων που συγκεντρώθηκαν και στην αξία των αποδείξεων που απαιτούνται αυξάνεται από το 10% που ίσχυε κατά τη φορολόγηση των εισοδημάτων του 2012 στο 22% κατά τη φορολόγηση των εισοδημάτων του 2013, ενώ δεν υπάρχει η παραμικρή έκπτωση φόρου στην περίπτωση όπου ο φορολογούμενος συλλέξει περισσότερες από τις απαιτούμενες αποδείξεις.

Το ποσό των αποδείξεων που συγκεντρώθηκε θα καταγραφεί στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος, ενώ αν οι φορολογούμενοι χρησιμοποιούν κάρτα αποδείξεων (μέχρι τον Ιούλιο του 2013 είχαν ενεργοποιηθεί λιγότερες από 70.000) γλιτώνουν από το άθροισμα και τη φύλαξη των αποδείξεων σε ευδιάκριτη μορφή όπως ορίζει η σχετική εγκύκλιος.

Για το 2013, η υποχρέωση συλλογής αποδείξεων αφορά μισθωτούς και συνταξιούχους και όχι τους ελεύθερους επαγγελματίες ή όσους έχουν εισοδήματα από άλλες πηγές και δεν δικαιούνται την έκπτωση φόρου που προβλέπεται στην κλίμακα φορολόγησης μισθωτών - συνταξιούχων. Όπως ορίζει η σχετική διάταξη νόμου, «προκειμένου να διατηρηθεί ακέραιο το ποσό της μείωσης του φόρου (έως 2.100 ευρώ ανάλογα με το εισόδημα), ο φορολογούμενος απαιτείται να προσκομίσει αποδείξεις που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των Κανόνων Απεικόνισης Συναλλαγών ή σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για δαπάνες αγοράς αγαθών και λήψης υπηρεσιών. Θεωρητικά, σύμφωνα με τη διάταξη, η συλλογή αποδείξεων κατοχυρώνει την έκπτωση φόρου. Πρακτικά, αυτό ακυρώνεται καθώς η έκπτωση φόρου μηδενίζεται για φορολογούμενους με εισοδήματα πάνω από 42.000 ευρώ, οι οποίοι όμως παρότι δεν κερδίζουν τίποτα διατηρούν την υποχρέωση συλλογής αποδείξεων.

Από την υποχρέωση συλλογής αποδείξεων εξαιρούνται οι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στο εξωτερικό εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας, σε ψυχιατρικά καταστήματα και οι φυλακισμένοι.

Το ποσό των αποδείξεων δαπανών που απαιτούνται ορίζεται σε ποσοστό 25% του δηλούμενου και φορολογούμενου με βάση την κλίμακα των μισθωτών ατομικού εισοδήματος. Μέγιστο όριο απαιτούμενων αποδείξεων είναι τα 10.500 ευρώ. Οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί γίνονται αποδεκτές μόνο εφόσον έχουν περιληφθεί στην εμπρόθεσμη δήλωση, λογίζονται συνολικά και για τους δύο συζύγους και επιμερίζονται μεταξύ τους ανάλογα με το δηλούμενο ατομικό εισόδημα.

Η Εφορία πέραν των αποδείξεων που ισχύουν σήμερα (τρόφιμα, ποτά, σουπερμάρκετ, δαπάνες ένδυσης, υπόδησης, δαπάνες επισκευής και συντήρησης κατοικίας, έπιπλα, λευκά είδη, οικιακές συσκευές, είδη οικιακής χρήσης, αγαθά και υπηρεσίες οικιακής συντήρησης, μεταφορές πραγμάτων, συντήρηση και επισκευή αυτοκινήτων και μοτοσικλετών, ανταλλακτικά αυτοκινήτων, λιπαντικά, αντιψυκτικό, μίσθωση ταξί, καύσιμα οχήματος, φαγητό εκτός οικίας, αναψυκτικά, γλυκά, καφέδες - σερβιριζόμενα -, έξοδα ξενοδοχείων, κουρεία, είδη ατομικής φροντίδας, προσωπικά είδη) θα αναγνωρίζει από φέτος και δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν εντός ΕΕ αλλά και δαπάνες για δίδακτρα φροντιστηρίων που μέχρι σήμερα μετρούσαν στις φοροαπαλλαγές.

Αντίθετα, εξαιρούνται δαπάνες κοινοχρήστων, διόδια και δαπάνες θέρμανσης. Επίσης δεν περνάνε οι δαπάνες ενοικίων, ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, η καταβαλλόμενη διατροφή μεταξύ συζύγων, κάθε είδους ασφάλιστρα, οι δωρεές και οι δαπάνες για απόκτηση περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν είτε φοροαπαλλαγές (αν και οι περισσότερες καταργήθηκαν) είτε τεκμήρια.

Αν λείπουν αποδείξεις, στη διαφορά με τις απαιτούμενες επιβάλλεται φόρος 22%.

Για παράδειγμα, μισθωτός με εισόδημα 20.000 ευρώ θα πρέπει να μαζέψει αποδείξεις 5.000 ευρώ. Αν έχει συλλέξει αποδείξεις αξίας 3.000 ευρώ, στη διαφορά των 2.000 ευρώ θα μπει φόρος 22% ή θα κληθεί να πληρώσει επιπλέον φόρο 440 ευρώ.

2.2.3. Αυξομειώσεις αποδοχών για μισθωτούς, συνταξιούχους

Με την εφαρμογή της μηνιαίας παρακράτησης φόρου με βάση τη νέα κλίμακα θα υποστούν σημαντικές μειώσεις οι μισθωτοί και συνταξιούχοι με ετήσιες αποδοχές πάνω από 20.000 ευρώ. Στα χαμηλότερα εισοδηματικά κλιμάκια μισθωτοί και συνταξιούχοι θα έχουν μικρές αυξήσεις αποδοχών έως 28 ευρώ τον μήνα για ετήσιο εισόδημα της τάξης των 9.000-10.000 ευρώ.

Μεγάλοι χαμμένοι στο μέτωπο της μηνιαίας παρακράτησης είναι οι οικογενειάρχες, μετά την κατάργηση του πρόσθετου αφορολόγητου τέκνων.

Για παράδειγμα σ' ένα μισθωτό με δύο παιδιά και ετήσιο εισόδημα 12.000 ευρώ, ο φόρος που αναλογεί στα εισοδήματα του 2012 είναι 300 ευρώ, αλλά κατά τη φορολόγηση των εισοδημάτων του 2013 ο φόρος αυξάνεται σε 540 ευρώ, όπως ακριβώς και για έναν μισθωτό χωρίς παιδιά. Το πρακτικό αποτέλεσμα σε επίπεδο παρακράτησης είναι ότι από τον Ιανουάριο του 2013 αφαιρείται από τον μισθό του προκειμένου να αποδοθεί στην Εφορία ποσό 28 ευρώ, έναντι 21,1 ευρώ το 2012, και οι μηνιαίες του αποδοχές μειώνονται κατά 16,9 ευρώ.

Οι απώλειες στον μηνιαίο μισθό για μισθωτούς με ένα παιδί ξεκινούν από το επίπεδο ετήσιων μεικτών αποδοχών ύψους 8.000 ευρώ, για μισθωτούς με δύο παιδιά από τα 12.000 ευρώ και πάνω και για μισθωτούς με τρία παιδιά από ετήσιο εισόδημα 10.000 ευρώ και πάνω. Μάλιστα, όσο περισσότερα παιδιά έχει ο φορολογούμενος τόσο μεγαλύτερη είναι η μηνιαία επιβάρυνση. Έτσι, μισθωτός με ετήσιο εισόδημα 15.000 ευρώ και ένα παιδί θα χάσει 12 ευρώ τον μήνα, αν έχει δύο παιδιά χάνει 26 ευρώ τον μήνα και αν έχει τρία παιδιά και το ίδιο εισόδημα χάνει 46,4 ευρώ τον μήνα. Ο μισθωτός χωρίς παιδιά και εισόδημα 15.000 ευρώ έχει, από την άλλη πλευρά, όφελος 2,8 ευρώ τον μήνα.

2.2.4. Δελτίο Παροχής υπηρεσιών

Με την κλίμακα φορολόγησης των μισθωτών και συνταξιούχων και όχι με την κλίμακα των ελεύθερων επαγγελματιών θα φορολογούνται, υπό προϋποθέσεις, όσοι εργαζόμενοι αμείβονται με δελτίο παροχής υπηρεσιών.

Ο φορολογικός νόμος ορίζει ότι όσοι εργαζόμενοι αμείβονται με «μπλοκάκι» θα φορολογούνται με την κλίμακα των μισθωτών εφόσον:

- Παρέχουν τις υπηρεσίες του με βάση έγγραφη σύμβαση που έχει συνάψει με φυσικό ή νομικό πρόσωπο.
- Παρέχουν υπηρεσίες μέχρι και σε 3 εργοδότες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ή σε περισσότερους από 3 εργοδότες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εφόσον στην περίπτωση αυτή το 75% των ακαθάριστων εσόδων τους προέρχεται μόνο από έναν εκ των εργοδοτών αυτών.

Όσοι αμείβονται με μπλοκάκι, όμως, και θα φορολογηθούν ως μισθωτοί δεν μπορούν να αφαιρούν δαπάνες από το φορολογητέο εισόδημά τους, εκτός από τις ασφαλιστικές εισφορές. Για τους συγκεκριμένους εργαζόμενους, πάντως, το τέλος επιτηδεύματος παραμένει στα 500 ευρώ.

2.2.5. Ηλεκτρονικά χωράφια και οικόπεδα εκτός σχεδίου

Επικαιροποίηση του ηλεκτρονικού φακέλου με χωράφια και ακίνητα εκτός σχεδίου προετοιμάζει το υπουργείο Οικονομικών. Ο φορολογικός νόμος προβλέπει ότι φυσικά πρόσωπα, τα οποία κατά την 1-1-2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε γήπεδα εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, υποχρεώνονται να ελέγξουν ηλεκτρονικά την περιουσιακή τους κατάσταση όπως εμφανίζεται στην ιστοσελίδα της ΓΓΠΣ προκειμένου να τη συμπληρώσουν, τροποποιήσουν και οριστικοποιήσουν.

Επιπλέον, νομικά πρόσωπα τα οποία κατά την 1-1-2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα, υποχρεούνται σε ηλεκτρονική υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων στην οποία περιλαμβάνεται η περιουσιακή τους κατάσταση, όπως είναι διαμορφωμένη κατά την 1-1-2013.

Η επικαιροποίηση του αρχείου για τα χωράφια έχει τριπλό στόχο:

- την επιβολή ενιαίου φόρου ακινήτων σε κάθε ακίνητο με στόχο έσοδα 3 δισ. ευρώ το 2013,
- την επέκταση του συστήματος των αντικειμενικών αξιών, αλλά και

- τη δημιουργία ηλεκτρονικού περιουσιολογίου για κάθε έναν από τους 8,5 εκατ. Φορολογούμενους.

Στο πλαίσιο αυτό, εκατομμύρια φορολογούμενοι με αγροτεμάχια εκτός σχεδίου θα κληθούν το πρώτο τρίμηνο του έτους να δηλώσουν ή τουλάχιστον να τσεκάρουν ότι έχουν δηλωθεί κανονικά τα χωράφια τους.

2.2.6. Ενοίκια

Τη δική τους κλίμακα φορολόγησης αποκτούν από φέτος όσοι φορολογούμενοι έχουν εισοδήματα από ενοίκια, τα οποία θα φορολογούνται με συντελεστές 10% και 33%. Το πρακτικό αποτέλεσμα για τους φορολογουμένους είναι μεγάλες επιβαρύνσεις για όσους είχαν μικρά εισοδήματα μόνο από ενοίκια και σημαντικές ελαφρύνσεις για όσους εισπράττουν μια μικρή ή μεγαλύτερη περιουσία σε ετήσια βάση μόνο και μόνο ως εισοδηματίες.

Με τις αλλαγές που έφερε ο νέος φορονόμος, η φορολόγηση των εισοδημάτων από ενοίκια δεν πάει στην κλίμακα αλλά είναι πλέον αυτοτελής, με συντελεστή 10% για εισόδημα έως 12.000 ευρώ τον χρόνο και 33% για εισοδήματα άνω των 12.000 ευρώ. Χαμένοι από το νέο σύστημα των ενοικίων είναι οι ιδιοκτήτες ακινήτων που δεν έχουν άλλα εισοδήματα, αφού χάνουν το αφορολόγητο των 5.000 και στο εξής θα φορολογούνται από το πρώτο ευρώ.

Για παράδειγμα, φορολογούμενος που είχε το 2012 αποκλειστικό εισόδημα από ενοίκια 10.000 ευρώ τον χρόνο, όφειλε φόρο 500 ευρώ (τα πρώτα 5.000 ευρώ ήταν αφορολόγητα και τα επόμενα 5.000 φορολογούνταν με συντελεστή 10%). Με τις αλλαγές, στα 10.000 ευρώ εισοδήματος από ενοίκια επιβάλλεται συντελεστής 10% και ο φόρος διαμορφώνεται σε 1.000 ευρώ.

Φόρος στα εισοδήματα από ακίνητα

ΕΤΗΣΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΕΝΟΙΚΙΑ	ΦΟΡΟΣ 2013	ΦΟΡΟΣ 2014	ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΟΡΟΥ
1.000	102	110	9
2.000	203	220	17
3.000	305	330	26
4.000	406	440	34
5.000	508	550	43
6.000	609	660	51
7.000	711	770	60
8.000	812	880	68
9.000	914	990	77
10.000	1.015	1.100	85
11.000	1.117	1.210	94
12.000	1.218	1.320	102
15.000	2.223	2.090	-133
20.000	3.898	3.740	-158
25.000	5.572	5.390	-182
30.000	7.247	7.040	-207
35.000	8.922	8.690	-232
40.000	10.597	10.340	-257
45.000	12.271	11.990	-281
50.000	13.946	13.640	-306
55.000	15.621	15.290	-331
60.000	17.296	16.940	-356
65.000	18.970	18.590	-380
70.000	20.645	20.240	-405
75.000	22.320	21.890	-430
80.000	23.995	23.540	-455
85.000	25.669	25.190	-479
90.000	27.344	26.840	-504
95.000	29.019	28.490	-529
100.000	30.694	30.140	-554

2.2.7. Φόρος υπεραξίας

Στην επαναφορά ενός φόρου ο οποίος αποσύρθηκε το 2009 ως αποτυχημένος στράφηκε και πάλι το υπουργείο Οικονομικών προκειμένου να αυξήσει τα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού.

Πρόκειται για τον φόρο υπεραξίας στις μεταβιβάσεις ακινήτων, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ ήδη από την 1η Ιανουαρίου 2013 και αφορά μεταβίβαση κάθε ακινήτου, επιβαρύνοντας τον πωλητή.

Ετσι, από τις αρχές του έτους όλες οι μεταβιβάσεις ακινήτων επιβαρύνονται με διπλό φόρο, αφενός τον φόρο υπεραξίας που βαρύνει τον πωλητή και αφετέρου τον φόρο μεταβίβασης που βαρύνει τον αγοραστή του ακινήτου.

Ο φόρος υπεραξίας επιβάλλεται στη διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης του ακινήτου, επιβαρύνει τον πωλητή και έχει την έννοια της φορολογίας της υπεραξίας που αποκόμισε ο ιδιοκτήτης το διάστημα που είχε το ακίνητο στην κατοχή του.

Εφαρμόζεται στις μεταβιβάσεις ακινήτων από την 1η Ιανουαρίου 2013 και μετά με συντελεστή 20%. Επιβάλλεται στη διαφορά μεταξύ της τιμής πώλησης και της τιμής κτήσης. Η διαφορά αυτή θα φορολογείται με συντελεστές παλαιότητας, από 0,90 για διακράτηση από 1 έως 5 έτη, έως 0,60 για διακράτηση 25 ετών

Στον φόρο υπεραξίας δεν υπόκεινται:

α) Το κέρδος που πραγματοποιείται από εμπορική δραστηριότητα αγοραπωλησίας ακινήτων.

β) Το κέρδος που πραγματοποιείται από την πώληση ακινήτου, πάγιου περιουσιακού στοιχείου, νομικού προσώπου.

γ) Το κέρδος μέχρι 25.000 ευρώ που πραγματοποιείται από μεταβίβαση ακινήτου και εφόσον το ακίνητο αυτό έχει διακρατηθεί για διάστημα τουλάχιστον 5 ετών. Η εξαίρεση δεν ισχύει για φυσικά πρόσωπα, τα οποία πραγματοποιούν πέραν της μίας μεταβίβασης εντός της πενταετίας.

2.2.8. Τόκοι Καταθέσεων

Με φόρο 15%, από 10% που ίσχυε, επιβαρύνονται από την 1η Ιανουαρίου 2013 οι τόκοι καταθέσεων. Η αύξηση αυτή του φορολογικού συντελεστή αναμένεται να οδηγήσει σε πρόσθετα φορολογικά έσοδα 230 εκατ. ευρώ, ενώ κρίνεται από στελέχη του υπουργείου Οικονομικών ότι δεν θα λειτουργήσει αποτρεπτικά στην επάνοδο των καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες, δεδομένου ότι στο εξωτερικό η φορολογική επιβάρυνση είναι μεγαλύτερη.

Για παράδειγμα, σε τόκους καταθέσεων 500 ευρώ η αύξηση του συντελεστή οδηγεί τον φόρο από τα 50 στα 75 ευρώ. Αντίθετα, για μεγαλοκαταθέτες οι επιβαρύνσεις είναι σημαντικές. Για παράδειγμα, αν κάποιος εισπράττει τόκους καταθέσεων 15.000 ευρώ, ο φόρος αυξάνεται από 1.500 σε 2.250 ευρώ.

2.2.9. Συντελεστής Παρακράτησης φόρου

Αυξάνεται στο 40% από 35% ο συντελεστής παρακράτησης φόρου για αμοιβές μελών διοικητικού συμβουλίου και τόκους από ιδρυτικούς τίτλους και προνομιούχες μετοχές.

Με 40% αντί 25% θα φορολογούνται και οι αμοιβές και τα κέρδη ΑΕ που παίρνουν με τη μορφή μπόνους τα μέλη του ΔΣ ή τα στελέχη.

2.2.10. Τέλος επιτηδεύματος

Αυξημένο τέλος επιτηδεύματος θα πληρώσουν το 2013 οι ελεύθεροι επαγγελματίες και οι επιχειρήσεις.

Με τις διατάξεις που ψηφίστηκαν προβλέπεται ότι το τέλος επιτηδεύματος διαμορφώνεται για το 2013 ως εξής:

800 ευρώ από 400 ευρώ για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως 200.000 κατοίκους

1.000 ευρώ από 500 ευρώ για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από 200.000 κατοίκους.

650 ευρώ από 500 ευρώ για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες.

600ευρώ από 300ευρώ για κάθε υποκατάστημα.

Το αυξημένο τέλος επιτηδεύματος θα περιληφθεί στα εκκαθαριστικά των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος του 2012 που θα έρθουν το καλοκαίρι.

Τέλος επιτηδεύματος 500 ευρώ θα εξακολουθούν να καταβάλλουν οι αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες, καθώς και τα φυσικά πρόσωπα που το εισόδημά τους προέρχεται από ατομική επιχείρηση παροχής υπηρεσιών ή ελευθέριο επάγγελμα και έχουν έγγραφη σύμβαση με μέχρι 3 φυσικά ή/και νομικά πρόσωπα, ή το 75% των ακαθάριστων εσόδων τους προέρχεται από 1 φυσικό ή/και νομικό πρόσωπο.

2.2.11. Ελεύθεροι επαγγελματίες

Φόρο από το πρώτο ευρώ των καθαρών εσόδων τους θα κληθούν να πληρώσουν για τα φετινά εισοδήματά τους ένα εκατομμύριο ελεύθεροι επαγγελματίες και επιτηδευματίες, καθώς παύουν να φορολογούνται με την κλίμακα των μισθωτών, χάνουν το αφορολόγητο, αλλά και την έκπτωση φόρου των 2.100 ευρώ που προβλέπεται για μισθωτούς και συνταξιούχους.

Τα εισοδήματα των φυσικών προσώπων, τα οποία προέρχονται από ατομικές επιχειρήσεις ή από ελευθέρια επαγγέλματα, θα φορολογούνται από το πρώτο ευρώ και μέχρι το επίπεδο των 50.000 ευρώ με συντελεστή 26% και πάνω από το επίπεδο των 50.000 ευρώ με 33%. Εξαιτίας του νέου συστήματος φορολόγησης και της κατάργησης των αφορολόγητων για τα παιδιά, όσοι αυτοαπασχολούμενοι δηλώνουν ετήσια εισοδήματα έως και 55.000 ευρώ θα δουν τις φορολογικές επιβαρύνσεις τους να αυξάνονται κατά ποσοστό έως και 1.460%. Για τους νέους επιτηδευματίες, κατά τα πρώτα τρία έτη άσκησης της δραστηριότητάς τους θα ισχύει μειωμένος φόρος στο 13% για τα πρώτα 10.000 ευρώ του ετησίου εισοδήματος. Τα επιπλέον 40.000 ευρώ θα φορολογούνται με συντελεστή 26% και για το τμήμα του εισοδήματος που υπερβαίνει τις 50.000 ευρώ θα επιβάλλεται φόρος 33%.

Με διατάξεις της τελευταίας στιγμής που περιελήφθησαν υπό μορφήν τροπολογίας στο φορολογικό νομοσχέδιο επέρχεται όμως μια σημαντική αλλαγή. Οι ασφαλιστικές εισφορές των ελευθέρων επαγγελματιών θα αφαιρούνται στο σύνολό τους από τα ακαθάριστα έσοδά τους, εφόσον η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από τον νόμο.

Οι ίδιες διατάξεις προβλέπουν έκπτωση του συνόλου των ασφαλιστικών εισφορών και στις περιπτώσεις προαιρετικής ασφάλισης, αρκεί τα Ταμεία να έχουν συσταθεί με νόμο.

2.2.12. Αγρότες

Έναν χρόνο παράταση για την υποχρέωση τήρησης βιβλίων και στοιχείων κέρδισαν ένα εκατομμύριο αγρότες. Ο φορολογικός νόμος προβλέπει καθιέρωση βιβλίων και στοιχείων από τα εισοδήματα του 2014 που θα δηλωθούν το 2015 και θα φορολογηθούν με συντελεστή 13%.

Παρατείνεται για ένα ακόμα χρόνο, μέχρι 31.12.2013, η απόσυρση οχημάτων μέχρι 2.000 κυβικών.

Παρέχεται και η δυνατότητα δεύτερης απαλλαγής από το τέλος ταξινόμησης οχημάτων στους τρίτεκνους που έγιναν πολύτεκνοι.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σύμφωνα με στοιχεία του υπουργείου Οικονομικών 1.000.000 φορολογούμενοι δηλώνουν εισόδημα 9 δισ. ευρώ και πληρώνουν φόρο για αγροτικά εισοδήματα (1,1 δισ. από τα 9 δισ.) μόλις 115 εκατ. ευρώ, αφού φορολογούνται αποκλειστικά με βάση τα τεκμήρια. Από αυτούς, οι 715.000 έχουν κυρίως άλλα εισοδήματα (από μισθωτές εργασίες ή ελευθέρια επαγγέλματα) και κάποια αγροτικά εισοδήματα (δηλώνονται κατά μέσο όρο 260 ευρώ τον χρόνο!), που συνιστά, σύμφωνα με την κυβέρνηση, τεράστιας έκτασης φοροδιαφυγή.

Κεφάλαιο 3^ο

Ανάλυση άρθρων του νέου φορολογικού νόμου

Άρθρο 1

Κλίμακες φορολογίας – Εκπτώσεις Δαπανών – Αντικειμενικές Δαπάνες Διαβίωσης

Το άρθρο 1 του ν. 4110/2013 τροποποιεί το άρθρο 9 του ΚΦΕ ως εξής:

·Καθιερώνεται νέα κλίμακα για *μισθωτούς και συνταξιούχους* αποτελούμενη από τρία (3) κλιμάκια (αντί των 8 που ίσχυαν) με ανώτερο συντελεστή 42% ο οποίος εφαρμόζεται για εισοδήματα πάνω από 42.000€ (αντί του 45% που εφαρμοζόταν για εισοδήματα πάνω από 100.000€), η οποία έχει ως εξής:

Κλιμάκιο εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός συντελεστής %	Φόρος κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο	
			Εισοδήματος (ευρώ)	Φόρου (ευρώ)
25.000	22%	5.500	25.000	5.500
17.000	32%	5.440	42.000	10.940
Υπερβάλλον	42%			

·Καθιερώνεται νέα κλίμακα *μη μισθωτών* για εισόδημα από ατομική εμπορική επιχείρηση εκτός γεωργικής και ελευθέρου επάγγελμα που υποβάλλεται σε φόρο σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Κλιμάκιο εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός συντελεστής %	Φόρος Κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο	
			Εισοδήματος (ευρώ)	Φόρου (ευρώ)
50.000	26%	13.000	50.000	13.000
Υπερβάλλον	33%			

·Σημειώνεται ότι για τις νέες ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις ή νέους ελεύθερους επαγγελματίες με πρώτη δήλωση έναρξης επιτηδεύματος από 1η Ιανουαρίου 2013 και για τα τρία (3) πρώτα έτη άσκησης της δραστηριότητάς τους ο

φορολογικός συντελεστής του πρώτου κλιμακίου της παραπάνω κλίμακας μειώνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%) και μέχρι δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ εισόδημα (άρθρο 9 παρ 1 περ β ΚΦΕ, αλλαγή με το άρθρο 1 παρ 1 του ν. 4110/2013).

·Καταργούνται τα αφορολόγητα όρια (πρόσθετα) για τα τέκνα του φορολογούμενου (2.000 € για το Α' τέκνο, 4.000 € για το Β' τέκνο, 7.000 € για το Γ' τέκνο κ.λπ.) και αντικαθίσταται με χορηγούμενα ειδικά επιδόματα (στήριξης τέκνων), με βάση εισοδηματικά κριτήρια.

·Ο φόρος που προκύπτει με βάση την κλίμακα των μισθωτών και των συνταξιούχων μειώνεται κατά μέγιστο ποσό €2.100 για εισόδημα μέχρι €21.000 εφόσον προσκομίζονται αποδείξεις (που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των Κανόνων Απεικόνισης Συναλλαγών ή σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης) ύψους 25% του δηλούμενου και φορολογούμενου ατομικού εισοδήματος (άρθρο 9 παρ 2 ΚΦΕ, αλλαγή με το άρθρο 1 παρ 1 του ν. 4110/2013). Για εισόδημα πάνω από €21.000 το ποσό της μείωσης περιορίζεται κατά €100 ανά €1.000 εισοδήματος και μέχρι εξαντλήσεως του ποσού των €2.100. Οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί γίνονται αποδεκτές μόνο εφόσον έχουν περιληφθεί στην εμπρόθεσμη δήλωση. Στην περίπτωση που δεν προσκομίζεται το απαιτούμενο ποσό αποδείξεων αγορών, τότε φόρος προσαυξάνεται κατά τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου ποσού αποδείξεων, με ανώτατο όριο τις €10.500 και του προσκομισθέντος ποσού αποδείξεων, η οποία πολλαπλασιάζεται με συντελεστή 22%.

·Καταργούνται για όλα τα φυσικά πρόσωπα οι φοροαπαλλαγές για τόκους στεγαστικών δανείων πρώτης κατοικίας, ενοίκια, δίδακτρα φροντιστηρίων, ασφάλιστρα κ.λπ.

·Διατηρείται η έκπτωση 10% από τον φόρο και μόνο για τους μισθωτούς και συνταξιούχους για τις δαπάνες των εξόδων:

-ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης εφόσον τα έξοδα αυτά υπερβαίνουν το 5% του φορολογούμενου εισοδήματος και μέχρι 3.000 €,

-των εξόδων διατροφής (το ποσό της μείωσης του φόρου δεν μπορεί να υπερβεί τα €1.500),

-δωρεών προς το Δημόσιο κ.λπ., δωρεών προς κοινωφελή ιδρύματα και χορηγιών (λαμβάνονται υπόψη μόνο εφόσον έχουν κατατεθεί σε ειδικό λογαριασμό του νομικού προσώπου που πρέπει να ανοιχθεί για το σκοπό αυτόν σε πιστωτικό ίδρυμα που νόμιμα λειτουργεί στην Ελλάδα). Το ποσό των δωρεών και χορηγιών δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσοστό 5% του συνολικού εισοδήματος που φορολογείται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις. Η μείωση διενεργείται εφόσον τα ποσά των δωρεών και χορηγιών υπερβαίνουν συνολικά τα €100

(άρθρο 9 παρ 3 ΚΦΕ, αλλαγή με το άρθρο 1 παρ 1 του ν4110/2013).

·Προβλέπεται μείωση από τον φόρο 200 € για τον φορολογούμενο και τα πρόσωπα που συνοικούν και τον βαρύνουν, εφόσον είναι ανάπηροι, θύματα πολέμου, θύματα εθνικής αντίστασης κ.λπ.(άρθρο 9 παρ 4 ΚΦΕ, αλλαγή με το άρθρο 1 παρ 1 του ν4110/2013).

·Καταργείται η μείωση φόρου των 60 € για κάθε τέκνο μισθωτού που εργάζεται για τουλάχιστον 9 μήνες σε παραμεθόριες περιοχές

·Θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και το εισόδημα από ατομική επιχείρηση παροχής υπηρεσιών ή από ελευθέριο επάγγελμα, εφόσον συντρέχουν αθροιστικά οι ακόλουθες δύο (2) προϋποθέσεις:

-Έχουν έγγραφη σύμβαση με τα φυσικά ή και νομικά πρόσωπα τα οποία λαμβάνουν τις υπηρεσίες τους.

-Τα φυσικά ή και νομικά πρόσωπα τα οποία λαμβάνουν τις υπηρεσίες δεν υπερβαίνουν τα τρία (3) ή εφόσον υπερβαίνουν τον αριθμό αυτό ποσοστό 75% των ακαθαρίστων εσόδων να προέρχονται από ένα (1) από τα πρόσωπα αυτά

(άρθρο 1 παρ 2 του ν 4110/2013 το οποίο προσθέτει νέο εδάφιο στην παρ1 του άρθρου 45 του ΚΦΕ).

·Καταργείται η ελάχιστη ετήσια αντικειμενική δαπάνη (3.000€για άγαμους & 5.000€ για έγγαμους) για τους φορολογούμενους που δεν έχουν πραγματικό ή τεκμαρτό εισόδημα, ενώ παραμένει για όσους δηλώνουν εισόδημα(άρθρο 1 παρ 3 του ν 4110/2013 το οποίο τροποποιεί την περ θ της παρ1 του άρθρου 16).

Άρθρο 2

Εισόδημα από κινητές αξίες και μεταβιβάσεις μετοχών

·Αυξάνεται ο συντελεστής φορολόγησης των τόκων σε 15% (από 10%) του πρώτου εδαφίου της παρ 2 του άρθρου 12 του ΚΦΕ (όπως τροποποιήθηκε με την παρ 1 του άρθρου 2 του ν 4110/2013).

·Αυξάνεται ο συντελεστής φορολόγησης σε 20% (από 5%) για την μεταβίβαση μη εισηγμένων σε Χρηματιστήριο μετοχών ανώνυμης εταιρείας και ισχύει για τα κέρδη από πωλήσεις μετοχών οι οποίες αποκτώνται από την **01/07/2013** και μετά (παρ 7, άρθρο 2 του ν. 4110/2013 που τροποποιεί την παρ 2, του άρθρου 13 του ΚΦΕ). Σημειώνεται ότι:

α) Ο συντελεστής 20% επιβάλλεται όχι στην πραγματική αξία πώλησης που επιβαλλόταν μέχρι τώρα, αλλά στην υπεραξία (κατώτατη πραγματική αξία των μετοχών – κόστος απόκτησης).

β) Για τον δικαιούχο φυσικό πρόσωπο και για τις ΟΕ, ΕΕ, κ.λ.π εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση (φορολογούνται αυτοτελώς) ενώ για τα νομικά πρόσωπα (Α.Ε, ΕΠΕ, Ι.Κ.Ε κ.λ.π) το εισόδημα αυτό φορολογείται με τις γενικές διατάξεις, όπου από τον αναλογούντα φόρο εκπίπτει ο φόρος 20% που καταβλήθηκε.

·Επιβάλλεται φόρος με συντελεστή 20% στα κέρδη που αποκτούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα από πώληση μετοχών εισηγμένων στο Χ.Α. οι οποίες αποκτώνται **από 1/7/2013** και μετά (άρθρο 2 παρ 9 του ν 4110/2013 που τροποποιεί την παρ. 3, του άρθρου 38 του ΚΦΕ).

Σημειώνεται ότι:

α) Για τον υπολογισμό του κέρδους λαμβάνεται η πραγματική τιμή πώλησης των μετοχών στο Χ.Α. μειωμένη με το κόστος απόκτησης (μέση τιμή απόκτησης αυτών).

β) Αν δικαιούχος είναι φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ημεδαπό ή αλλοδαπό μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και για τα κάθε είδους ιδρύματα εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση (φορολογείται αυτοτελώς) αντί της φορολόγησης βάσει των γενικών διατάξεων.

γ) Αν δικαιούχος είναι νομικό πρόσωπο, το εισόδημα αυτό φορολογείται με τις γενικές διατάξεις και από τον αναλογούντα φόρο εκπίπτει ο φόρος 20% που καταβλήθηκε.

δ) Ο φόρος βαρύνει τον πωλητή των μετοχών και αποδίδεται εφάπαξ με δήλωση στο Δημόσιο από την Ε.Χ.Α.Ε. μέχρι το τέλος του πρώτου δεκαπενθημέρου μετά το κλείσιμο κάθε ημερολογιακού διμήνου για τις πωλήσεις μετοχών που ενεργήθηκαν μέσα σε κάθε δίμηνο.

ε) Για τον προσδιορισμό του κέρδους, λαμβάνεται υπόψη η ζημία που προκύπτει μέσα στο ίδιο έτος από την ίδια αιτία.

Προσοχή, με την παρ 5 του άρθρου 10 του ν 4110/2013 προβλέπεται ότι ο φόρος συναλλαγών (2%) στις πωλήσεις μετοχών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών ή αλλοδαπό χρηματιστήριο εξακολουθεί να επιβάλλεται για μετοχές που αποκτώνται από την 01/07/2013 παράλληλα με την φορολόγηση αυτών με 20% στα κέρδη από την πώλησή των (όπως ίσχυε σύμφωνα με την παρ 2 του άρθρου 9 του ν. 2579/1998).

·Θεωρείται ως εισόδημα από κινητές αξίες αυτό που προκύπτει από **αποδόσεις συμβάσεως ή πράξεων παραγωγών όταν οι δικαιούχοι είναι νομικά πρόσωπα**, ανεξάρτητα από την κατηγορία των βιβλίων που τηρούν, με τις εξαιρέσεις που ορίζονται ρητά στην περίπτωση αυτή (εταιρείες επενδύσεων χαρτοφυλακίου Ν. 3371/2005 ή ΟΣΕΚΑ ή πιστωτικό ή χρηματοπιστωτικό ίδρυμα) (άρθρο 2 παρ 8 του ν. 4110/2013 που τροποποιεί την περί της παρ 1 του άρθρου 24 του ΚΦΕ). Αυξάνεται στο 20% (από 15%) ο συντελεστής παρακράτησης φόρου από συμβάσεις ή πράξεις παραγωγών με ισχύ από για συμβόλαια που λήγουν κανονικά ή πρόωρα την 1/1/2013 και μετά (άρθρο 6 παρ 4 του ν 4110/2013 που τροποποιεί τις διατάξεις παρακράτησης φόρου της παρ 4 του άρθρου 54 του ΚΦΕ). Με την παρακράτηση του φόρου αυτού εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των φυσικών προσώπων, Ο.Ε., Ε.Ε. κ.λπ. καθώς και των νομικών προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, ενώ για τα εισοδήματα που αποκτούν οι Α.Ε., Ε.Π.Ε., αυτά φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις συμψηφιζομένου του φόρου 20% που έχει παρακρατηθεί.

Άρθρο 5

Κέρδη από μεταβιβάσεις ακινήτων

·Τα κέρδη υπεραξίας κεφαλαίου που προκύπτουν από τη μεταβίβαση ακινήτων φορολογούνται με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης. Ο φόρος υπεραξίας 20% επιβάλλεται για οποιαδήποτε αιτία μετά την 01/01/2013 στη διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης του ακινήτου. Η εν λόγω διαφορά λαμβάνεται αποπληθωρισμένη μειούμενη ανάλογα με βάση τον συντελεστή παλαιότητας του ακινήτου (που κυμαίνεται από 0,90 έως 0,60). Σημειώνεται ότι δεν υπόκειται σε φόρο υπεραξίας

α) το κέρδος που πραγματοποιείται από εμπορική δραστηριότητα αγοραπωλησίας ακινήτων και

β) Το κέρδος που πραγματοποιείται από την πώληση ακινήτου, παγίου περιουσιακού στοιχείου των εταιριών (Ο.Ε., Ε.Ε., αστικών συμμετοχικών ή αφανών), κοινοπραξιών και κοινωνιών που ασκούνε επιχείρηση ή επάγγελμα

γ) Το κέρδος μέχρι €25.000 που πραγματοποιείται από μεταβίβαση ακινήτου και εφόσον το ακίνητο αυτό έχει διακρατηθεί, για διάστημα τουλάχιστον (5) ετών. (Η εξαίρεση αυτή δεν ισχύει για φυσικά πρόσωπα τα οποία πραγματοποιούν πέραν της 1 μεταβίβασης εντός της ως άνω περιόδου διακράτησης)

(με το άρθρο 5 του ν. 4110/2013 αντικαθίσταται το άρθρο 33 ΚΦΕ)

Άρθρο 6

Παρακράτηση Φόρου

·Παρατείνεται για ένα έτος (μέχρι και το οικονομικό έτος 2014) ο ειδικός τρόπος αυτοτελούς φορολόγησης με υψηλούς συντελεστές που προβλέπεται για τις παροχές σε χρήμα (bonus) προς τα στελέχη των πιστωτικών ιδρυμάτων, εφόσον οι πρόσθετες αυτές αμοιβές υπερβαίνουν τα οριζόμενα ποσά (άρθρο 14 παρ 9 ΚΦΕ, παράταση με την παρ. 1 του άρθρου 6, ν .4110/2013).

·Μειώνεται στο 10% (από 25%) ο συντελεστής παρακράτησης φόρου στα μερίσματα ή κέρδη που διανέμουν οι ημεδαπές Α.Ε, Ε.Π.Ε., Ι.Κ.Ε., Συνεταιρισμοί κ.λπ.

Όταν καταβάλλονται μερίσματα από ημεδαπή (θυγατρική) ανώνυμη εταιρεία σε μητρική με έδρα άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, που έχει τις προϋποθέσεις του άρθρου 11 του Ν. 2578/1998 [συμμετοχή της αλλοδαπής στο κεφάλαιο της θυγατρικής 10% (από 01/01/2009) για δύο (2)τουλάχιστον συνεχή χρόνια και την νομική μορφή που προβλέπει το παράρτημα Α1 του Ν. 2572/1998] δεν ενεργείται παρακράτηση φόρου.

(με την παρ. 2 του άρθρου 6, ν. 4110/2013 αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 54 ΚΦΕ)

Ισχύει για διανεμόμενα κέρδη που εγκρίνονται από γενικές συνελεύσεις από την 1/1/2014 και μετά.

·Μειώνεται επίσης στο 10% (από 25%) ο συντελεστής παρακράτησης στα μερίσματα που εισπράττει φυσικό πρόσωπο από αλλοδαπή ανώνυμη εταιρεία ή αλλοδαπή Ε.Π.Ε. (με την παρ. 3 του άρθρου 6, ν. 4110/2013 αντικαθίσταται η παρ. 3 του άρθρου 54 ΚΦΕ)

Ισχύει από το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) και μετά.

·Αυξάνεται από 35% σε **40%** ο συντελεστής παρακράτησης φόρου που ενεργείται στα παρακάτω εισοδήματα:

-Στις αμοιβές μελών Διοικητικού Συμβουλίου

-Στους τόκους από ιδρυτικούς τίτλους και προνομιούχες μετοχές, που καταβάλλονται από 1/1/2009 και μετά

-Στο ποσό που λαμβάνουν οι κάτοχοι των ιδρυτικών τίτλων ανώνυμης εταιρίας κατά την εξαγορά τους από αυτή,

-Στις παροχές σε χρήμα ή σε είδος που γίνονται από ημεδαπή Α.Ε. χωρίς νόμιμη ή συμβατική για το σκοπό αυτόν, υποχρέωση προς διευθύνοντες ή εντεταλμένους συμβούλους ή προέδρους ή μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή διευθυντές εφόσον έχουν βαρύνει τα αποτελέσματα χρήσεως της οικείας διαχειριστικής χρήσης.

-Στις αμοιβές ή ποσοστά κερδών που διανέμονται από τα κέρδη που κεφαλαιοποιούν ή διανέμουν οι ημεδαπές Α.Ε. σε μέλη Δ.Σ. ή στο εργατοϋπαλληλικό προσωπικό υπό οποιαδήποτε μορφή (Bonus)

(με την παρ. 5 του άρθρου 6, ν. 4110/2013 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 54 ΚΦΕ)

Ισχύει από το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) και μετά.

·Αυξάνεται από 35% σε 40% ο συντελεστής παρακράτησης φόρου που ενεργείται στο μισθό που καταβάλλεται

-από Α.Ε. στα μέλη του Δ.Σ. της για τις υπηρεσίες που παρέχουν βάσει ειδικής σύμβασης μίσθωσης εργασίας ή εντολής, εφόσον τα μέλη Δ.Σ. είναι ασφαλισμένα σε οποιονδήποτε εκτός του ΙΚΑ ασφαλιστικό οργανισμό ή ταμείο

-από ΕΠΕ, συνεταιρισμούς, δημοτικές κοινοτικές επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα και αλλοδαπές επιχειρήσεις που λειτουργούν με οποιονδήποτε τύπο εταιρίας, σε εταίρους ή διαχειριστές της εφόσον για τις υπηρεσίες αυτές είναι ασφαλισμένοι σε οποιονδήποτε εκτός του ΙΚΑ ασφαλιστικό οργανισμό ή ταμείο

(με την παρ. 6, του άρθρου 6 ν. 4110/2013 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της περ. α της παρ. 1 του άρθρου 55 ΚΦΕ)

Ισχύει από το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) και μετά.

·Μειώνεται στο 33% (από 40%) ο συντελεστής παρακράτησης φόρου από κινητές αξίες (εκτός από μερίσματα) που εισπράττει αλλοδαπή επιχείρηση χωρίς μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα (παρ. 11, άρθρο 6 ν.4110/2013 τροποποιεί το εδ. 2, παρ. 2, άρθρου 114 ΚΦΕ). Επίσης, προβλέπεται η παρακράτηση φόρου με συντελεστή 20% στα εισοδήματα από κινητές αξίες (εκτός από μερίσματα), που

αποκτά φυσικό πρόσωπο, κάτοικος αλλοδαπής(με την παρ. 12, άρθρο6 ν. 4110/2013, προστίθεται νέο εδάφιο στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 114 ΚΦΕ)

Ισχύει για εισοδήματα που καταβάλλονται ή πιστώνονται από 1^η Ιανουαρίου 2013 και μετά.

Άρθρο 8

Υποχρεώσεις και δικαιώματα φορολογουμένων - υπηρεσιών

·Καθιερώνεται για πρώτη φορά η υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης από φυσικό πρόσωπο εφόσον έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18) έτος της ηλικίας του, ανεξάρτητα από το αν υπόκειται ή μη σε φόρο (από εισόδημα μεγαλύτερο των 3.000€που ίσχυε).

(με την παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 4110/2013 αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 61 του Κ.Φ.Ε)

·Καθιερώνεται πάγια από 1/2 μέχρι 30/6 του οικείου οικονομικού έτους το διάστημα για την υποβολή της δήλωσης ηλεκτρονικά

(με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 4110/2013 αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 62 του Κ.Φ.Ε)

·Είναι υποχρεωτική η αναγραφή στη Δήλωση Φορολογίας Εισοδήματος όλων των εισοδημάτων του υπόχρεου, ανεξάρτητα από τον τρόπο φορολόγησής τους (γενικές διατάξεις ή κατ' ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης), καθώς και τα απαλλασσόμενα από το φόρο εισοδήματα (με την παρ. 4 του άρθρου 8 προστίθεται νέο εδάφιο στην παρ. 6 του άρθρου 62 ΚΦΕ).

Κεφάλαιο 4^ο

Συμπεράσματα

Ο νέος φορολογικός νόμος δυστυχώς οδηγεί σε μεγάλες αδικίες, ιδιαίτερα σε βάρος φορολογουμένων με χαμηλό εισόδημα που προέρχεται από μόνο μια πηγή, καθώς πλέον θα ισχύει η φορολόγηση κάθε κατηγορίας εισοδήματος με διαφορετικό τρόπο. Μεγάλοι χαμένοι είναι οι μισθωτοί, αλλά και οι αυτοαπασχολούμενοι που έχουν εισοδήματα από μια μόνο πηγή, ενώ κερδισμένοι είναι όσοι έχουν πρόσθετα εισοδήματα από ενοίκια.

Ο νέος τρόπος φορολόγησης, που ισχύει για τα εισοδήματα που αποκτώνται το 2013 και θα δηλωθούν το 2014, δημιουργεί άνιση μεταχείριση σε φυσικά πρόσωπα με εισοδήματα ίδιου ύψους προερχόμενα από διαφορετικές πηγές (με βάση το νόμο 4110/2013).

Παράδειγμα

Φορολογούμενος με ετήσιο εισόδημα 25.000€ προερχόμενο μόνο από μισθούς θα πληρώσει περισσότερο φόρο από έναν άλλο με ετήσιο εισόδημα 30.000 ευρώ, από το οποίο όμως τα 15.000 ευρώ προέρχονται από μισθούς και τα υπόλοιπα 15.000 ευρώ από ενοίκια.

Επιπλέον, ένας μισθωτός με ετήσιο εισόδημα 50.000 ευρώ θα πληρώσει περισσότερο φόρο από έναν ελεύθερο επαγγελματία με ετήσιο εισόδημα επίσης 50.000 ευρώ.

Ιδιαίτερα κατατοπιστικός είναι ο ακόλουθος πίνακας που δείχνει τους φόρους για τα εισοδήματα του έτους 2013 με βάση τις νέες διαφορετικές κλίμακες φορολογίας.

ΕΤΗΣΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	ΦΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2013 (ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΚΛΙΜΑΚΕΣ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ)			
	ΜΙΣΘΩΤΟΙ- ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΙΣΘΩΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ	ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΜΟΝΟ ΜΕ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	ΑΓΡΟΤΕΣ ΜΟΝΟ ΜΕ ΓΕΩΡΓΙΚΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ	ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ ΕΚΜΙΣΘΟΥΜΕΝΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΜΟΝΟ ΜΕ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΕΝΟΙΚΙΑ
1000	0	260	0	100
2000	0	520	0	200
3000	0	780	0	300
4000	0	1040	0	400
5000	0	1300	0	500
6000	0	1560	0	600
7000	0	1820	0	700
8000	0	2080	0	800
9000	0	2340	0	900
10000	100	2600	100	1000
11000	320	2860	320	1100
12000	540	3120	540	1200
13000	760	3380	760	1530
14000	980	3640	980	1860
15000	1200	3900	1200	2190
16000	1420	4160	1420	2520
17000	1640	4420	1640	2850
18000	1860	4680	1860	3180
19000	2080	4940	2080	3510
20000	2300	5200	2300	3840
25000	3800	6500	3800	5490
30000	5900	7800	5900	7140
35000	8000	9100	8000	8790
40000	10100	10400	10100	10440

42000	10940	10920	10940	11100
45000	12200	11700	12200	12090
50000	14300	13000	14300	13740
60000	18500	16300	18500	17040
70000	22700	19600	22700	20340
80000	26900	22900	26900	23640
90000	31100	26200	31100	26940
100000	35300	29500	35300	30240
150000	56300	46000	56300	33540
200000	77300	62500	77300	36840

Οι αλλαγές στη φορολογία εισοδήματος, οι οποίες θεσπίστηκαν με το ν. 4110/2013, δεν πρόκειται να συμβάλουν στη δημιουργία ενός απλούστερου και δικαιότερου φορολογικού συστήματος.

Πέραν του ότι αυξάνουν τις φορολογικές επιβαρύνσεις για τη συντριπτική πλειονότητα των φορολογουμένων σε μια περίοδο οικονομικής ανέχειας και βαθείας ύφεσης που σαρώνει τη χώρα μας, πολλαπλασιάζουν την πολυπλοκότητα της νομοθεσίας, καθώς καθιερώνουν διαφορετικό τρόπο φορολόγησης για κάθε κατηγορία εισοδήματος, αντί να διατηρούν μια ενιαία κλίμακα υπολογισμού του φόρου για το σύνολο των εισοδημάτων κάθε φυσικού προσώπου.

Συμπερασματικά λοιπόν μπορεί να ειπωθεί ότι μέσα από μία πιο προσεκτική ανάλυση των νέων ρυθμίσεων, που θα εφαρμοστούν για πρώτη φορά το 2014, για τη φορολόγηση των φετινών εισοδημάτων, προκύπτει ότι:

- Φορολογούμενοι με χαμηλό εισόδημα προερχόμενο από μία μόνο πηγή θα πληρώνουν φόρο μεγαλύτερο σε σύγκριση με άλλους φορολογούμενους οι οποίοι έχουν υψηλότερο εισόδημα προερχόμενο από διαφορετικές πηγές.
- Φορολογούμενοι που δηλώνουν το ίδιο ύψος εισοδήματος αλλά από διαφορετικές πηγές δεν θα πληρώνουν τον ίδιο φόρο.

Εξαιτίας των διαφορετικών αυτών τρόπων φορολόγησης που θα ισχύουν ανάλογα με τις πηγές προέλευσης των εισοδημάτων, το οικονομικό έτος 2014 (εισοδήματα που αποκτήθηκαν το 2013 και θα δηλωθούν το 2014):

Παραδείγματα

1) Ένας μισθωτός που θα δηλώσει ετήσιο εισόδημα 25.000 ευρώ προερχόμενο αποκλειστικά από μισθούς θα πληρώσει φόρο 3.800 ευρώ.

Αντιθέτως, ένας φορολογούμενος με ετήσιο εισόδημα 30.000 ευρώ, από το οποίο, όμως, τα 15.000 ευρώ προέρχονται από ενοίκια και τα υπόλοιπα 15.000 ευρώ προέρχονται από μισθούς, θα πληρώνει συνολικό φόρο 3.390 ευρώ (2.190 ευρώ για τα ενοίκια και 1.200 ευρώ για το εισόδημα από μισθούς), δηλαδή θα πληρώσει φόρο λιγότερο κατά 410 ευρώ, σε σχέση με τον μισθωτό των 25.000 ευρώ, παρά το γεγονός ότι το συνολικό εισόδημά του θα είναι υψηλότερο κατά 5.000 ευρώ!

2) Ένας συνταξιούχος με ετήσιο εισόδημα 20.000 ευρώ προερχόμενο αποκλειστικά από συντάξεις θα πληρώσει φόρο 2.300 ευρώ. Ένας άλλος φορολογούμενος με συνολικό εισόδημα 25.000 ευρώ, από το οποίο, όμως, τα 12.000 ευρώ προέρχονται από ενοίκια και τα υπόλοιπα 13.000 ευρώ προέρχονται από συντάξεις θα πληρώσει συνολικό φόρο 1.960 ευρώ (1.200 ευρώ για το εισόδημα από ενοίκια και 760 ευρώ για το εισόδημα από συντάξεις)!

Δηλαδή ο φορολογούμενος με το συνολικό εισόδημα των 25.000 ευρώ θα πληρώσει φόρο χαμηλότερο κατά 340 ευρώ από τον φορολογούμενο με το εισόδημα των 20.000 ευρώ!

3) Από όσους αποκτούν ετήσια εισοδήματα από μία μόνο πηγή χαμηλότερα των 40.000 ευρώ, οι αυτοαπασχολούμενοι (εμποροβιοτέχνες, ελεύθεροι επαγγελματίες κ.λπ.) για ίδια ποσά εισοδήματος θα πληρώνουν περισσότερο φόρο σε σύγκριση με όλες τις άλλες κατηγορίες, δηλαδή τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους εισοδηματίες και τους αγρότες.

Κι αυτό διότι ειδικά στο εισόδημα που προέρχεται από την άσκηση ατομικής εμπορικής επιχείρησης ή ελευθέρου επαγγέλματος ο φόρος θα επιβάλλεται από το πρώτο ευρώ με 26%, ενώ στις λοιπές κατηγορίες εισοδημάτων ο φόρος θα επιβάλλεται με πολύ χαμηλότερους συντελεστές τουλάχιστον μέχρι τα πρώτα 40.000 ευρώ.

Π.χ. για ετήσιο εισόδημα 20.000 ευρώ, ένας εμποροβιοτέχνης ή ελεύθερος επαγγελματίας θα πληρώνει φόρο 5.200 ευρώ, ένας μισθωτός ή συνταξιούχος θα πληρώνει φόρο 2.300 ευρώ (χαμηλότερο κατά 50% σε σύγκριση με τον

αυτοαπασχολούμενο) κι ένας εισοδηματίας θα πληρώνει φόρο 3.840 ευρώ (26,15% λιγότερο από όσο ο αυτοαπασχολούμενος).

4) Κάθε μισθωτός με ετήσιο εισόδημα πάνω από 40.000 ευρώ θα πληρώνει για ίδιο ποσό εισοδήματος περισσότερο φόρο από έναν αυτοαπασχολούμενο (εμποροβιοτέχνη, ελεύθερο επαγγελματία κ.λπ.) ή από έναν εισοδηματία!

Για παράδειγμα, για ετήσιο εισόδημα 50.000 ευρώ, ο μισθωτός θα πληρώνει φόρο 14.300 ευρώ, ο αυτοαπασχολούμενος 13.000 ευρώ (λιγότερο κατά 1.300 ευρώ από τον μισθωτό) κι ο εισοδηματίας (ο φορολογούμενος με εισόδημα προερχόμενο μόνο από ενοίκια) θα πληρώνει φόρο 13.740 ευρώ (560 ευρώ λιγότερα από τον μισθωτό).

Το συμπέρασμα που προκύπτει λοιπόν είναι ότι, με το νέο φορολογικό σύστημα καθιερώνονται φόροι διαφορετικών «ταχυτήτων» ανάλογα με τις κατηγορίες των εισοδημάτων που δηλώνονται (από μισθωτές υπηρεσίες, από επιχειρηματική δραστηριότητα, από γεωργικές εκμεταλλεύσεις ή από ακίνητα), εξέλιξη η οποία θα αυξήσει ακόμη περισσότερο τις στρεβλώσεις και τις αδικίες που ήδη προκαλούνται από το υφιστάμενο σύστημα.

Επίσης πρέπει να επισημανθεί ότι το αφορολόγητο όριο των 5.000 ευρώ καταργείται για τα εισοδήματα του 2013 και των επόμενων ετών τα οποία προέρχονται από την ατομική άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, από γεωργική δραστηριότητα και από την εκμετάλλευση ακινήτων. Τα εισοδήματα αυτά θα φορολογούνται πλέον από το πρώτο ευρώ, με συντελεστές που ξεκινούν από 26%, 13% και 10% αντίστοιχα. Από το 2014 και μετά ο χαμηλός συντελεστής 10% για τα ενοίκια θα αυξηθεί στο 11%.

Μόνο για τα εισοδήματα από μισθούς και συντάξεις που αποκτώνται από το 2013 φέτος προβλέπεται αύξηση του βασικού αφορολόγητου από τα 5.000 στα 9.550 ευρώ, όμως η μεταβολή αυτή θα ωφελήσει μόνο ορισμένους μισθωτούς και συνταξιούχους, οι οποίοι δεν βαρύνονται με τέκνα ή βαρύνονται με ένα τέκνο.

Επίσης, οι διατάξεις του νέου Κώδικα καταργούν όλα τα πρόσθετα αφορολόγητα όρια τα οποία κλιμακώνονταν με βάση τον αριθμό των προστατευόμενων τέκνων που είχε κάθε φυσικό πρόσωπο, με συνέπεια να εξισώνουν

φορολογικά κάθε άγαμο φορολογούμενο χωρίς παιδιά με κάθε έγγαμο ή άγαμο φορολογούμενο που βαρύνεται με ένα ή περισσότερα τέκνα.

Καταργούν, ακόμη, την πρόσθετη έκπτωση φόρου που δικαιούται κάθε μισθωτός και συνταξιούχος ο οποίος κατοικεί σε παραμεθόριο περιοχή, καθώς και κάθε πρόσθετη φορολογική απαλλαγή που ισχύει για τους φορολογουμένους οι οποίοι διαμένουν μόνιμα σε μικρά νησιά με πληθυσμό μέχρι 3.100 κατοίκους.

Όσον αφορά του επαγγελματίες, εμπόρους και βιοτέχνες αυτοί θα πληρώνουν φόρο 26% από το πρώτο ευρώ του ετήσιου εισοδήματός τους.

Παράδειγμα

Συγκεκριμένα, όσοι απέκτησαν το 2012 εισόδημα μέχρι 5.000 ευρώ δεν θα πληρώσουν καθόλου φόρο, διότι ισχύει ακόμη το αφορολόγητο όριο των 5.000 ευρώ.

Όσοι απέκτησαν εισόδημα 7.000 ευρώ θα πληρώσουν φόρο 200 ευρώ, εφόσον δεν έχουν κανένα προστατευόμενο τέκνο ή δεν θα πληρώσουν καθόλου φόρο εάν βαρύνονται με ένα ή περισσότερα προστατευόμενα τέκνα, διότι ισχύει πρόσθετο αφορολόγητο όριο 2.000 ευρώ για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα.

Όσοι απέκτησαν εισόδημα 10.000 ευρώ θα πληρώσουν το 2013 φόρο 500 ευρώ αν δεν έχουν παιδιά, 300 ευρώ εάν έχουν ένα παιδί, 100 ευρώ αν έχουν δύο παιδιά και καθόλου φόρο εάν έχουν τρία ή περισσότερα τέκνα.

Από δω και πέρα όμως οι ίδιοι αυτοαπασχολούμενοι, λόγω της επιβολής «οριζόντιου» συντελεστή φορολόγησης 26% από το πρώτο ευρώ του ετήσιου εισοδήματός τους, θα καλούνται να καταβάλουν φόρο 1.300 ευρώ για ετήσιο εισόδημα 5.000 ευρώ, 1.820 ευρώ για ετήσιο εισόδημα 7.000 ευρώ και 2.600 ευρώ για ετήσιο εισόδημα 10.000 ευρώ.

Θα καλούνται δε να πληρώσουν αυτά τα υπέρογκα ποσά είτε βαρύνονται με τέκνα είτε όχι. Μάλιστα, όσοι εξ αυτών δεν πληρώσουν φέτος καθόλου φόρο για τα εισοδήματα του 2012 θα πληρώσουν, για ανάλογο ύψους εισοδήματα του έτους 2013, τα προαναφερθέντα υπέρογκα ποσά φόρων εισοδήματος, προσ αυξημένα με προκαταβολή φόρου 55%.

Δηλαδή, θα πληρώσουν συνολικά φόρους με πραγματικό συντελεστή 40,3% (26%, προσ αυξημένο κατά 55%), που σημαίνει ότι για εισοδήματα 5.000 ευρώ θα πρέπει να καταβάλουν συνολικό φόρο 2.015 ευρώ, για εισοδήματα 7.000 ευρώ θα

πρέπει να πληρώσουν συνολικά 2.821 ευρώ και για εισοδήματα 10.000 ευρώ θα πρέπει να πληρώσουν 4.030 ευρώ συνολικό φόρο.

Μισθωτοί - συνταξιούχοι

Το ετήσιο εισόδημα από μισθούς ή συντάξεις προβλέπεται πλέον ότι θα φορολογείται αυτοτελώς με 22% για τα πρώτα 25.000 ευρώ, 32% για τα επόμενα 17.000 ευρώ, δηλαδή για το τμήμα από τα 25.000,01 ευρώ έως τα 42.000 ευρώ, και με 42% για το τμήμα του εισοδήματος πέραν των 42.000 ευρώ. Όμως από κει και πέρα:

Για κάθε μισθωτό ή συνταξιούχο με ετήσιες αποδοχές μέχρι 21.500 ευρώ ο φόρος που προκύπτει με βάση τον συντελεστή 22% προβλέπεται να μειώνεται κατά 2.100 ευρώ, ποσό το οποίο θεωρείται μια αυτόματη έκπτωση φόρου, που παρέχεται χωρίς να απαιτείται κανένα δικαιολογητικό. Εάν ο φόρος που προκύπτει με βάση τον συντελεστή 22% είναι χαμηλότερος των 2.100 ευρώ, τότε το ποσό της έκπτωσης που αφαιρείται περιορίζεται στο ύψος του αναλογούντος φόρου, με συνέπεια αυτός να μηδενίζεται.

Παράδειγμα

Σε μισθωτό με ετήσιο εισόδημα 9.000 ευρώ αναλογεί κανονικά φόρος 1.980 ευρώ με βάση τον συντελεστή 22% (9.000 ευρώ x 22% = 1.980 ευρώ). Όμως από το ποσό των 1.980 ευρώ αφαιρείται ισόποση έκπτωση και ο τελικός φόρος μηδενίζεται. Στο επίπεδο του ετήσιου εισοδήματος των 9.550 ευρώ, ο φόρος που αναλογεί με βάση τον συντελεστή 22% ανέρχεται ακριβώς στο ύψος της έκπτωσης των 2.100 ευρώ. Συνεπώς, με την αφαίρεση της έκπτωσης των 2.100 ευρώ ο φόρος που αναλογεί στο επίπεδο ετήσιου εισοδήματος των 9.550 ευρώ μηδενίζεται. Μέχρι, λοιπόν, το όριο των 9.550 ευρώ, το ετήσιο εισόδημα από μισθούς ή συντάξεις δεν θα φορολογείται με το νέο σύστημα. Για τον λόγο αυτό, το ποσό των 9.550 ευρώ θεωρείται ουσιαστικά αφορολόγητο όριο για τα ετήσια εισοδήματα από μισθούς ή συντάξεις.

Για κάθε μισθωτό και συνταξιούχο με ετήσιες αποδοχές άνω των 21.500 ευρώ η έκπτωση φόρου των 2.100 ευρώ προβλέπεται να μειώνεται κατά 100 ευρώ ανά 1.000 ευρώ ετήσιου εισοδήματος, μέχρι πλήρους μηδενισμού της στο επίπεδο ετήσιου εισοδήματος άνω των 41.500 ευρώ. Συνεπώς, για εισοδήματα από μισθούς ή συντάξεις άνω των 41.500 ευρώ δεν προβλέπεται καμία έκπτωση φόρου.

Συμπερασματικά λοιπόν μπορούμε να πούμε ότι πρωτοφανείς στρεβλώσεις προκύπτουν από τις νέες φορολογικές ρυθμίσεις, καθώς κάθε κατηγορία εισοδήματος θα φορολογείται πλέον αυτοτελώς με ξεχωριστή κλίμακα φορολογικών συντελεστών.

Ο νέος Κώδικας αλλάζει το τοπίο στη φορολογία εισοδήματος, ενώ οι διατάξεις του πολυνομοσχεδίου φέρνουν φοροεπιβαρύνσεις σε όσους αποκτούν εισοδήματα έως 12.000 ευρώ από ενοίκια, σε φορολογουμένους που έχουν στην κατοχή τους αυτοκίνητα από 1.929 κυβικά εκατοστά και άνω, πισίνες και αεροσκάφη, αλλά και σε όσους επενδύουν στο Χρηματιστήριο.

Στους μεγάλους χαμένους των νέων φορολογικών διατάξεων είναι και οι έμποροι, βιοτέχνες και ελεύθεροι επαγγελματίες με χαμηλά εισοδήματα έως 10.000 ευρώ που θα πληρώνουν φόρο με συντελεστές 26% έως και 40,3%, αλλά και εκατομμύρια μισθωτοί και συνταξιούχοι που έχουν ετήσια εισοδήματα άνω των 9.550 ευρώ και βαρύνονται με ένα ή περισσότερα παιδιά, που θα πληρώνουν σημαντικά αυξημένους φόρους από το 2014.

Με τις νέες διατάξεις φορολογούμενοι με τα ίδια ακριβώς εισοδήματα και την ίδια οικογενειακή κατάσταση θα πληρώνουν πλέον φόρους διαφορετικού ύψους. Οι φόροι καθορίζονται ανάλογα με την πηγή προέλευσης του εισοδήματος. Αυτό σημαίνει ότι για το ίδιο ύψος εισοδήματος διαφορετικό φόρο θα πληρώνει ο μισθωτός, διαφορετικό ο ελεύθερος επαγγελματίας και άλλο ο ιδιοκτήτης ακινήτων που εισπράττει ενοίκια. Πρόκειται λοιπόν για έναν άδικο φορολογικό νόμο που δεν στηρίζεται στη δίκαιη φορολογική ικανότητα των Ελλήνων φορολογουμένων

Βιβλιογραφία

Γεωργακοπούλου Θ. Πάσχου Γ.Π., (2003). *Εισαγωγή στη Φορολογία*, Αθήνα: εκδόσεις ΜΠΕΝΟΣ.

Γκίνογλου Δ., (2004), «*Φορολογική Λογιστική (Εφαρμογές)*», εκδ. Ανίκουλα Αμαλία, Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Θεσσαλονίκη.

Φλώρος Α., 2010: *Φορολογική λογιστική, ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ*

http://www.oke.gr/opinion/op_289.pdf.

<http://www.taxheaven.gr>

we123324 www.fotosearch.gr

Παράρτημα

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4110

**Ρυθμίσεις στη φορολογία εισοδήματος, ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας
Υπουργείου Οικονομικών και λοιπές διατάξεις.**

ΦΕΚ Α 17/23-1-2013

Ο νόμος 4110/2013 παρουσιάζεται, όπως ισχύει, μετά τη δημοσίευση και του ΦΕΚ 33/Α/7-2-2013, με το οποίο διορθώθηκαν συγκεκριμένα σφάλματά του

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

**ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ**

Άρθρο 1

Κλίμακες φορολογίας - Εκπτώσεις δαπανών Αντικειμενικές δαπάνες διαβίωσης

1. Το άρθρο 9 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε., ν. 2238/1994, Α' 151) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 9

Υπολογισμός και καταβολή του φόρου

1. α) Το εισόδημα από μισθούς, συντάξεις και μισθούς με έκδοση τιμολογίου ή απόδειξης για παροχή υπηρεσιών υποβάλλεται σε φόρο σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

ΚΛΙΜΑΚΑ ΜΙΣΘΩΤΩΝ – ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Κλιμάκιο εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός συντελεστής %	Φόρος κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο	
			Εισοδήματος (ευρώ)	Φόρου (ευρώ)
25.000	22%	5.500	25.000	5.500
17.000	32%	5.440	42.000	10.940
Υπερβάλλον	42%			

β) Το εισόδημα από ατομική επιχείρηση, εκτός της περίπτωσης γ' της παρούσας παραγράφου και ελευθέριο επάγγελμα, υποβάλλεται σε φόρο σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα

ΚΛΙΜΑΚΑ ΜΗ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

Κλιμάκιο εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός συντελεστής %	Φόρος κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο Εισοδήματος (ευρώ)
50.000	26%	13.000	50.000
Υπερβάλλον	33%		

Για νέες ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις ή νέους ελεύθερους επαγγελματίες με πρώτη δήλωση έναρξης επιτηδεύματος από 1ης Ιανουαρίου 2013 και για τα τρία (3) πρώτα έτη άσκησης της δραστηριότητάς τους ο φορολογικός συντελεστής του πρώτου κλιμακίου της παραπάνω κλίμακας μειώνεται κατά πενήντα τοις εκατό (50%) και μέχρι δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ εισόδημα.

γ) Το εισόδημα από ατομική γεωργική επιχείρηση υποβάλλεται σε φόρο με συντελεστή δεκατρία τοις εκατό (13%). Ειδικά για το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) για το δηλωθέν εισόδημα από ατομική γεωργική επιχείρηση εφαρμόζεται

αυτοτελώς η κλίμακα μισθωτών - συνταξιούχων.

δ) Τα εισοδήματα από μισθώσεις ακινήτων, καθώς και τα εισοδήματα από κινητές αξίες, εκτός από τις περιπτώσεις που με την παρακράτηση φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση, υποβάλλονται σε φορολόγηση βάσει της παρακάτω κλίμακας:

ΚΛΙΜΑΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΕΣ ΑΞΙΕΣ που φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις			
Κλιμάκιο εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός συντελεστής %	Φόρος κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο Εισοδήματος (ευρώ)
12.000	10%	1.200	12.000
Υπερβάλλον	33%		

Το ακαθάριστο ποσό από ακίνητα υποβάλλεται και σε συμπληρωματικό φόρο, ο οποίος υπολογίζεται με συντελεστή ενάμισι τοις εκατό (1,5%). Ειδικώς, ο συντελεστής του προηγούμενου εδαφίου αυξάνεται σε τρία τοις εκατό (3%), εφόσον η επιφάνεια κατοικίας υπερβαίνει τα τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα ή πρόκειται για επαγγελματική μίσθωση.

2. Ο φόρος που προκύπτει με βάση την κλίμακα των μισθωτών και συνταξιούχων της παραγράφου 1 μειώνεται:

α) Για εισόδημα μέχρι και είκοσι μία χιλιάδες (21.000) ευρώ κατά δύο χιλιάδες εκατό (2.100) ευρώ. Εφόσον ο φόρος που προκύπτει είναι μικρότερος των δύο χιλιάδων εκατό (2.100) ευρώ το ποσό μείωσης περιορίζεται στο ποσό του φόρου.

β) Για εισόδημα πάνω από είκοσι μία χιλιάδες (21.000) ευρώ το ποσό μείωσης της περίπτωσης α' περιορίζεται κατά εκατό (100) ευρώ ανά χίλια (1.000) ευρώ εισοδήματος και μέχρι εξαντλήσεως του ποσού των δύο χιλιάδων εκατό (2.100)

ευρώ. Προκειμένου να διατηρηθεί ακέραιο το ποσό της μείωσης του φόρου, ο φορολογούμενος απαιτείται να προσκομίσει αποδείξεις που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των Κανόνων Απεικόνισης Συναλλαγών ή σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για δαπάνες αγοράς αγαθών και λήψης υπηρεσιών, τις οποίες πραγματοποιεί ο ίδιος, η σύζυγός του ή τα τέκνα που τους βαρύνουν. Στις πιο πάνω δαπάνες περιλαμβάνονται αγαθά και υπηρεσίες που ανήκουν στις ομάδες 1, 2, 3, 4 (μόνο υπηρεσίες και είδη επισκευής και συντήρησης κατοικίας), 5, 7 (μόνο μεταφορές πραγμάτων, συντήρηση και επισκευή αυτοκινήτου-μοτοσυκλέτας, ανταλλακτικά αυτοκινήτου, λιπαντικά-αντιψυκτικό, μίσθωση ταξί, καύσιμα οχήματος), 9 (εκτός από εισφορές ΕΡΤ και συνδρομητικής τηλεόρασης), 10 (μόνο δίδακτρα φροντιστηρίων και ξένων γλωσσών), 11 και 12 (εκτός κάθε είδους ασφάλισης), όπως ορίζονται στη σχετική ταξινόμηση για το Γενικό Δείκτη Τιμών Καταναλωτή της ΕΛ.ΣΤΑΤ.. Σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνονται οι δαπάνες ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, η καταβαλλόμενη διατροφή, οι δωρεές και οι δαπάνες για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων.

Το ποσό των αποδείξεων δαπανών, που απαιτείται να προσκομισθούν, ορίζεται σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του δηλούμενου και φορολογούμενου με την κλίμακα της παραγράφου αυτής ατομικού εισοδήματος. Το ποσό των αποδείξεων που προσκομίζεται δεν απαιτείται να υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες πεντακόσια (10.500) ευρώ. Οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί γίνονται αποδεκτές μόνον εφόσον έχουν περιληφθεί στην εμπρόθεσμη δήλωση, λογίζονται συνολικά και για τους δύο συζύγους και επιμερίζονται μεταξύ τους ανάλογα με το δηλούμενο και φορολογούμενο σύμφωνα με την κλίμακα της παραγράφου αυτής ατομικό εισόδημα.

Στην περίπτωση που δεν προσκομίζεται το απαιτούμενο ποσό αποδείξεων αγορών, τότε ο φόρος προσαυξάνεται κατά τη θετική διαφορά μεταξύ του απαιτούμενου ποσού αποδείξεων, με ανώτατο όριο τις δέκα χιλιάδες πεντακόσια (10.500) ευρώ και του προσκομισθέντος ποσού αποδείξεων, η οποία πολλαπλασιάζεται με συντελεστή 22%. Εξαιρούνται της υποχρέωσης προσκόμισης αποδείξεων οι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στην αλλοδαπή εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα λοιπά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 του ΚΦΕ, όσοι διαμένουν σε οίκο ευγηρίας, σε ψυχιατρικά καταστήματα και οι φυλακισμένοι.

3. Το ποσό του φόρου που προκύπτει σύμφωνα με την περίπτωση α' της παραγράφου 1 και την παράγραφο 2 μειώνεται κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) για κάθε καταβαλλόμενη από τις ακόλουθες δαπάνες:

α) Των εξόδων ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης του φορολογουμένου και των λοιπών προσώπων που τον βαρύνουν κατά το μέρος που δεν καλύπτονται από ασφαλιστικά ταμεία ή/και ασφαλιστικές εταιρείες και υπερβαίνουν το πέντε τοις εκατό (5%) του φορολογούμενου εισοδήματος. Το ποσό της μείωσης δεν μπορεί να υπερβεί τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Ως έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης θεωρούνται: αα) οι αμοιβές που καταβάλλονται σε ιατρούς και ιατρικά κέντρα όλων των ειδικοτήτων για ιατρικές επισκέψεις και εξετάσεις, καθώς και οι αμοιβές που καταβάλλονται σε οδοντιάτρους, ορθοδοντικούς, γναθοχειρουργούς για οδοντοθεραπεία, οδοντοπροσθετική και γναθοχειρουργική, ββ) τα έξοδα νοσηλείας που καταβάλλονται σε νοσηλευτικά ιδρύματα ή ιδιωτικές κλινικές, καθώς και οι δαπάνες που καταβάλλονται για διαρκή κάλυψη ιατρικών αναγκών, γγ) τα έξοδα για φαρμακευτική περίθαλψη γενικά, δδ) οι αμοιβές που καταβάλλονται σε νοσοκόμο για την παροχή υπηρεσιών σε ασθενή κατά τη νοσηλεία του σε νοσοκομείο ή κλινική ή στο σπίτι, εε) η δαπάνη για την αντικατάσταση μελών του σώματος με τεχνητά μέλη, καθώς και η δαπάνη για την αγορά ή τοποθέτηση στο σώμα του ασθενούς οργάνων, τα οποία είναι αναγκαία για τη φυσιολογική λειτουργία του ανθρώπινου οργανισμού, στστ) τα έξοδα νοσοκομειακής περίθαλψης των τέκνων με ειδικές ανάγκες που παρουσιάζουν αναπηρία σε ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) και άνω με βάση τη γνωμάτευση των οικείων υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ), εφόσον το ετήσιο φορολογούμενο και απαλλασσόμενο εισόδημά τους δεν υπερβαίνει το ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ, καθώς και η δαπάνη τους για δίδακτρα ή τροφεία που καταβάλλονται γι' αυτά τα τέκνα σε ειδικές για την πάθησή τους σχολές ή θεραπευτήρια, ζζ) ποσό ίσο με το πενήντα τοις εκατό (50%) της δαπάνης που καταβάλλεται σε επιχειρήσεις περίθαλψης ηλικιωμένων, οι οποίες λειτουργούν νόμιμα.

Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται και οι δαπάνες για έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 7, τα οποία συνοικούν με τον φορολογούμενο και παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω με βάση τη γνωμάτευση των οικείων υγειονομικών επιτροπών

του ΚΕΠΑ και έχουν αποκτήσει ετήσιο εισόδημα πάνω από έξι χιλιάδες (6.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή, εκπίπτει το ποσό των εξόδων ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης που υπερβαίνει το συνολικό ετήσιο καθαρό πραγματικό, φορολογούμενο με τις γενικές διατάξεις ή με ειδικό τρόπο ή απαλλασσόμενο ή τεκμαρτό εισόδημα των προσώπων αυτών. Στις δαπάνες αυτές περιλαμβάνονται και οι αντίστοιχες δαπάνες που αφορούν τα τέκνα που ορίζονται στο άρθρο 7 στην περίπτωση που καταβάλλονται από γονέα που δεν συνοικεί μαζί τους, λόγω διάζευξης με τον άλλο γονέα.

Το ποσό της κάθε δαπάνης της περίπτωσης αυτής, η οποία υπολογίζεται αθροιστικά και για τους δύο συζύγους, μειώνει το φόρο, μόνο εφόσον έχει περιληφθεί στην αρχική δήλωση και μερίζεται μεταξύ των συζύγων ανάλογα με το ύψος του εισοδήματος του καθενός που φορολογείται με τις γενικές διατάξεις, όπως αυτό δηλώθηκε με την αρχική δήλωση ή συμπληρωματική μέχρι τη λήξη της προθεσμίας.

β) Το ποσό της διατροφής που επιδικάστηκε και καταβάλλεται από τον έναν σύζυγο στον άλλο, του οποίου αποτελεί φορολογητέο εισόδημα. Το ποσό της μείωσης του φόρου δεν μπορεί να υπερβεί τα χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ.

γ) Των χρηματικών ποσών που καταβάλλονται από τον φορολογούμενο λόγω δωρεάς προς: αα) τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, τους ιερούς ναούς, τις ιερές μονές του Αγίου Όρους, το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, τα Πατριαρχία Αλεξανδρείας και Ιεροσολύμων, την Ιερά Μονή Σινά, την Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας, τα δημοτικά νοσοκομεία και τα νοσοκομεία που είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, ββ) τα κοινωφελή ιδρύματα, τα σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που παρέχουν υπηρεσίες εκπαίδευσης και χορηγούν υποτροφίες, τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που νόμιμα έχουν συσταθεί ή συνιστώνται και τα οποία επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς, τους ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς που διέπονται από το ν. 1514/1985 (Α' 13) και τα ερευνητικά κέντρα που αποτελούν ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, γγ) τα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που νόμιμα υπάρχουν ή συνιστώνται, εφόσον επιδιώκουν σκοπούς πολιτιστικούς. Πολιτιστικοί

σκοποί είναι, ιδίως, η καλλιέργεια, προαγωγή και διάδοση των γραμμάτων, της μουσικής, του χορού, του θεάτρου, του κινηματογράφου, της ζωγραφικής, της γλυπτικής και των τεχνών γενικότερα, καθώς και η ίδρυση, επέκταση και συντήρηση των αναγνωρισμένων ιδιωτικών μουσείων, όπως τέχνης, φυσικής ιστορίας, εθνολογικών και λαογραφικών.

Με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Τουρισμού καθορίζονται τα νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν πολιτιστικούς σκοπούς, καθώς και οι διαδικασίες ελέγχου τους από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

Τα ποσά των δωρεών και των χορηγιών της περίπτωσης γ' λαμβάνονται υπόψη μόνο εφόσον έχουν κατατεθεί σε ειδικό λογαριασμό του νομικού προσώπου, που πρέπει να ανοιχθεί για το σκοπό αυτόν σε πιστωτικό ίδρυμα που νόμιμα λειτουργεί στην Ελλάδα.

Το γραμμάτιο είσπραξης του πιστωτικού ιδρύματος που εκδίδεται πρέπει να αναφέρει τα στοιχεία του δωρητή ή χορηγού και δωρεοδόχου, το ποσό της δωρεάς ή χορηγίας αριθμητικώς και ολογράφως, την ημερομηνία κατάθεσής του και την υπογραφή του δωρητή ή χορηγού, κατά περίπτωση.

δ) Της αξίας των ιατρικών μηχανημάτων και των ασθενοφόρων αυτοκινήτων, που μεταβιβάζονται λόγω δωρεάς στα κρατικά και δημοτικά νοσηλευτικά ιδρύματα και τα νοσοκομεία που αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Το συνολικό ποσό των δωρεών και χορηγιών των περιπτώσεων γ' και δ' επί του οποίου υπολογίζεται η μείωση δεν μπορεί να υπερβαίνει ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) του συνολικού εισοδήματος που φορολογείται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις.

Η μείωση διενεργείται εφόσον τα ποσά των δωρεών και χορηγιών υπερβαίνουν συνολικά τα εκατό (100) ευρώ.

Τα χρηματικά ποσά αυτών των δωρεών και χορηγιών δεν πρέπει να έχουν εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος.

Οι διατάξεις των περιπτώσεων γ' και δ' εφαρμόζονται και για δωρεές υπέρ αντίστοιχων κρατικών φορέων και νομικών προσώπων, εγκατεστημένων σε άλλα κράτη -μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε χώρες ΕΟΧ. Το ποσό των δωρεών που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο μπορεί να κατατίθεται και σε πιστωτικό ίδρυμα στην οποία έχει την κατοικία του ο δωρεοδόχος.

4. Εξαιρετικά, το ποσό του φόρου που προκύπτει σύμφωνα με την παράγραφο 1 μειώνεται κατά διακόσια (200) ευρώ, για τον ίδιο φορολογούμενο και για καθένα από τα πρόσωπα που συνοικούν με αυτόν ή τον βαρύνουν, εφόσον:

α) Παρουσιάζουν αναπηρία εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω με βάση τη γνωμάτευση των οικείων υγειονομικών επιτροπών του Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕΠΑ). Δεν λαμβάνεται υπόψη επαγγελματική ή ασφαλιστική αναπηρία.

β) Είναι ανάπηροι αξιωματικοί ή οπλίτες, οι οποίοι με την ιδιότητα του αναπήρου παίρνουν σύνταξη από το δημόσιο ταμείο ή αξιωματικοί οι οποίοι έχουν τεθεί σε κατάσταση πολεμικής διαθεσιμότητας ή αξιωματικοί που εξαιτίας πολεμικού τραύματος ή νοσήματος που επήλθε λόγω κακουχιών σε πολεμική περίοδο, βρίσκονται σε κατάσταση υπηρεσίας γραφείου ή πρόσωπα που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 1579/1950 (Α' 286) και του ν.δ. 330/1947 (Α' 84).

γ) Είναι θύματα πολέμου. Θύματα πολέμου κατά την έννοια του παρόντος είναι τα πρόσωπα που λαμβάνουν σύνταξη από πολεμική αιτία. Με τα θύματα πολέμου εξομοιώνονται και τα πρόσωπα τα οποία ως μέλη οικογενειών αξιωματικών και οπλιτών, οι οποίοι απεβίωσαν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας σε ειρηνική περίοδο, δικαιούνται σύνταξη από το δημόσιο ταμείο.

δ) Παίρνουν σύνταξη από το δημόσιο ταμείο ως ανάπηροι ή θύματα εθνικής αντίστασης ή εμφυλίου πολέμου σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων 1543/1985 (Α' 73) και 1863/1985 (Α' 204), όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 1976/1991 (Α' 184).

5. Για τη σύζυγο, η οποία έχει εισόδημα από το οποίο προκύπτει φόρος, οι μειώσεις των περιπτώσεων α', γ', και δ' της παραγράφου 3 και της παραγράφου 4 που αφορούν την ίδια, της περίπτωσης α' της παραγράφου

3 που αφορούν τα τέκνα της από προηγούμενο γάμο, τα χωρίς γάμο τέκνα της, τους γονείς της και τους ανήλικους ορφανούς από πατέρα και μητέρα συγγενείς της μέχρι το δεύτερο βαθμό, αφαιρούνται από το δικό της φόρο που προκύπτει με βάση την κλίμακα.

Όταν λόγω θανάτου του ενός από τους συζύγους υποβάλλονται χωριστές δηλώσεις, αν στο εισόδημα του ενός συζύγου δεν προκύπτει φόρος ή ο φόρος που προκύπτει είναι κατώτερος από το άθροισμα των μειώσεων των περιπτώσεων α', γ' και δ' της παραγράφου 3 και της παραγράφου 4, το άθροισμα αυτών ή η διαφορά που προκύπτει δεν μειώνει το φόρο του άλλου συζύγου.

Κατ' εξαίρεση, στην περίπτωση αυτή, μειώνουν το φόρο του άλλου συζύγου τα ποσά των μειώσεων που αφορούν έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης του ενός συζύγου και των λοιπών προσώπων που συνοικούν μαζί του και τον βαρύνουν.

Αν με βάση τη φορολογική κλίμακα δεν προκύπτει για τον φορολογούμενο ποσό φόρου ή αυτό που προκύπτει είναι μικρότερο από το άθροισμα των μειώσεων της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 και της παραγράφου 4 που αφορούν αυτόν προσωπικά και τα πρόσωπα που τον βαρύνουν, ολόκληρο το ποσό των μειώσεων των περιπτώσεων αυτών ή η διαφορά που προκύπτει μειώνει το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική κλίμακα για τον άλλο σύζυγο.

Αν το συνολικό ποσό των μειώσεων είναι μεγαλύτερο του φόρου, ο οποίος προκύπτει με βάση τη φορολογική κλίμακα για τον φορολογούμενο και τη σύζυγό του, η διαφορά δεν επιστρέφεται ούτε συμψηφίζεται.

Το ποσό που απομένει ύστερα από τις μειώσεις αποτελεί το φόρο που αναλογεί στο συνολικό καθαρό εισόδημα του φορολογούμενου.

6. Τα πρόσωπα του προτελευταίου εδαφίου της παρ.1 του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε. δεν δικαιούνται την έκπτωση των δαπανών του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε.

7. Το ποσό που προκύπτει από την άθροιση των ποσών φόρου των προηγούμενων παραγράφων αποτελεί το συνολικό φόρο του υπόχρεου.

8. Ο φόρος στις αμοιβές που αποκτούν οι αξιωματικοί και το κατώτερο πλήρωμα του εμπορικού ναυτικού από την παροχή υπηρεσιών σε εμπορικά πλοία, υπολογίζεται με αναλογικό συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) για τους αξιωματικούς και δέκα τοις εκατό (10%) για το κατώτερο πλήρωμα στις αμοιβές που αποκτώνται από το ημερολογιακό έτος 2013 και επόμενα.

9. Από το συνολικό ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση τις κλίμακες της παραγράφου 1 εκπίπτουν:

α) Ο φόρος που προκαταβλήθηκε ή παρακρατήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 52 και 54 έως 58 στο εισόδημα που υπόκειται σε φόρο μέσα στο ίδιο οικονομικό έτος. Εάν το ποσό του φόρου που προκαταβλήθηκε ή παρακρατήθηκε είναι μεγαλύτερο από τον οφειλόμενο φόρο, η επιπλέον διαφορά επιστρέφεται.

β) Ο φόρος που αποδεδειγμένα καταβλήθηκε σε κράτος με το οποίο η Ελλάδα έχει θέσει σε ισχύ Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας του Εισοδήματος και του Κεφαλαίου (Σ.Α.Δ.Φ.) για το εισόδημα που προέκυψε σε αυτό και μέχρι του ποσού του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα, εφόσον ο φόρος που καταβλήθηκε στο άλλο κράτος ορίζεται στις διατάξεις της Σ.Α.Δ.Φ..

10. Ο φόρος, που αναλογεί στο συνολικό καθαρό εισόδημα ή το υπόλοιπο που απομένει μετά τις εκπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου, καταβάλλεται σε τρεις (3) ίσες δόσεις από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση του φόρου και η καθεμία από τις επόμενες την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του τρίτου και πέμπτου μήνα, αντιστοίχως, από τη βεβαίωση του φόρου.

Αν ο φόρος βεβαιώνεται τους μήνες Αύγουστο και Σεπτέμβριο του οικείου

οικονομικού έτους, καταβάλλεται σε δύο (2) ίσες δόσεις από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από τη βεβαίωση του φόρου και η δεύτερη την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του τρίτου μήνα από τη βεβαίωση του φόρου. Αν ο φόρος βεβαιώνεται το μήνα Οκτώβριο του οικείου οικονομικού έτους και μετά, καταβάλλεται εφάπαξ μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του μεθεπόμενου μήνα από τη βεβαίωση του φόρου. Αν το συνολικό ποσό της οφειλής, η οποία προκύπτει με βάση την αρχική δήλωση του υπόχρεου, είναι μέχρι το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ για τον ίδιο και για τη σύζυγό του αθροιστικά λαμβανόμενο, τούτο θα καταβληθεί μέχρι την τελευταία εργάσιμη, για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του μεθεπόμενου μήνα από τη βεβαίωση του φόρου.

Όταν ο φόρος που οφείλεται με βάση την εμπρόθεσμη δήλωση καταβάλλεται εφάπαξ μέσα στην προθεσμία της πρώτης δόσης, ανεξάρτητα αν βεβαιώθηκε σε μία ή περισσότερες δόσεις, παρέχεται στο συνολικό ποσό του φόρου και των λοιπών συμβεβαιούμενων με αυτόν οφειλών έκπτωση ενάμισι τοις εκατό (1,5%).

Κατά την καταβολή του φόρου που προκύπτει με βάση τροποποιητική δήλωση παρέχεται έκπτωση ποσοστού ενάμισι τοις εκατό (1,5%) στο σύνολο της νέας οφειλής, εφόσον αυτή είναι μικρότερη από την αρχική και ο υπόχρεος κατέβαλε την αρχική οφειλή και έτυχε παρόμοιας έκπτωσης ή κατέβαλε μέσα στην προθεσμία της πρώτης δόσης ποσό της αρχικής οφειλής που καλύπτει σε ποσοστό ενενήντα οκτώ και μισό τοις εκατό (98,5%) της νέας οφειλής, εφόσον το λάθος οφείλεται σε υπαιτιότητα της φορολογικής αρχής.

11. Όσοι κατοικούν στην αλλοδαπή και αποκτούν εισόδημα από πηγή που βρίσκεται στην Ελλάδα δεν δικαιούνται τις μειώσεις που ορίζονται στις παραγράφους 2, 3 και 4. Από τη διάταξη αυτή εξαιρούνται οι κάτοικοι των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποκτούν εισόδημα στην Ελλάδα πλέον του ενενήντα τοις εκατό (90%) του συνολικού εισοδήματός τους.

12. Με προεδρικό διάταγμα, μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την αναγνώριση της συνδρομής των προϋποθέσεων για τη μείωση του φόρου που ορίζεται από το άρθρο αυτό, καθώς

και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

13. Με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών, Υγείας και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας καθορίζονται τα δικαιολογητικά τα οποία απαιτούνται για την απόδειξη του ποσοστού αναπηρίας.»

2. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται προτελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Επίσης, ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, αφαιρουμένων των ασφαλιστικών εισφορών, θεωρείται το εισόδημα από ατομική επιχείρηση παροχής υπηρεσιών ή ελευθέριο επάγγελμα, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

αα) Έχουν έγγραφη σύμβαση με τα φυσικά ή/και νομικά πρόσωπα τα οποία λαμβάνουν τις υπηρεσίες τους, και

ββ) Τα φυσικά ή/και νομικά πρόσωπα τα οποία λαμβάνουν τις υπηρεσίες δεν υπερβαίνουν τα τρία (3), ή εφόσον υπερβαίνουν τον αριθμό αυτόν, ποσοστό εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των ακαθαρίστων εσόδων του εισοδήματος από ατομική επιχείρηση ή ελευθέριο επάγγελμα προέρχεται από ένα (1) από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που λαμβάνουν τις υπηρεσίες αυτές.»

3. Η περίπτωση θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ελάχιστη ετήσια αντικειμενική δαπάνη του φορολογούμενου ορίζεται σε τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ προκειμένου για τον άγαμο και σε πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ για τους συζύγους που υποβάλλουν κοινή δήλωση εφόσον δηλώνεται πραγματικό ή τεκμαρτό εισόδημα.»

Άρθρο 2

Εισόδημα από κινητές αξίες και μεταβιβάσεις μετοχών

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο φόρος υπολογίζεται στο ποσό των τόκων που προκύπτουν με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%).»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την παρακράτηση του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των υπόχρεων του άρθρου 2, καθώς και των υπόχρεων της παραγράφου 2 του άρθρου 101.»

3. Στο τέλος της περίπτωσης γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Στους τόκους που αποκτά φυσικό πρόσωπο κάτοικος Ελλάδας από καταθέσεις στην αλλοδαπή ή από ομολογιακά δάνεια που εκδίδονται σε αυτή και παραμένουν στην αλλοδαπή, ο δικαιούχος υποχρεούται να αποδίδει τον οφειλόμενο φόρο δεκαπέντε τοις εκατό (15%) με την υποβολή δήλωσης στην αρμόδια δημόσια οικονομική υπηρεσία μέχρι και την 31η Ιανουαρίου του επόμενου από την καταβολή ή πίστωση έτους, προσκομίζοντας και το πρωτότυπο αποδεικτικό της αλλοδαπής τράπεζας ή πιστωτικού οργανισμού, από το οποίο θα προκύπτει το ποσό των τόκων που καταβλήθηκε ή με το οποίο πιστώθηκε ο λογαριασμός του στην αλλοδαπή κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, ο φόρος που έχει παρακρατηθεί και ο χρόνος καταβολής ή πίστωσης.

Από το συνολικό ποσό του φόρου που αναλογεί και πρέπει να αποδοθεί, εκπίπτει ο φόρος που αποδεδειγμένα έχει παρακρατηθεί από τα φυσικά πρόσωπα σε κράτος με το οποίο η Ελλάδα έχει θέσει σε ισχύ Σ.Α.Δ.Φ. για το εισόδημα που προέκυψε σε αυτό και μέχρι του ποσού του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα, εφόσον ο φόρος που παρακρατήθηκε στο άλλο κράτος ορίζεται στις διατάξεις της Σ.Α.Δ.Φ.. »

4. Το δεύτερο και τρίτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 12 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίστανται ως εξής:

«Ο φόρος υπολογίζεται με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) στο ποσό των τόκων που προκύπτουν από τους πιο πάνω τίτλους από την 1η Ιανουαρίου 2013 και μετά, ακόμα και αν προέρχονται από τίτλους που έχουν ανανεωθεί.»

5. Το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 12 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την παρακράτηση του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των υπόχρεων του άρθρου 2, καθώς και των υπόχρεων της παραγράφου 2 του άρθρου 101.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 13 του άρθρου 12 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Στους τόκους που καταβάλλονται από φυσικά πρόσωπα στην αλλοδαπή, ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) όταν δικαιούχος είναι φυσικό και με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%) όταν δικαιούχος είναι νομικό πρόσωπο.»

7. Η παράγραφος 2 του άρθρου 13 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) η υπεραξία που προκύπτει από τη μεταβίβαση μετοχών ημεδαπών ανωνύμων εταιρειών μη εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών, που αποκτούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ημεδαπά ή αλλοδαπά. Για τον υπολογισμό της υπεραξίας του προηγούμενου εδαφίου αφαιρείται το κόστος απόκτησης των μεταβιβαζόμενων μετοχών από την κατώτατη πραγματική αξία που έχουν αυτές κατά το χρόνο της μεταβίβασης.

Η κατώτατη πραγματική αξία των μετοχών που μεταβιβάζονται, εξευρίσκεται ως εξής: α) Τα ίδια κεφάλαια της εταιρείας, που εμφανίζονται στον τελευταίο πριν από τη μεταβίβαση επίσημο ισολογισμό και όπως αυτά διαμορφώνονται μετά από αύξηση

ή μείωση που έχει πραγματοποιηθεί μέχρι και την προηγούμενη ημέρα της μεταβίβασης, προσαυξάνονται με την απόδοση των ιδίων κεφαλαίων των πέντε (5) τελευταίων διαχειριστικών περιόδων πριν από τη μεταβίβαση. Στο αποτέλεσμα που προκύπτει προστίθεται και η υφιστάμενη διαφορά μεταξύ της αξίας των ακινήτων της εταιρείας, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της μεταβίβασης στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων και της εμφανιζόμενης στα βιβλία αξίας κτήσης αυτών, αν η δεύτερη είναι μικρότερη της πρώτης. Το ποσό που προκύπτει σύμφωνα με τα πιο πάνω, διαιρούμενο δια του αριθμού των υφιστάμενων κατά το χρόνο μεταβίβασης μετοχών, αντιπροσωπεύει την ελάχιστη πραγματική αξία της κάθε μετοχής, η οποία λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό της αξίας των μετοχών που μεταβιβάζονται.

β) Ως απόδοση ιδίων κεφαλαίων λαμβάνεται ο λόγος του μέσου όρου των ολικών αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης (προ φόρων) των πέντε (5) τελευταίων, πριν από τη μεταβίβαση, ισολογισμών και του μέσου όρου των ιδίων κεφαλαίων της ίδιας χρονικής περιόδου. Σε περίπτωση που νόμιμα έχουν καταρτισθεί λιγότεροι από πέντε (5) ισολογισμοί, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία των ισολογισμών αυτών. Αν το άθροισμα των ολικών αποτελεσμάτων είναι αρνητικό, δεν λαμβάνεται υπόψη καμία απόδοση.

γ) Όταν η εταιρεία της οποίας μεταβιβάζονται οι μετοχές έχει προέλθει από μετατροπή ή συγχώνευση άλλων ανωνύμων εταιρειών ή άλλων μορφών επιχειρήσεων και η μεταβίβαση λαμβάνει χώρα πριν από τη σύνταξη τριών ισολογισμών, λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία της προηγούμενης περίπτωσης, που προκύπτουν και από τους ισολογισμούς των επιχειρήσεων που έχουν μετασχηματισθεί, εφόσον τηρούσαν βιβλία με τη διπλογραφική μέθοδο, ώστε να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία τριών ισολογισμών συνολικά.

δ) Σε περίπτωση που από το συμβολαιογραφικό έγγραφο ή ιδιωτικό συμφωνητικό προκύπτει ως πραγματική αξία μεταβίβασης μετοχών μεγαλύτερη αυτής που προκύπτει, σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α' έως γ', λαμβάνεται υπόψη η συμφωνηθείσα.

Ως κόστος απόκτησης των μεταβιβαζόμενων μετοχών λαμβάνεται αυτό που ορίζεται στην παράγραφο 1.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για μεταβιβάσεις μετοχών αλλοδαπών ανωνύμων εταιρειών μη εισηγμένων σε διεθνώς αναγνωρισμένο χρηματιστηριακό θεσμό από ημεδαπά φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Για τον υπολογισμό της υπεραξίας, που προκύπτει από τη μεταβίβαση μετοχών αλλοδαπής ανώνυμης εταιρείας αφαιρείται το κόστος απόκτησής τους από τη συμφωνηθείσα αξία πώλησης των μετοχών.

Για την καταβολή του φόρου αυτού και την υποβολή της σχετικής δήλωσης έχουν εφαρμογή τα αναφερόμενα στις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και επί εισφοράς των τίτλων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, για την κάλυψη του κεφαλαίου νεοϊδρυόμενης, ημεδαπής ή αλλοδαπής εταιρείας ή για την αύξηση του κεφαλαίου υφιστάμενης. Ως κατώτατη πραγματική αξία των μετοχών που εισφέρονται για την κάλυψη ή αύξηση του κεφαλαίου ημεδαπής εταιρείας, λαμβάνεται η αξία η οποία προσδιορίζεται από την Εκτιμητική Επιτροπή του άρθρου 9 του κ.ν. 2190/1920. Όταν δικαιούχοι των εισοδημάτων της παραγράφου αυτής είναι πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 101, με την καταβολή του πιο πάνω φόρου δεν εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων αλλά τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις.»

8. Η περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Από συμβάσεις ή πράξεις επί παραγώγων χρηματοοικονομικών προϊόντων, εφόσον ο δικαιούχος του εισοδήματος δεν είναι εταιρεία επενδύσεων χαρτοφυλακίου του ν. 3371/2005 (Α' 178) ή ΟΣΕΚΑ ή πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα. Ως παράγωγα χρηματοοικονομικά προϊόντα νοούνται τα χρηματοοικονομικά μέσα που ορίζονται στο άρθρο 5 του ν. 3606/2007 (Α' 195), καθώς και αυτά που καθορίζονται με πράξεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Για τους σκοπούς της περίπτωσης αυτής, ως παράγωγο χρηματοοικονομικό προϊόν θεωρείται και κάθε σύμβαση SWAP επί συναλλάγματος, ανεξάρτητα από το χρόνο σύναψής της, ως ενιαίας ή ως σύνολο επί μέρους συμβάσεων.

Ως παράγωγα χρηματοοικονομικά προϊόντα νοούνται και τα χρηματοοικονομικά μέσα που εκδίδει το Ελληνικό Δημόσιο, κατ' εφαρμογή προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, η απόδοση των οποίων συνδέεται με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ρήτρες Α.Ε.Π.). Όταν δικαιούχος του εισοδήματος των προϊόντων της περίπτωσης αυτής είναι κάτοικος αλλοδαπής φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το εισόδημα αυτό αποτελεί εισόδημα από κινητές αξίες.»

9. Η παράγραφος 3 του άρθρου 38 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τα κέρδη τα οποία αποκτούν φυσικά πρόσωπα ή επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία με την απλογραφική ή διπλογραφική μέθοδο από την πώληση μετοχών εισηγμένων στο Χ.Α. σε τιμή ανώτερη της τιμής απόκτησής τους, φορολογούνται με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%), όταν οι μετοχές αυτές αποκτώνται με οποιονδήποτε τρόπο από την 1η Ιουλίου 2013 και μετά. Ο φόρος βαρύνει τον πωλητή των μετοχών και αποδίδεται από την «Ελληνικά Χρηματιστήρια Α.Ε. (Ε.Χ.Α.Ε.)» εφάπαξ με δήλωση που υποβάλλεται στην αρμόδια για τη φορολογία της Δ.Ο.Υ. μέχρι το τέλος του πρώτου δεκαπενθημέρου μετά το κλείσιμο κάθε ημερολογιακού διμήνου για τις πωλήσεις μετοχών που ενεργήθηκαν μέσα σε κάθε δίμηνο. Οι διατάξεις του άρθρου 113 του Κ.Φ.Ε., του ν. 4125/1960 (Α' 205) και του ν. 2523/1997 (Α' 179) εφαρμόζονται ανάλογα και στο φόρο που οφείλεται με βάση τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία απόδοσης του φόρου, ο τύπος και το περιεχόμενο της υποβαλλόμενης από τον υπόχρεο δήλωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής.

Αν δικαιούχος είναι φυσικό πρόσωπο με τη φορολογία που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση αυτού, ενώ αν δικαιούχος είναι νομικό πρόσωπο το εισόδημα αυτό φορολογείται με τις γενικές διατάξεις και από τον αναλογούντα φόρο εκπίπτει ο φόρος που καταβλήθηκε.

Για τον υπολογισμό του κέρδους που υπόκειται σε φορολογία λαμβάνεται η

πραγματική τιμή πώλησης των μετοχών στο Χ.Α., όπως αυτή αναγράφεται στο πινακίδιο που εκδίδει η Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών ή το πιστωτικό ίδρυμα που μεσολαβεί. Όταν η πώληση των μετοχών πραγματοποιείται εξωχρηματιστηριακά ή μέσω πολυμερούς μηχανισμού διαπραγματεύσεων, ως τιμή πώλησης λαμβάνεται αυτή που δηλώνεται στην Ε.Χ.Α.Ε. για το διακανονισμό της συναλλαγής και αν δεν δηλωθεί η τιμή κλεισίματος της μετοχής κατά την ημέρα της συναλλαγής.

Για τον υπολογισμό του κόστους απόκτησης των μετοχών ισχύουν τα ακόλουθα: α) Όταν η απόκτηση των μετοχών έχει γίνει σταδιακά, για τον υπολογισμό του κόστους κτήσης των πωλούμενων μετοχών λαμβάνεται η μέση τιμή απόκτησης αυτών.

β) Όταν οι μετοχές έχουν αποκτηθεί λόγω κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής, για τον υπολογισμό του κόστους κτήσης λαμβάνεται η αξία που οριστικοποιήθηκε με οποιονδήποτε τρόπο κατά την εφαρμογή των διατάξεων φορολογίας κεφαλαίου ή αν δεν οριστικοποιήθηκε, η δηλωθείσα αξία.

γ) Όταν οι μετοχές έχουν αποκτηθεί δωρεάν μετά από κεφαλαιοποίηση αποθεματικών, δεν επηρεάζεται το κόστος κτήσης του συνόλου των μετοχών. Τα ίδια ισχύουν κατά τη μεταβολή του αριθμού των μετοχών με αύξηση ή μείωση της ονομαστικής τους αξίας (split - reverse split).

δ) Όταν οι μετοχές έχουν αποκτηθεί πριν από την έγκριση εισαγωγής τους στο Χ.Α., για τον υπολογισμό του κόστους κτήσης λαμβάνεται υπόψη η τιμή εισαγωγής τους σε αυτό.

ε) Όταν οι μετοχές έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο προγράμματος χορήγησης μετοχών (stock option plan), ως τιμή κτήσης λαμβάνεται η χρηματιστηριακή τιμή των μετοχών κατά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος.

στ) Όταν οι μετοχές έχουν αποκτηθεί ως μέρισμα (αντί μετρητών), ως κόστος κτήσης αυτών λαμβάνεται το ποσό του μερίσματος που θα λάμβανε ο κάθε μέτοχος αν η διανομή γινόταν σε χρήμα.

ζ) Όταν οι μετοχές έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο επίτευξης της αναγκαίας διασποράς εν όψει της εισαγωγής τους στο Χ.Α., για τον υπολογισμό του κόστους απόκτησης λαμβάνεται υπόψη η τιμή με την οποία αποκτήθηκαν.

η) Όταν οι μετοχές έχουν αποκτηθεί κατά την εκκαθάριση εισηγμένου στο Χ.Α. παραγώγου προϊόντος επί μετοχών με παράδοση της υποκείμενης αξίας έναντι τιμήματος, για τον υπολογισμό του κόστους κτήσης λαμβάνεται υπόψη η τελική τιμή εκκαθάρισης για τα συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης και η τιμή κλεισίματος της υποκείμενης μετοχής στο Χ.Α. κατά την ημέρα άσκησης του δικαιώματος για τα δικαιώματα προαίρεσης επί μετοχών.

θ) Όταν οι μετοχές έχουν αποκτηθεί από εξαγορά μεριδίων ΟΣΕΚΑ που έχουν εισαχθεί σε οργανωμένη αγορά σύμφωνα με το άρθρο 88 του ν. 4099/2012 (Α' 250) για τον υπολογισμό του κόστους κτήσης λαμβάνεται υπόψη η τιμή κλεισίματος των υποκείμενων μετοχών στο Χ.Α. κατά την ημέρα της εξαγοράς.

Για τον προσδιορισμό του κέρδους που υπόκειται σε φορολογία, λαμβάνεται υπόψη η ζημία που προκύπτει μέσα στο ίδιο έτος από την ίδια αιτία. Αν από το συμψηφισμό προκύπτει ζημία, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

Για την εφαρμογή των ανωτέρω, οι Ανώνυμες Εταιρείες Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών ή τα πιστωτικά ιδρύματα, που χειρίζονται τις μετοχές των πελατών τους σύμφωνα με τον Κανονισμό του Συστήματος Άυλων Τίτλων, χορηγούν, μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του Ιανουαρίου, στους δικαιούχους πελάτες τους κατάσταση κερδών ή ζημιών που προέκυψαν κατά το προηγούμενο έτος από τις πωλήσεις μετοχών κάθε εταιρείας διακεκριμένα και συνολικά, στην οποία αναγράφονται τα στοιχεία του δικαιούχου, καθώς και ο αριθμός φορολογικού μητρώου.

Χρόνος που προκύπτει το εισόδημα είναι ο χρόνος διακανονισμού της πώλησης των μετοχών, χωρίς να ασκεί επιρροή η τιμή στην οποία έχει λάβει χώρα η πώληση. Όταν πραγματοποιείται ανοιχτή πώληση, το εισόδημα προκύπτει κατά το χρόνο διακανονισμού της αγοράς των απαιτούμενων μετοχών ή της μεταφοράς μετοχών στο λογαριασμό του επενδυτή.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα δικαιολογητικά που συνυποβάλλονται με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος των δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για πωλήσεις μετοχών εισηγμένων σε αλλοδαπό χρηματιστήριο αξιών ή σε άλλο διεθνώς αναγνωρισμένο χρηματιστηριακό θεσμό.»

10. Η παράγραφος 4 του άρθρου 38 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος καταργείται και οι παράγραφοι 5, 6, 7 και 8 αναριθμούνται σε 4, 5, 6 και 7, αντίστοιχα.

11. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 38 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, όπως αναριθμήθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα κεφαλαιακά κέρδη που αποκτούν ατομικές επιχειρήσεις και υπόχρεοι που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 και οι οποίοι τηρούν βιβλία με τη διπλογραφική μέθοδο από συναλλαγές σε παράγωγα προϊόντα της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του Κ.Φ.Ε., που διαπραγματεύονται στην αγορά παραγώγων του Χρηματιστηρίου Αθηνών ή σε αλλοδαπό χρηματιστήριο παραγώγων ή σε άλλη οργανωμένη αγορά, απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος.»

Άρθρο 3

Εισόδημα από επιχειρήσεις Εκπτώσεις δαπανών επιχειρήσεων

1. Τα πέντε πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«Το συνολικό καθαρό εισόδημα των υπόχρεων που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2, όπως αυτό προσδιορίζεται με βάση τις διατάξεις αυτού του Κώδικα, μετά την αφαίρεση των κερδών τα οποία απαλλάσσονται από το φόρο ή φορολογούνται αυτοτελώς, καθώς και των κερδών τα οποία προέρχονται από

μερίσματα ημεδαπών ανωνύμων εταιριών ή συνεταιρισμών και των κερδών από μερίδια ημεδαπής εταιρίας περιορισμένης ευθύνης ή από τη συμμετοχή σε υπόχρεους που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2, φορολογείται ως εξής:

Προκειμένου για ομόρρυθμες εταιρείες (Ο.Ε.), ετερόρρυθμες εταιρείες (Ε.Ε.), κοινωνίες αστικού δικαίου που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα, αστικές ή μη κερδοσκοπικές εταιρείες, συμμετοχικές ή αφανείς, καθώς και κοινοπραξίες, με την ακόλουθη κλίμακα:

Κλίμακιο εισοδήματος (ευρώ)	Φορολογικός συντελεστής %	Φόρος κλίμακιου (ευρώ)	Σύνολο Εισοδήματος (ευρώ)
50.000	26%	13.000	50.000
Υπερβάλλον	33%		

Όταν οι παραπάνω υπόχρεοι τηρούν διπλογραφικά βιβλία το συνολικό καθαρό εισόδημά τους υποβάλλεται σε φόρο με συντελεστή είκοσι έξι τοις εκατό (26%).

Σε περίπτωση διανομής κερδών από τους τηρούντες διπλογραφικά βιβλία και εφόσον υπάρχει σχετική πρόβλεψη στο καταστατικό τους, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 55.

Επίσης για τους υπόχρεους αυτούς εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 98 και επόμενα.»

2. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε., οι λέξεις «ή κοινότητας» διαγράφονται.

3. Οι διατάξεις της περίπτωσης ε' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε. καταργούνται.

4. Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 οι λέξεις «από εταιρεία περιορισμένης ευθύνης σε εταίρους της» αντικαθίστανται με τις λέξεις «από τα λοιπά νομικά πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 101 σε εταίρους ή διαχειριστές τους».

5. Τα τρία τελευταία εδάφια της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«Η υπεραξία που προκύπτει από την πώληση ακινήτου επιχείρησης σε εταιρία χρηματοδοτικής μίσθωσης, για το οποίο στη συνέχεια θα συναφθεί σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης μεταξύ εταιρίας χρηματοδοτικής μίσθωσης και της πωλήτριας επιχείρησης, απαλλάσσεται από το φόρο εισοδήματος, με την προϋπόθεση ότι θα εμφανισθεί σε ιδιαίτερο λογαριασμό αφορολόγητου αποθεματικού, το οποίο φορολογείται, σε περίπτωση διανομής ή διάλυσης της επιχείρησης, καθώς και λόγω λύσης της σύμβασης ή υποκατάστασης του μισθωτή από νέο πρόσωπο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Για τον προσδιορισμό της υπεραξίας, ως τιμή πώλησης λαμβάνεται αυτή που ορίζεται στη σύμβαση. Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων εδαφίων δεν εφαρμόζονται για συμβάσεις αγοράς ακινήτων στις οποίες αντισυμβαλλόμενος είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, που είναι κάτοικος ή έχει την καταστατική ή πραγματική έδρα ή είναι εγκατεστημένος σε κράτος μη συνεργάσιμο. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και για συναλλαγές στις οποίες αντισυμβαλλόμενος είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, που είναι κάτοικος ή έχει την καταστατική ή πραγματική έδρα ή είναι εγκατεστημένος σε κράτος με προνομιακό φορολογικό καθεστώς, εκτός εάν ο ενδιαφερόμενος αποδείξει ότι πρόκειται για συνήθεις συναλλαγές και δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κερδών ή εισοδημάτων ή κεφαλαίου με σκοπό τη φοροαποφυγή ή φοροδιαφυγή.»

6. Η περίπτωση θ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

7. Τα τρία πρώτα εδάφια της παραγράφου 4 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Τα κατά το άρθρο αυτό εισοδήματα και κέρδη των επιχειρήσεων, που λειτουργούν με τη μορφή ομόρρυθμης, ετερόρρυθμης, περιορισμένης ευθύνης και ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας, κοινοπραξίας, κοινωνίας και αστικής εταιρίας κερδοσκοπικού χαρακτήρα, καθώς και συνεταιρισμών θεωρείται ότι αποκτήθηκαν:

α) Στις περιπτώσεις της ομόρρυθμης, ετερόρρυθμης, περιορισμένης ευθύνης και

ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας, της κοινοπραξίας, κοινωνίας και αστικής εταιρίας κερδοσκοπικού χαρακτήρα από κάθε έναν εταίρο ή μέλος, για το ποσοστό των κερδών που του αναλογεί από τη συμμετοχή του στην εταιρία, κοινοπραξία ή κοινωνία. Ως χρόνος κτήσης, για επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία με τη διπλογραφική μέθοδο, θεωρείται ο χρόνος πίστωσης ή καταβολής αυτών στον δικαιούχο, για επιχειρήσεις που τηρούν βιβλία με την απλογραφική μέθοδο, θεωρείται η ημερομηνία στην οποία έκλεισε η διαχείριση και προκειμένου για τα κέρδη που διανέμουν οι εταιρείες περιορισμένης ευθύνης και ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρίες, ο χρόνος έγκρισης αυτών από τη συνέλευση των εταίρων.

Σε περίπτωση λύσης, συγχώνευσης ή μετατροπής της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης και της ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας, το εισόδημα λογίζεται ότι αποκτάται από αυτούς που έχουν την ιδιότητα του εταίρου την ημερομηνία της λύσης, συγχώνευσης ή μετατροπής, κατά περίπτωση.»

8. Το τρίτο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κοινοπραξία αναγνωρίζεται εφόσον έχουν πληρωθεί οι προϋποθέσεις που ορίζονται από τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.»

9. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με τη διπλογραφική μέθοδο».

10. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του Κ.Φ.Ε., οι λέξεις «τρίτης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με τη διπλογραφική μέθοδο».

11. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 30 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου δεν εφαρμόζονται για συναλλαγές στις οποίες αντισυμβαλλόμενος είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, που

είναι κάτοικος ή έχει την καταστατική ή πραγματική έδρα ή είναι εγκατεστημένος σε κράτος που υπόκειται σε προνομιακό φορολογικό καθεστώς, και ο ενδιαφερόμενος αποδειξεί ότι πρόκειται για πραγματικές και συνήθεις συναλλαγές που δεν έχουν ως αποτέλεσμα τη μεταφορά κερδών ή εισοδημάτων ή κεφαλαίου με σκοπό τη φοροαποφυγή ή φοροδιαφυγή.»

12. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «, με την επιφύλαξη της παραγράφου 20 του παρόντος άρθρου» διαγράφονται.

13. Στο πρώτο εδάφιο της υποπερίπτωσης αα' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. μετά τη λέξη «οργανισμού» προστίθενται οι λέξεις «μέχρι τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της κατάστασης φορολογικής αναμόρφωσης που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 38 του ν. 2873/2000.»

14. Στο πέμπτο εδάφιο της υποπερίπτωσης αα' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. η λέξη «σταδιακή» διαγράφεται.

15. Στο έκτο εδάφιο της υποπερίπτωσης αα' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. μετά τις λέξεις «εταιριών περιορισμένης ευθύνης» προστίθενται οι λέξεις «και των ιδιωτικών κεφαλαιουχικών εταιριών».

16. Στο τρίτο εδάφιο της υποπερίπτωσης γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «οριζόμενου από τις διατάξεις του άρθρου 14 του Κ.Β.Σ. φορολογικού» αντικαθίστανται με τη λέξη «προβλεπόμενου».

17. α. Στο τέταρτο εδάφιο της υποπερίπτωσης γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. η λέξη «Πολιτισμού» αντικαθίσταται με τις λέξεις «Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού».

β. Στο πέμπτο εδάφιο της υποπερίπτωσης γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «Οικονομίας και» διαγράφονται και η λέξη «Πολιτισμού» αντικαθίσταται με τις λέξεις «Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού».

γ. Στο δέκατο ένατο εδάφιο της υποπερίπτωσης γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. η λέξη «Πολιτισμού» αντικαθίσταται με τις λέξεις «Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού».

18. Το εικοστό εδάφιο της υποπερίπτωσης γγ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα ποσά των δωρεών και των χορηγιών αυτής της υποπερίπτωσης λαμβάνονται υπόψη μόνο εφόσον έχουν κατατεθεί σε λογαριασμό του νομικού προσώπου που τηρείται σε πιστωτικό ίδρυμα.»

19. Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «και στοιχεία δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με την απλογραφική μέθοδο».

20. Στην περίπτωση ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται περίπτωση ι' ως εξής:

«ι) ο φόρος του παρόντος.»

21. Στο τέλος της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. προστίθενται νέα εδάφια ως εξής:

«Στην περίπτωση που οι ανωτέρω φόροι επαναχρεώνονται στην αντισυμβαλλόμενη επιχείρηση, εκπίπτουν ως δαπάνη της επιχείρησης που τους επαναχρεώνει εφόσον έχουν αποτελέσει έσοδο φορολογητέο για αυτήν. Ειδικά η έκτακτη ειδική εισφορά αλληλεγγύης του ν. 4093/2012 (Α' 222) εκπίπτει ισόποσα μέσα σε μία πενταετία. Οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου ισχύουν από την έναρξη ισχύος του ν. 4093/2012.»

22. Η περίπτωση στ' της παρ. 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) Τα ποσά των αποσβέσεων για τα ενσώματα ή άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία της οικονομικής μονάδας.

αα) Αποσβέσιμο πάγιο περιουσιακό στοιχείο είναι το λειτουργικό ή μη λειτουργικό, ενσώματο ή άυλο στοιχείο, που αποκτάται από την οικονομική μονάδα και έχει ωφέλιμη διάρκεια ζωής περιορισμένη, αλλά μεγαλύτερη από ένα έτος.

ββ) Η διενέργεια των αποσβέσεων είναι υποχρεωτική. Υπόχρεες είναι οικονομικές μονάδες, οι οποίες έχουν στην κυριότητά τους πάγια περιουσιακά στοιχεία, ανεξαρτήτως αν τα χρησιμοποιούν, τα εκμισθώνουν ή τα εκμεταλλεύονται με οποιοδήποτε τρόπο.

γγ) Οι αποσβέσεις διενεργούνται με τη μέθοδο σταθερής απόσβεσης επί της αξίας κτήσης των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, προσαυξημένης με τις δαπάνες προσθηκών και βελτιώσεων.

Οι συντελεστές απόσβεσης ανά πάγιο περιουσιακό στοιχείο και κλάδο οικονομικής δραστηριότητας, σύμφωνα με την ταξινόμηση NACE rev2, έχουν ως εξής:

01. Για όλους τους κλάδους:

Εδαφικές εκτάσεις: 0%

Κτιριακές εγκαταστάσεις, γραφεία, οικίες: 4% Βιομηχανοστάσια, αποθήκες σταθμοί,

μη κτιριακές εγκαταστάσεις: 4%

Μηχανήματα: 10%

Εξοπλισμός (εκτός Η/Υ και λογισμικού): 10%

Εξοπλισμός Η/Υ και λογισμικό: 20%

Μέσα μεταφοράς ατόμων: 10%

Μέσα μεταφοράς φορτίων: 12%

Άυλα στοιχεία και δικαιώματα: 10%

Λοιπά πάγια στοιχεία: 10%

02. Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω ισχύουν τα εξής: Εδαφικές εκτάσεις: 5% για τον τομέα Β (Ορυχεία-Λατομεία), πλην του Β.09 (Υποστηρικτικές δραστηριότητες εξόρυξης).

Μέσα μεταφοράς ατόμων: 12%

Για τους τομείς Ν77.11 (Ενοικίαση και εκμίσθωση αυτοκινήτων και ελαφρών μηχανοκίνητων οχημάτων) και Ο85 (Εκπαίδευση)

Μέσα μεταφοράς φορτίων: 16%

Για τον τομέα Ν77.12 (Ενοικίαση και εκμίσθωση φορτηγών)

Λοιπά μέσα μεταφοράς: 5%

Για τους τομείς Η49.1 (Υπεραστικές σιδηροδρομικές μεταφορές επιβατών), Η49.2 (Σιδηροδρομικές μεταφορές εμπορευμάτων), Η50 (Πλωτές μεταφορές) και Η51 (Αεροπορικές μεταφορές)-Για τρέινα, πλοία και αεροπλάνα, αντιστοίχως Άυλα στοιχεία και δικαιώματα: 100%

Για τον τομέα Ρ90 (Δημιουργικές δραστηριότητες, τέχνες και διασκέδαση) 50%

Για τον τομέα Ι59.1 (Παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών, βίντεο και τηλεοπτικών προγραμμάτων) Λοιπά πάγια στοιχεία: 50%

Για τον τομέα Ν77.2 (Ενοικίαση και εκμίσθωση ειδών προσωπικής ή οικιακής χρήσης) Μόνο για τα εκμισθούμενα είδη. 30%

Για τον τομέα Ν 77.3 (Ενοικίαση και εκμίσθωση άλλων μηχανημάτων, ειδών

εξοπλισμού και υλικών αγαθών)-Μόνο για τα εκμισθούμενα είδη.

δδ) Ο υπολογισμός των αποσβέσεων γίνεται σε ετήσια βάση. Δεν επιτρέπεται η μεταφορά αποσβενόμενων ποσών μεταξύ οικονομικών χρήσεων. Για τα νέα πάγια περιουσιακά στοιχεία η απόσβεση αρχίζει από το μήνα κατά τον οποίο αυτά άρχισαν να χρησιμοποιούνται ή τέθηκαν σε λειτουργία και υπολογίζεται σε τόσα δωδέκατα, όσοι και οι μήνες μέχρι το τέλος της διαχειριστικής χρήσης.

εε) Οι αποσβέσεις που διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος δεν δύνανται να υπερβούν την αξία κτήσης ή την αναπροσαρμοσμένη αξία του αποσβεστέου πάγιου περιουσιακού στοιχείου. Πάγια στοιχεία των οποίων η αξία κτήσης του καθενός είναι μέχρι χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ, μπορούν να αποσβεσθούν εξ ολοκλήρου μέσα στη χρήση κατά την οποία αυτά χρησιμοποιήθηκαν ή τέθηκαν σε λειτουργία. Η ως άνω αξία δύναται να αναπροσαρμόζεται ανά πενταετία από την έναρξη ισχύος της παρούσης διάταξης, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και σε ποσοστό που δεν θα υπερβαίνει την αντίστοιχη για την ίδια περίοδο μεταβολή του Δείκτη Τιμών Παραγωγού στη Βιομηχανία (Κλάδος 055 - «Ενδιάμεσα και Κεφαλαιουχικά Αγαθά»), όπως ανακοινώνεται από την ΕΛ.ΣΤΑΤ.

στστ) Ειδικά οι επιχειρήσεις που μέχρι 31.12.2012 χρησιμοποιούσαν τη μέθοδο φθίνουσας απόσβεσης, όπως αυτή ορίζεται στο π.δ. 299/2003 (Α' 255) και κατά την ως άνω ημερομηνία είχαν αποσβέσει περισσότερο από 50% της αρχικής αξίας του πάγιου περιουσιακού στοιχείου, υποχρεούνται να μεταβούν στο νέο σύστημα που ορίζεται στον παρόντα νόμο. Στις υπόλοιπες περιπτώσεις οι επιχειρήσεις δύνανται να επιλέξουν τη διατήρηση του τρέχοντος καθεστώτος, μέχρι τη χρήση που η απόσβεση θα υπερβεί το 50% της αξίας του πάγιου περιουσιακού στοιχείου, οπότε και αυτές μεταβαίνουν στη μέθοδο του εδαφίου (iii). Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής αυτής περιόδου, οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τους συντελεστές απόσβεσης του εδαφίου (iii), πολλαπλασιαζόμενους με συντελεστή δύο (2).

ζζ) Ειδικά οι νέες επιχειρήσεις, δύνανται για τις τρεις (3) πρώτες διαχειριστικές περιόδους να διενεργούν αποσβέσεις με μηδενικό συντελεστή για όλα τα πάγια περιουσιακά στοιχεία. Τα παραπάνω εφαρμόζονται και για τη δαπάνη που καταβάλλει επιχείρηση, για την κατασκευή μη ιδιόκτητου δικτύου σύνδεσης του

σταθμού αυτοπαραγωγής ή ανεξάρτητης παραγωγής μέχρι το δίκτυο της Δ.Ε.Η..

ηη) Ειδικά οι επιχειρήσεις που εκμισθώνουν κτίριο που έχει ανεγερθεί σε έδαφός τους αποκλειστικά με δαπάνες του μισθωτή εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδά τους τις αποσβέσεις που προβλέπονται στην περίπτωση αυτή.»

23. Στο δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. η λέξη «επιτηδευματίες» αντικαθίσταται με τη λέξη «επιχειρήσεις».

24. Στο τρίτο και τέταρτο εδάφιο της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. η λέξη «Κ.Β.Σ.» αντικαθίσταται με τις λέξεις «Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών».

25. Στο τέταρτο εδάφιο της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «και κοινότητες» διαγράφεται.

26. Στο έβδομο εδάφιο της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «ή κοινότητες» διαγράφονται.

27. Στο δωδέκατο εδάφιο της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «20 του π.δ.186/1992 (Α' 84)» αντικαθίσταται με τις λέξεις «10 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών».

28. Στο τέλος της περίπτωσης θ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Ο συντελεστής του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης αυτής εφαρμόζεται και για τους ελεύθερους επαγγελματίες της παραγράφου 1 του άρθρου 48 ανεξάρτητα από την κατηγορία τήρησης βιβλίων του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.»

29. Η περίπτωση ια' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«ια) Οι δαπάνες επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας κατά το χρόνο της πραγματοποίησής τους, προσαυξημένες κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%). Ειδικά οι δαπάνες που αφορούν πάγιο εξοπλισμό, προκειμένου να προσαυξηθούν σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, κατανέμονται ισόποσα στα επόμενα τρία (3) έτη. Τα κριτήρια χαρακτηρισμού των πιο πάνω δαπανών καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Στην περίπτωση αυτή, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 4 έχουν εφαρμογή για το υπόλοιπο ζημιών που προκύπτει μετά την αφαίρεση του ως άνω ποσοστού.

Συγχρόνως με την υποβολή της φορολογικής της δήλωσης, η επιχείρηση υποβάλλει στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων τα απαραίτητα δικαιολογητικά για τις δαπάνες έρευνας και τεχνολογίας που πραγματοποίησε. Ο έλεγχος και η πιστοποίηση των δαπανών αυτών διενεργούνται εντός χρονικού διαστήματος έξι (6) μηνών. Μετά την άπρακτη παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας θεωρείται ότι οι σχετικές δαπάνες έχουν εγκριθεί. Σε κάθε περίπτωση, το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων ενημερώνει σχετικά το Υπουργείο Οικονομικών σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο προεδρικό διάταγμα.»

30. Τα δύο πρώτα εδάφια της περίπτωσης ιβ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. καταργούνται.

31. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης ιγ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

32. Η περίπτωση ιε' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

33. Στην περίπτωση ν' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «μέσα στην επιχείρηση» διαγράφονται.

34. Στο τέλος της περίπτωσης ο' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. προστίθενται οι λέξεις «εφόσον τα παραστατικά εκδίδονται στο όνομα της επιχείρησης και στην αιτιολογία αναγράφονται τα στοιχεία του τέκνου».

35. Η περίπτωση χ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«χ) Οι παροχές σε χρήμα ή σε είδος προς τους εργαζομένους για επιβράβευση της απόδοσής τους εφόσον έχουν καταβληθεί ή βεβαιωθεί οι ασφαλιστικές εισφορές μέχρι τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της κατάστασης φορολογικής αναμόρφωσης που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 38 του ν.2873/2000 (Α' 285) και εφόσον φορολογούνται ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.»

36. Στην περίπτωση ψ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. μετά τις λέξεις «κινητής τηλεφωνίας» προστίθενται οι λέξεις «και πρόσβασης στο διαδίκτυο».

37. Η περίπτωση ω' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«ω) Οι δαπάνες οργάνωσης ενημερωτικών ημερίδων και συναντήσεων για τους εργαζομένους ή πελάτες της. Ειδικά για αυτές που πραγματοποιούνται εκτός του νομού που εδρεύει η επιχείρηση ή λειτουργεί υποκατάστημά της οι δαπάνες αυτές εκπίπτουν μέχρι του ποσού των τριακοσίων (300) ευρώ ανά συμμετέχοντα στην εκδήλωση.»

38. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 8 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «ή φορολογούνται κατά ειδικό τρόπο με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης» διαγράφονται.

39. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «ή επιτηδευματίες» διαγράφονται.

40. Στην παράγραφο 15 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «ή σε τρίτους» διαγράφονται.

41. Στην παράγραφο 17 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. μετά τις λέξεις «τα πρόστιμα» προστίθενται οι λέξεις «, οι πρόσθετοι φόροι, οι προσαυξήσεις».

42. Στην παράγραφο 19 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «Οικονομίας και» διαγράφονται και οι λέξεις «δεύτερης κατηγορίας του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με την απλογραφική μέθοδο».

43. Η παράγραφος 20 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

44. Οι Α.Υ.Ο. που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της καταργηθείσας παραγράφου 20 του άρθρου 31 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος εξακολουθούν να ισχύουν εφόσον δεν αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος.

45. Στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθεται νέα υποπερίπτωση εε' ως εξής:

«εε. Του ποσού της δαπάνης των εισφορών που καταβάλλονται σε ταμεία ασφάλισης, εφόσον η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από το νόμο, καθώς και το ποσό των καταβαλλόμενων εισφορών στις περιπτώσεις προαιρετικής ασφάλισης σε ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο.»

Άρθρο 4

Προσδιορισμός εισοδημάτων από επιχειρήσεις

1. Το άρθρο 32 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 32

Προσδιορισμός ακαθάριστου και καθαρού εισοδήματος από επιχειρηματική δραστηριότητα με αντικειμενικό τρόπο

1. Ο προσδιορισμός του ακαθάριστου και του καθαρού εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα γίνεται με αντικειμενικό τρόπο στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Όταν δεν τηρούνται τα προβλεπόμενα βιβλία ή τηρούνται βιβλία απλογραφικά αντί διπλογραφικά, δεν τηρούνται τα φορολογικά στοιχεία και τα λοιπά

προβλεπόμενα δικαιολογητικά έγγραφα, καθώς και τα συνοδευτικά στοιχεία συναλλαγών και καθίστανται αδύνατες οι ελεγκτικές επαληθεύσεις.

β) Όταν δεν διαφυλάσσονται ή δεν προσκομίζονται μετά από δύο τουλάχιστον προσκλήσεις τακτικού φορολογικού ελέγχου τα τηρούμενα βιβλία, τα φορολογικά στοιχεία και τα λοιπά προβλεπόμενα δικαιολογητικά έγγραφα, καθώς και τα συνοδευτικά στοιχεία συναλλαγών εκτός εάν υπάρχει η δυνατότητα αναπαραγωγής αυτών με αξιόπιστο τρόπο, από τον ίδιο τον υπόχρεο ή/και από τις διασταυρώσεις του ελέγχου.

2. Για τους υπόχρεους για τους οποίους συντρέχουν οι προϋποθέσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1:

α) Το ακαθάριστο εισόδημα προσδιορίζεται με βάση τα στοιχεία και τις πληροφορίες που διαθέτει η ελεγκτική αρχή για την έκταση της συναλλακτικής δράσης και τις συνθήκες λειτουργίας της επιχείρησης. Στην περίπτωση αυτή λαμβάνονται υπόψη οι αγορές, οι πωλήσεις και το μικτό κέρδος που εμφανίζει η επιχείρηση, το μικτό κέρδος που πραγματοποιείται από ομοειδείς επιχειρήσεις που λειτουργούν με παρόμοιες συνθήκες, το απασχολούμενο προσωπικό, το ύψος των κεφαλαίων που έχουν επενδυθεί, καθώς και των ίδιων κεφαλαίων κίνησης, το ποσό των δανείων και των πιστώσεων, το ποσό των εξόδων παραγωγής και διάθεσης των εμπορευμάτων, των εξόδων διαχείρισης και γενικά κάθε επαγγελματική δαπάνη.

Ειδικά για τους ελεύθερους επαγγελματίες για τον προσδιορισμό του ακαθαρίστου εισοδήματος λαμβάνονται υπόψη ο χρόνος και ο τρόπος άσκησης του επαγγέλματος, ο τόπος που ασκείται αυτό, η ειδικότητα, ο επιστημονικός τίτλος, ο κύκλος των εργασιών, το ύψος της αμοιβής που εισπράττεται κατά περίπτωση, το προσωπικό το οποίο απασχολείται, τα μέσα που διαθέτονται, η πελατεία, το ύψος των επαγγελματικών δαπανών και γενικά κάθε άλλο στοιχείο που προσδιορίζει την επαγγελματική δραστηριότητα και απόδοση αυτών. Η κρίση της ελεγκτικής αρχής για τον προσδιορισμό του ακαθαρίστου εισοδήματος πρέπει να βασίζεται στα δεδομένα της κοινής πείρας.

β) Το καθαρό εισόδημα προσδιορίζεται με πολλαπλασιασμό του ακαθαρίστου

εισοδήματος, όπως αυτό προσδιορίζεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση α' με το μοναδικό συντελεστή καθαρού κέρδους που περιλαμβάνεται σε ειδικό πίνακα ο οποίος καταρτίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, προσαυξημένο κατά πενήντα τοις εκατό (50%). Στην περίπτωση που για κάποια δραστηριότητα δεν έχει προβλεφθεί μοναδικός συντελεστής καθαρού κέρδους στον ανωτέρω πίνακα, θα έχει εφαρμογή ο μέσος όρος των συντελεστών της κατηγορίας του πίνακα στην οποία θα εντασσόταν η δραστηριότητα αυτή προσαυξημένος κατά πενήντα τοις εκατό (50%).

Στα κατά τα ανωτέρω ακαθάριστα έσοδα δεν συμπεριλαμβάνονται τα ακόλουθα ποσά εσόδων:

αα) Οι τόκοι από συναλλακτικές πράξεις, με εξαίρεση τους τόκους της περίπτωσης η' της παραγράφου 3 του άρθρου 28, που αποτελούν εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

ββ) Η αυτόματη υπερτίμηση κεφαλαίου της επιχείρησης.

γγ) Τα ποσά που έχουν εισπραχθεί από επισφαλείς απαιτήσεις που έχουν αποσβεστεί, εφόσον είχαν γίνει δεκτές από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό του φορολογούμενου εισοδήματος.

δδ) Τα ποσά που έχουν εισπραχθεί από φόρους, τέλη και εισφορές της επιχείρησης, εφόσον είχαν καταβληθεί αχρεωστήτως και είχαν γίνει δεκτά από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό του φορολογούμενου εισοδήματος.

Τα ποσά των πιο πάνω υποπεριπτώσεων αα' έως δδ' προστίθενται στο καθαρό κέρδος της επιχείρησης, το οποίο προκύπτει από την εφαρμογή του μοναδικού συντελεστή καθαρού κέρδους.

Αν από τα στοιχεία που προσκομίζει ο φορολογούμενος προκύπτει αποδεδειγμένα, ότι, από γεγονότα ανώτερης βίας, το πραγματικό κέρδος είναι κατώτερο από αυτό που προσδιορίζεται με την εφαρμογή του μοναδικού συντελεστή καθαρού κέρδους,

το κέρδος αυτό μπορεί να καθορίζεται με χρήση κατώτερου συντελεστή, όχι όμως κατώτερου από το μηδέν.

Εξαιρετικά, σε περιπτώσεις μερικής ή ολικής καταστροφής της επιχείρησης και των βιβλίων και στοιχείων από πυρκαγιά, σεισμό, πλημμύρα ή θεομηνία, μπορεί να αναγνωρισθεί αρνητικός συντελεστής μέχρι ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%) επί των ακαθάριστων εσόδων των ανέλεγκτων χρήσεων. Στις περιπτώσεις αυτές, ανεξάρτητα από την κατηγορία βιβλίων, το σχετικό αίτημα της επιχείρησης κρίνεται από την επιτροπή της παραγράφου 1 του άρθρου 88, εφαρμοζομένων ανάλογα των οριζόμενων στις διατάξεις των παραγράφων 6 και 7 του ίδιου άρθρου.»

2. Οι διατάξεις του άρθρου 42 του Κ.Φ.Ε. καταργούνται για εισοδήματα που αποκτώνται από 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 43 του Κ.Φ.Ε. καταργούνται για εισοδήματα που αποκτώνται από 1η Ιανουαρίου 2014.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 44 του Κ.Φ.Ε. καταργούνται για εισοδήματα που αποκτώνται από 1η Ιανουαρίου 2014.

Άρθρο 5

Κέρδη από μεταβιβάσεις ακινήτων

1. Το άρθρο 33 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 33 Κέρδη υπεραξίας κεφαλαίου που προκύπτουν από τη μεταβίβαση ακινήτων

1. Επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτου ή ιδανικού μεριδίου αυτού που αποκτάται με οποιαδήποτε αιτία μετά την 1.1.2013 και μετά την κτήση του μεταβιβάζεται περαιτέρω με επαχθή αιτία, ο μεταβιβάζων υπόκειται σε φόρο που υπολογίζεται στη διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης αυτού και της τιμής πώλησής του. Ως κτήση του ακινήτου νοείται η αγορά ή η με άλλη αιτία κτήση του, ανεξάρτητα από τη μεταγραφή της.

2. Στην έννοια του όρου μεταβίβαση για την εφαρμογή του παρόντος περιλαμβάνονται:

α) η μεταβίβαση της πλήρους ή ψιλής κυριότητας, καθώς και η μεταβίβαση υπό αναβλητική ή διαλυτική αίρεση ή με τον όρο της εξώνησης, β) η σύσταση επικαρπίας, οίκησης ή άλλης δουλείας των άρθρων 1188 έως 1191 του Αστικού Κώδικα, γ) η παραίτηση από την κυριότητα ακινήτου ή από εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου, δ) η σύσταση, η απόσβεση ή η μεταβίβαση μαζί με το δεσπόζον ακίνητο πραγματικής δουλείας των άρθρων 1118 έως 1141 του Αστικού Κώδικα, ε) η μεταβίβαση του τίτλου μεταφοράς συντελεστή δόμησης,

στ) η παραχώρηση του δικαιώματος αποκλειστικής χρήσης επί κοινόκτητων κυρίων, βοηθητικών ή ειδικών χώρων κτισμάτων ή επί κοινόκτητου τμήματος οικοπέδου,

ζ) η ανάκληση απαλλοτριώσεως, η οποία έχει συντελεστεί υπέρ προσώπου υποκείμενου στο φόρο του παρόντος άρθρου, η) η εκποίηση ακινήτου συνεπεία εκούσιου ή δικαστικού πλειστηριασμού.

3. Δεν υπάγονται σε φόρο:

α) οι περιπτώσεις α', β', γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του α.ν. 1521/1950 (Α' 245), β) η επικύρωση ανώμαλων δικαιοπραξιών, γ) η αυτούσια διανομή ή συνένωση ακινήτων.

4. Ως τιμή κτήσης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο απόκτησής του, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφοι 1, 2, 3 εδάφιο α' και 4 έως 7 και στο άρθρο 41α παράγραφοι 1, 2 και 4 έως 10 του ν. 1249/1982 (Α' 42), όπου εφαρμόζεται το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού, και στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 στις λοιπές περιπτώσεις ή το αναγραφόμενο στο συμβόλαιο τίμημα εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο.

5. Ως τιμή πώλησης του ακινήτου ή του εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος λαμβάνεται η αξία αυτού κατά το χρόνο μεταβίβασής του, ανεξάρτητα από τη

μεταγραφή της πράξης μεταβίβασης, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 41 παράγραφοι 1, 2, 3 εδάφιο α' και 4 έως 7 και στο άρθρο 41α παράγραφοι 1, 2 και 4 έως 10 του ν. 1249/ 1982 (Α' 42), όπου εφαρμόζεται το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού και στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 του α.ν. 1521/1950 στις λοιπές περιπτώσεις ή το αναγραφόμενο στο συμβόλαιο τίμημα εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο. Σε περίπτωση μεταβίβασης ακινήτου ή εμπράγματος επ' αυτού δικαιώματος, το οποίο μετά την κτήση του εντάχθηκε σε σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας του, ως τιμή πώλησης λαμβάνεται η αξία που προσδιορίζεται με βάση το σύστημα αυτό ή το δηλούμενο τίμημα, εφόσον αυτό είναι μεγαλύτερο.

6. Η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης του ακινήτου, η οποία υποβάλλεται σε φόρο, λαμβάνεται αποπληθωρισμένη με την εφαρμογή των ακόλουθων συντελεστών παλαιότητας:

Έτη διακράτησης	Συντελεστής παλαιότητας
Από 1 έως 5	0,90
Πάνω από 5 έως 10	0,80
Πάνω από 10 έως 15	0,75
Πάνω από 15 έως 20	0,70
Πάνω από 20 έως 25	0,65
Πάνω από 25	0,60

7. Σε περιπτώσεις κτήσης του ακινήτου αιτία θανάτου, δωρεάς ή γονικής παροχής, ως χρόνος απόκτησης για τον προσδιορισμό του φόρου θεωρείται ο χρόνος επαγωγής της κληρονομιάς ή ο χρόνος κατάρτισης του συμβολαίου δωρεάς ή γονικής παροχής, έστω και αν συντρέχει νόμιμος λόγος μετάθεσης του χρόνου γένεσης της φορολογικής ενοχής.

8. Για τον καθορισμό της αξίας της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της οίκησης,

της περιορισμένης προσωπικής δουλείας ή της πραγματικής δουλείας επί ακινήτου εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Λαχεία, ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2961/2001 (Α' 266).

9. Τα κέρδη υπεραξίας κεφαλαίου που προκύπτουν από τη μεταβίβαση ακινήτων φορολογούνται με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης.

10. Στο φόρο του παρόντος άρθρου δεν υπόκεινται:

α) Το κέρδος που πραγματοποιείται από εμπορική

δραστηριότητα αγοροπωλησίας ακινήτων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 3 του άρθρου 28, καθώς και οι υπόχρεοι της παραγράφου 1 του άρθρου 34.

β) Το κέρδος που πραγματοποιείται από την πώληση ακινήτου, παγίου περιουσιακού στοιχείου, νομικού προσώπου το οποίο φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 10.

γ) Το κέρδος μέχρι εικοσιπέντε χιλιάδες (25.000) ευρώ που πραγματοποιείται από μεταβίβαση ακινήτου και εφόσον το ακίνητο αυτό έχει διακρατηθεί, για διάστημα τουλάχιστον πέντε (5) ετών. Η εξαίρεση του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει για φυσικά πρόσωπα τα οποία πραγματοποιούν πέραν της μίας (1) μεταβίβασης εντός της ως άνω περιόδου διακράτησης.

11. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα έντυπα προσδιορισμού των αξιών και οι διαδικασίες για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.»

Άρθρο 6

Παρακράτηση φόρου

1. Η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου 9 του άρθρου 14 του Κ.Φ.Ε. παρατείνεται μέχρι και το οικονομικό έτος 2014.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 54 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στα μερίσματα ή κέρδη που κεφαλαιοποιούν ή διανέμουν οι ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες, σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ημεδαπά ή αλλοδαπά, ενώσεις προσώπων ή ομάδες περιουσίας, ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%). Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται ανάλογα και για τα κέρδη που κεφαλαιοποιούν ή διανέμουν οι ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες με τη μορφή προμερισμάτων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ημεδαπά ή αλλοδαπά, ενώσεις προσώπων ή ομάδες περιουσίας, ανεξάρτητα αν η καταβολή τους γίνεται σε μετρητά ή μετοχές.

Με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων για τα πιο πάνω εισοδήματα.

Όταν ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία προβαίνει σε διανομή κερδών και στα έσοδά της περιλαμβάνονται έσοδα από τη συμμετοχή της σε άλλο νομικό πρόσωπο της παραγράφου 1 του άρθρου 101 και της παραγράφου 4 του άρθρου 2 που τηρούν διπλογραφικά βιβλία, για τα οποία έχει παρακρατηθεί φόρος, από το φόρο που υποχρεούται να αποδώσει με τη δήλωση που ορίζεται από τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 54, αφαιρείται το μέρος του φόρου που έχει ήδη παρακρατηθεί σε βάρος της και αναλογεί στα διανεμόμενα από την ίδια κέρδη τα οποία προέρχονται από τις πιο πάνω συμμετοχές. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζονται όταν τα κέρδη καταβάλλονται σε εταιρεία άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οποίας η καταβάλλουσα τα κέρδη ημεδαπή ανώνυμη εταιρεία είναι θυγατρική, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 11 του ν. 2578/1998. Ο φόρος που έχει παρακρατηθεί σε βάρος του νομικού προσώπου του προηγούμενου εδαφίου επιστρέφεται σε αυτό κατά το μέρος που αναλογεί στα κέρδη

που διανέμει σε εταιρεία άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου. Επίσης, επιστρέφεται ο φόρος που έχει παρακρατηθεί σε βάρος της ανώνυμης εταιρείας κατά το μέρος που αναλογεί στα μερίσματα που διανέμει προς το Δημόσιο.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται ανάλογα και για τα διανεμόμενα ή κεφαλαιοποιούμενα κέρδη προηγούμενων χρήσεων.»

3. Η παράγραφος 3 του άρθρου 54 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στα μερίσματα που εισπράττει φυσικό πρόσωπο, κάτοικος Ελλάδας, από αλλοδαπή ανώνυμη εταιρεία ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%). Με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του δικαιούχου για τα πιο πάνω εισοδήματα.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 54 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Στα εισοδήματα της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του άρθρου 24 ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%). Με την παρακράτηση του φόρου αυτού εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των υπόχρεων του άρθρου 2, καθώς και των υπόχρεων της παραγράφου 2 του άρθρου 101.»

5. α. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 54 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος αντικαθίσταται ως εξής:

«Εξαιρετικά, για αμοιβές μελών Διοικητικού Συμβουλίου και τόκους από ιδρυτικούς τίτλους και προνομιούχες μετοχές, που καταβάλλονται από 1.1.2009 και μετά και εκπίπτουν σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων α', β' και γ της παραγράφου 6 του άρθρου 105 από τα ακαθάριστα έσοδα, καθώς και για τα εισοδήματα των παραγράφων 2 και 5 του άρθρου 25, ενεργείται παρακράτηση με συντελεστή σαράντα τοις εκατό (40%).

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και για τις αμοιβές ή τα ποσοστά κερδών που διανέμονται από τα κέρδη που κεφαλαιοποιούν ή διανέμουν οι

ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες σε μέλη Διοικητικού Συμβουλίου ή στο εργατοϋπαλληλικό προσωπικό υπό οποιαδήποτε μορφή (bonus).»

β. Στην περίπτωση στ' της παραγράφου 6 του άρθρου

54 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση που δεν μεσολαβεί ημεδαπό πιστωτικό ίδρυμα, ο δικαιούχος του εισοδήματος αποδίδει ο ίδιος τον οφειλόμενο φόρο εφάπαξ με υποβολή δήλωσης, μέσα στον επόμενο μήνα από αυτόν εντός του οποίου έγινε στην αλλοδαπή η καταβολή ή η πίστωση.»

6. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Στα εισοδήματα που αναφέρονται στην περίπτωση στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 με συντελεστή σαράντα τοις εκατό (40%).»

7. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Στα κέρδη που διανέμουν οι συνεταιρισμοί ή οι ημεδαπές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης ή οι ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρείες σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, ημεδαπά ή αλλοδαπά, ενώσεις προσώπων ή ομάδες περιουσίας, ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%). Με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση των δικαιούχων για τα πιο πάνω εισοδήματα. Για την απόδοση του φόρου εφαρμόζονται οι διατάξεις της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 6 του άρθρου 54.

Όταν συνεταιρισμός ή ημεδαπή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ή ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία προβαίνει σε διανομή κερδών και στα έσοδά της περιλαμβάνονται έσοδα από τη συμμετοχή της σε άλλο νομικό πρόσωπο της παραγράφου 1 του άρθρου 101 και της παραγράφου 4 του άρθρου 2 που τηρούν διπλογραφικά βιβλία, για τα οποία έχει παρακρατηθεί φόρος, από το φόρο που

υποχρεούται να αποδώσει με τη δήλωση που προβλέπεται στην περίπτωση αυτή, αφαιρείται το μέρος του φόρου που έχει ήδη παρακρατηθεί σε βάρος της και αναλογεί στα διανεμόμενα από τα πιο πάνω πρόσωπα κέρδη τα οποία προέρχονται από τις συμμετοχές τους αυτές. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζονται όταν τα κέρδη καταβάλλονται σε εταιρεία άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της οποίας είναι θυγατρική, η καταβάλλουσα τα κέρδη ημεδαπή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 11 του ν. 2578/1998. Ο φόρος που έχει παρακρατηθεί σε βάρος της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης επιστρέφεται σε αυτήν κατά το μέρος που αναλογεί στα κέρδη που διανέμει σε εταιρεία άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον τηρούνται οι προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται ανάλογα και για τα διανεμόμενα ή κεφαλαιοποιούμενα κέρδη προηγούμενων χρήσεων.»

8. Η περίπτωση η' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«η) Στα κέρδη που εισπράττει φυσικό πρόσωπο, κάτοικος Ελλάδας, από αλλοδαπή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ενεργείται παρακράτηση φόρου, με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%). Με την παρακράτηση αυτή εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση του δικαιούχου για τα πιο πάνω εισοδήματα. Υπόχρεος σε παρακράτηση φόρου είναι αυτός που ενεργεί στην Ελλάδα την καταβολή τους. Ειδικά για τα κέρδη που εισπράττει φυσικό πρόσωπο, κάτοικος Ελλάδας, από αλλοδαπή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης και τα οποία παραμένουν στην αλλοδαπή, ο δικαιούχος του εισοδήματος αποδίδει ο ίδιος τον οφειλόμενο φόρο εφάπαξ με την υποβολή δήλωσης, μέσα στον επόμενο μήνα από αυτόν εντός του οποίου έγινε στην αλλοδαπή η καταβολή ή πίστωση.»

9. Τα τρία πρώτα εδάφια της παραγράφου 1 του άρθρου 58 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«Στο εισόδημα από αμοιβές ελευθέρου επαγγέλματος ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) στο ακαθάριστο ποσό των αμοιβών

αυτών εφόσον η συναλλαγή υπερβαίνει τα τριακόσια (300) ευρώ. Ο φόρος παρακρατείται από τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, κοινωφελή ιδρύματα, οργανισμούς και επιχειρήσεις κοινής ωφελείας, δημόσιες επιχειρήσεις, τράπεζες και πιστωτικά ιδρύματα ή πιστωτικούς οργανισμούς, συνεταιρισμούς και ενώσεις τους, συλλόγους γενικά και ενώσεις προσώπων ανεξάρτητα από το σκοπό τους, καθώς και από επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες που τηρούν απλογραφικά και διπλογραφικά βιβλία, κατά την καταβολή των αμοιβών, ανεξαρτήτως του εκδιδόμενου στοιχείου που ορίζεται από τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών.

Επίσης, οι υπόχρεοι του προηγούμενου εδαφίου, όταν για την επαγγελματική τους εξυπηρέτηση ή για την εκτέλεση του σκοπού τους καταβάλλουν σε τρίτους, προμήθειες, μεσιτείες, αμοιβές ή κάθε είδους άλλες παροχές μη έμμισθης υπηρεσίας, ενοίκια αυτοκινήτων, μηχανημάτων ή άλλων κινητών πραγμάτων, εφόσον σε αυτές τις περιπτώσεις δεν ορίζεται από τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών η έκδοση στοιχείου από το δικαιούχο των αμοιβών αυτών, οφείλουν να παρακρατούν κατά την καταβολή της αμοιβής φόρο, ο οποίος υπολογίζεται με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) στο ακαθάριστο ποσό αυτής. Τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο ισχύουν και για τα φυσικά πρόσωπα που δεν είναι υπόχρεοι απεικόνισης συναλλαγών κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (ν. 4093/2012).»

10. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 114 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «και οι ημεδαπές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης» αντικαθίστανται με τις λέξεις «,οι ημεδαπές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης και οι ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρίες».

11. Ο συντελεστής που προβλέπεται από τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 114 του Κ.Φ.Ε. μειώνεται από σαράντα τοις εκατό (40%) σε τριάντα τρία τοις εκατό (33%).

12. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 114 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Όταν δικαιούχος του εισοδήματος από κινητές αξίες, με εξαίρεση τα μερίσματα,

είναι φυσικό πρόσωπο κάτοικος αλλοδαπής, η παρακράτηση φόρου ενεργείται με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%).»

13. Στην περίπτωση δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 114 του Κ.Φ.Ε., οι λέξεις «του παρόντος άρθρου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παραγράφου αυτής».

14. Στην περίπτωση ε' της παραγράφου 3 του άρθρου 114 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών» και «στο άρθρο αυτό» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Υπουργού Οικονομικών» και «στην παράγραφο αυτή», αντίστοιχα.

15. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 57 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Με βάση την κλίμακα μισθωτών - συνταξιούχων της παραγράφου 1 και την παράγραφο 2 του άρθρου

9, στους αμειβόμενους με μηνιαίο μισθό, τους συνταξιούχους και τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο, οι οποίοι παρέχουν υπηρεσίες με σχέση μίσθωσης εργασίας πάνω από ένα έτος στον ίδιο εργοδότη ή με σχέση μίσθωσης εργασίας αορίστου χρόνου, μετά από προηγούμενη αναγωγή του μισθού ή της σύνταξης ή του ημερομισθίου ή της αμοιβής που ορίζεται με άλλη βάση, σε ετήσιο καθαρό εισόδημα.»

16. Στο τέλος της περίπτωσης β' της παραγράφου 7 του άρθρου 54 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Από το συνολικό ποσό του φόρου που αναλογεί και πρέπει να αποδοθεί, εκπίπτει ο φόρος που αποδεδειγμένα έχει παρακρατηθεί από τα φυσικά πρόσωπα σε κράτος με το οποίο η Ελλάδα έχει θέσει σε ισχύ Σ.Α.Δ.Φ. για το εισόδημα που προέκυψε σε αυτό και μέχρι του ποσού του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα, εφόσον ο φόρος που παρακρατήθηκε στο άλλο κράτος ορίζεται στις διατάξεις της Σ.Α.Δ.Φ...»

Άρθρο 7

Λοιπές ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος

1. Στις περιπτώσεις ε' και ζ' της παραγράφου 1 και στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του Κ.Φ.Ε. διαγράφονται οι λέξεις «από διανοητική καθυστέρηση ή φυσική αναπηρία ή ψυχική πάθηση».
2. Στο τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 του Κ.Φ.Ε. διαγράφονται οι λέξεις «από διανοητική καθυστέρηση ή φυσική αναπηρία».
3. α. Στα ποσά που καταβάλλονται στους δικαιούχους και κατά το μέρος που αντιστοιχεί στα ασφάλιστρα που έχει καταβάλλει η επιχείρηση στο πλαίσιο ομαδικών ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής του προσωπικού της, διενεργείται παρακράτηση φόρου ως εξής:
 - αα) με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%) για εφάπαξ καταβαλλόμενα ποσά μέχρι και σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ,
 - ββ) με συντελεστή είκοσι τοις εκατό (20%) για εφάπαξ καταβαλλόμενα ποσά κατά το μέρος που υπερβαίνουν το ποσό των σαράντα χιλιάδων (40.000) ευρώ,
 - γγ) με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%) για κάθε περιοδικά καταβαλλόμενη παροχή.
- β. Οι συντελεστές των υποπεριπτώσεων αα, ββ και γγ αυξάνονται κατά 50% σε περίπτωση είσπραξης από το δικαιούχο ποσού πρόωρης εξαγοράς. Δεν θεωρείται πρόωρη εξαγορά κάθε καταβολή που πραγματοποιείται σε εργαζόμενο ο οποίος έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή έχει υπερβεί το 60ό έτος της ηλικίας του.
- γ. Ο φόρος που προκύπτει από τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων παρακρατείται κατά την πληρωμή από τις ασφαλιστικές εταιρίες. Για την απόδοση του φόρου αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 60 του Κ.Φ.Ε.. Με την παρακράτηση αυτού του φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος των δικαιούχων για τα ποσά αυτά.

4. Η ισχύς του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 46 του Κ.Φ.Ε., όπως αυτό προστέθηκε με τις διατάξεις της παραγράφου 11 του άρθρου 4 του ν. 4038/2012 (Α'14), παρατείνεται και για τις ανείσπρακτες δεδουλευμένες αποδοχές της διαχειριστικής χρήσης του 2012.

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 19 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η διαφορά του εισοδήματος που δηλώθηκε από τον φορολογούμενο, τη σύζυγό του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν ή προσδιορίστηκε από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και της συνολικής ετήσιας δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17, προσαυξάνει τα εισοδήματα που δηλώνονται ή προσδιορίζονται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά το ίδιο οικονομικό έτος, του φορολογούμενου ή της συζύγου του της πηγής από την οποία δηλώνονται τα μεγαλύτερα εισοδήματα και, αν δεν δηλώνεται εισόδημα από καμία κατηγορία, η διαφορά αυτή λογίζεται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.»

6. Η τέταρτη περίπτωση της υποπαραγράφου ΙΑ.2 της παραγράφου ΙΑ του ν. 4093/2012 αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ενιαίο επίδομα στήριξης τέκνων καθορίζεται ανάλογα με τον αριθμό των εξαρτώμενων τέκνων σε σαράντα (40) ευρώ ανά μήνα για κάθε εξαρτώμενο τέκνο.»

7. Θεσπίζεται ειδικά για τα εξαρτώμενα τέκνα από το τρίτο τέκνο και πάνω, ειδικό επίδομα τριτέκνων και πολυτέκνων το οποίο ορίζεται σε πεντακόσια (500) ευρώ κατ' έτος για κάθε τέκνο, εφόσον το οικογενειακό εισόδημα είναι μέχρι σαράντα πέντε χιλιάδες (45.000) ευρώ.

Άρθρο 8

Υποχρεώσεις και δικαιώματα φορολογούμενων - υπηρεσιών

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 61 του Κ.Φ.Ε αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κάθε φυσικό πρόσωπο για το οποίο συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, ανεξάρτητα από το αν υπόκειται ή όχι σε φόρο, έχει υποχρέωση να υποβάλει δήλωση

εφόσον έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας του, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 5. Εξαιρετικά, υποχρέωση υποβολής δήλωσης έχει οποιοσδήποτε, εφόσον προσκληθεί γι' αυτό εγγράφως από τον αρμόδιο προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας. Στην περίπτωση αυτή ο καλούμενος υποχρεούται να υποβάλει τις οικείες δηλώσεις μέσα στην προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία της επίδοσης σε αυτόν της οικείας πρόσκλησης.

Υπόχρεοι για υποβολή δήλωσης είναι όσοι δηλώνουν κάτοικοι εξωτερικού για το εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα ή υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 16 και 17 του Κ.Φ.Ε., ανεξάρτητα αν εμπίπτουν στην απαλλαγή της περίπτωσης η' του άρθρου 18 του Κ.Φ.Ε..

Παράλειψη του υπόχρεου να επιδώσει μέχρι το τέλος του οικείου οικονομικού έτους δήλωση, στην οποία αναγράφεται η ζημία που προέκυψε στο ίδιο οικονομικό έτος, του στερεί το δικαίωμα συμψηφισμού, που ορίζεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 4.

Αν ο φορολογούμενος κατοικεί στην αλλοδαπή, υπόχρεοι σε υποβολή δήλωσης είναι αλληλεγγύως με αυτόν, οι αντιπρόσωποι ή οι πράκτορες του στην Ελλάδα.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 62 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Με τη χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών μεθόδων και δικτυακών υποδομών γίνεται υποχρεωτικά η υποβολή από κάθε υπόχρεο που ασκεί επιχείρηση ή επάγγελμα, καθώς και από κάθε άλλο υπόχρεο του οποίου η δήλωση υποβάλλεται από εξουσιοδοτημένο λογιστή στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, που είναι αρμόδιος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63.

Η δήλωση υποβάλλεται από την 1η Φεβρουαρίου μέχρι και την 30ή Ιουνίου του οικείου οικονομικού έτους και μέχρι την έναρξη του ωραρίου λειτουργίας των δημοσίων υπηρεσιών της επόμενης μέρας από την ημέρα λήξης της προθεσμίας.»

3. Οι περιπτώσεις α', β', γ' με τις υποπεριπτώσεις, δ' με τις υποπεριπτώσεις, οι περιπτώσεις του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 62 του Κ.Φ.Ε. καταργούνται.

4. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 62 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Σε κάθε περίπτωση στη δήλωση αυτή αναγράφονται όλα τα εισοδήματα του υπόχρεου ανεξάρτητα από τον τρόπο φορολόγησής τους, καθώς και τα απαλλασσόμενα από το φόρο εισοδήματα. Για τα αυτοτελώς ή με ειδικό τρόπο φορολογούμενα εισοδήματα αναγράφεται και ο παρακρατηθείς ή αποδοθείς κατά περίπτωση φόρος.»

5. Στο άρθρο 66 του Κ.Φ.Ε. προστίθενται νέες παράγραφοι 10, 11, 12 και 13 ως εξής:

«10. Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. και ο υπάλληλος που ορίζεται από αυτόν δικαιούται, οποιαδήποτε εργάσιμη για τον υπόχρεο ώρα, να λαμβάνει γνώση, να ελέγχει και να θεωρεί όλα τα βιβλία και στοιχεία που ορίζονται από τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (Κ.Φ.Α.Σ.) ή άλλους νόμους, καθώς και αυτά που τηρούνται προαιρετικά από τον υπόχρεο και να λαμβάνει γνώση οποιουδήποτε άλλου βιβλίου, εγγράφου ή στοιχείου και κάθε περιουσιακού στοιχείου που βρίσκεται στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή στο κατάστημα κάθε άλλου υπόχρεου. Ο έλεγχος των βιβλίων και στοιχείων που ορίζονται από τον Κώδικα αυτόν γίνεται στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή στην έδρα της Δ.Ο.Υ. ή της ελεγκτικής υπηρεσίας μετά από έγγραφη πρόσκληση του προϊσταμένου αυτής.

11. Αν κατά τη διάρκεια φορολογικού ελέγχου διαπιστωθεί η ύπαρξη βιβλίων, στοιχείων ή εγγράφων, επίσημων ή ανεπίσημων, από τα οποία είναι ενδεχόμενο να προκύπτει απόκρυψη φορολογητέας ύλης, κατάσχονται από τον υπάλληλο που ενεργεί το φορολογικό έλεγχο και παραδίδονται στον αρμόδιο προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ., ο οποίος εφόσον με βάση αυτά ενεργεί φορολογική εγγραφή, τα διαφυλάσσει μέχρι την τελεσιδικία αυτής. Για τις κατασχέσεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των πέντε τελευταίων εδαφίων της επόμενης παραγράφου.

12. Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ή ο αρμόδιος Επιθεωρητής, στις περιπτώσεις που υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή στο κατάστημα οποιουδήποτε άλλου υπόχρεου αποκρύπτονται βιβλία, έγγραφα, εμπορεύματα ή άλλα στοιχεία, τα οποία ασκούν επιρροή στον ακριβή προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης, μπορεί, με έγγραφό του να ζητήσει από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών και, αν δεν υπάρχει αυτός, από τον Ειρηνοδίκη της περιφέρειας, όπου υπάγεται η επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή το κατάστημα άλλου υπόχρεου, τη συνδρομή ανακριτικού υπαλλήλου για την έρευνα προς ανεύρεση των βιβλίων ή εγγράφων ή εμπορευμάτων ή άλλων στοιχείων, με τη σύμπραξη φοροτεχνικών υπαλλήλων, που ορίζονται από τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ή τον αρμόδιο Επιθεωρητή.

Η έρευνα ενεργείται σε οποιαδήποτε για τον υπόχρεο εργάσιμη ώρα. Τα βιβλία, έγγραφα και λοιπά στοιχεία που βρίσκονται, κατάσχονται και παραδίδονται στον αρμόδιο προϊστάμενο Δ.Ο.Υ., ο οποίος, εφόσον με βάση αυτά ενεργεί φορολογική εγγραφή, τα φυλάσσει μέχρι την τελεσιδικία αυτής.

Για την έρευνα και την κατάσχεση συντάσσεται έκθεση, η οποία υπογράφεται από αυτούς που ενεργούν την κατάσχεση και τον επιτηδευματία ή τον παρόντα κατά τη διενέργεια του ελέγχου εταίρο ή μέλος ή συγγενικό προς τους ανωτέρω πρόσωπο ή πρόσωπο που μετέχει στη διοίκηση ή διαχείριση ή υπάλληλο ή λογιστή της επιχείρησης.

Αντίγραφο της έκθεσης παραδίδεται στον υπόχρεο ή στο παριστάμενο, κατά τις διακρίσεις του προηγούμενου εδαφίου, πρόσωπο.

Σε περίπτωση άρνησης των παραπάνω να υπογράψουν, εφαρμόζονται οι σχετικές με τις κοινοποιήσεις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Ο ελεγχόμενος δικαιούται να λάβει αντίγραφα ή φωτοτυπίες των κατασχεθέντων βιβλίων, στοιχείων και λοιπών εγγράφων, με δαπάνες του. Για την κατάσχεση βιβλίων, εγγράφων και λοιπών στοιχείων τρίτου φορολογούμενου δεν απαιτείται επίδοση της έκθεσης κατάσχεσης σε αυτόν, με την προϋπόθεση ότι στην έκθεση ελέγχου, που επισυνάπτεται στην απόφαση επιβολής προστίμου σε βάρος του τρίτου,

επισυνάπτεται αντίγραφο της σχετικής έκθεσης κατάσχεσης ή απόσπασμα αυτής.

13. Τα δικαιώματα του αρμόδιου προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. που ορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 10 και

11 του άρθρου αυτού ενασκούνται παράλληλα και από τους Γενικούς Διευθυντές Φορολογίας, Επιθεώρησης και Ελέγχων, καθώς και από τους προϊσταμένους του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.).»

6. Στο άρθρο 67B του Κ.Φ.Ε. η παράγραφος 4 αναριθμείται σε παράγραφο 5 και προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για όλες τις εκκρεμείς χρήσεις για τις οποίες υφίσταται φορολογική υποχρέωση.»

7. Ο τίτλος του άρθρου 82 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Λοιπές υποχρεώσεις φορολογουμένων, υπηρεσιών, νομικών προσώπων και οργανώσεων γενικά»

8. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 82 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Νόμιμοι ελεγκτές και ελεγκτικά γραφεία, που είναι εγγεγραμμένοι στο δημόσιο μητρώο του ν. 3693/2008 (Α' 174) και διενεργούν υποχρεωτικούς ελέγχους σε ανώνυμες εταιρείες, εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, καθώς και σε υποκαταστήματα αλλοδαπών επιχειρήσεων, υποχρεούνται στην έκδοση ετήσιου πιστοποιητικού.»

9. Στο τέλος της παραγράφου 8 του άρθρου 82 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται η φράση:

«Μέχρι την έκδοση των ανωτέρω αποφάσεων ισχύει η ΑΥΟ ΠΟΛ. 1159/ 22.7.2011.»

10. Στην παράγραφο 5 του άρθρου 85 του Κ.Φ.Ε., οι περιπτώσεις ιγ' («Η χορήγηση στοιχείων...») και ιδ' αναριθμούνται σε ιδ' και ιε', αντίστοιχα και προστίθεται νέα

περίπτωση ιστ' ως εξής:

«ιστ) Η χορήγηση στοιχείων κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας του άρθρου 25 παρ. 4 εδάφιο β' του ν. 1756/ 1988, η οποία περιλαμβάνει αιτιολόγηση του παραγγέλλοντος εισαγγελικού λειτουργού περί μη συνδρομής φορολογικού απορρήτου.»

11. Στο άρθρο 85 του Κ.Φ.Ε. οι παράγραφοι 6, 7, 8 και 9 αναριθμούνται σε 7, 8, 9 και 10 και προστίθεται νέα παράγραφος 6 ως εξής:

«6. Χωρίς έγκριση του Υπουργού Οικονομικών, καμία άλλη, πλην του προϊσταμένου της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και των άλλων συναρμόδιων αρχών που εξομοιώνονται με αυτόν, δημόσια αρχή ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή οργανισμός δεν δικαιούται να λαμβάνει γνώση των βιβλίων και στοιχείων που ορίζονται από τον Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (Κ.Φ.Α.Σ.), εκτός εάν αυτό επιτρέπεται από ειδική διάταξη νόμου.

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται, χωρίς έγκριση του Υπουργού Οικονομικών, να έχουν πρόσβαση και να λαμβάνουν γνώση του σχετικού περιεχομένου των βιβλίων και στοιχείων που ορίζονται από τον Κώδικα αυτόν, οι διοικητικές και δικαστικές αρχές, εφόσον το κρίνουν αναγκαίο, με αιτιολογημένη πράξη τους, καθώς και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης για διεκδίκηση πόρων, ασφαλιστικών εισφορών ή άλλων έννομων δικαιωμάτων τους.

Σε καμία, όμως περίπτωση δεν επιτρέπεται στις αρχές αυτές να αφαιρούν ή να κατάσχουν τα πιο πάνω βιβλία και στοιχεία.»

Άρθρο 9

Φορολογία εισοδήματος νομικών προσώπων

1. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 99 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Σε ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες, εταιρείες περιορισμένης ευθύνης και ιδιωτικές

κεφαλαιουχικές εταιρείες το συνολικό καθαρό εισόδημα ή κέρδος που προκύπτει στην ημεδαπή ή αλλοδαπή. Τα διανεμόμενα κέρδη λαμβάνονται από το υπόλοιπο των κερδών, που απομένει μετά την αφαίρεση του αναλογούντος φόρου εισοδήματος. Επίσης, επί ημεδαπών ανώνυμων εταιρειών ή εταιρειών περιορισμένης ευθύνης ή ιδιωτικών κεφαλαιουχικών εταιρειών, οι οποίες απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος βάσει ειδικών διατάξεων νόμων, αντικείμενο φόρου είναι τα κεφαλαιοποιούμενα ή διανεμόμενα με οποιαδήποτε μορφή κέρδη, μετά την αναγωγή αυτών σε μικτό ποσό με την προσθήκη του αναλογούντος σε αυτά φόρου εισοδήματος. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν ανάλογη εφαρμογή και σε οποιαδήποτε περίπτωση κεφαλαιοποίησης ή διανομής κερδών για τα οποία δεν έχει καταβληθεί φόρος εισοδήματος.

Πέραν του φόρου εισοδήματος που οφείλεται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα δύο προηγούμενα εδάφια, στα κέρδη που διανέμονται από την ανώνυμη εταιρεία ή εταιρεία περιορισμένης ευθύνης ή ιδιωτική κεφαλαιουχική εταιρεία ενεργείται και παρακράτηση φόρου σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 54 ή την περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 55, κατά περίπτωση.

Κατ' εξαίρεση, το συνολικό καθαρό εισόδημα ή κέρδος των εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, που συστήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 588/1977 (Α' 148), δεν υπόκειται σε φόρο στο όνομα του νομικού προσώπου, αλλά στο όνομα κάθε εταίρου αυτών για το ποσοστό των κερδών που του αναλογεί από τη συμμετοχή του στην εταιρεία.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 99 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

3. Η περίπτωση β' της παραγράφου 1 του άρθρου 101 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Οι δημόσιες και δημοτικές επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις κερδοσκοπικού χαρακτήρα.»

4. Στην περίπτωση ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 103 του Κ.Φ.Ε. μετά από τις

λέξεις «ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες,» προστίθενται οι λέξεις «ημεδαπές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, ιδιωτικές κεφαλαιουχικές εταιρείες,».

5. Οι περιπτώσεις θ' και ιδ' της παραγράφου 1 του άρθρου 103 του Κ.Φ.Ε. καταργούνται.

6. Η περίπτωση ια' της παραγράφου 1 του άρθρου 103 του ν. 2238/1994 (Α' 151 - Κ.Φ.Ε.) αντικαθίσταται ως εξής:

«ια) Τα κέρδη που εισπράττουν ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης από εταιρείες που έχουν την έδρα τους σε άλλο κράτος

- μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις οποίες συμμετέχουν κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 11 του ν. 2578/1998 (Α' 30) απαλλάσσονται της φορολογίας. Το απαλλασσόμενο ποσό εμφανίζεται σε λογαριασμό αφορολόγητου αποθεματικού, ανεξάρτητα από την επάρκεια κερδών ή όχι. Αν διανεμηθεί ή κεφαλαιοποιηθεί το αποθεματικό αυτό ή μέρος αυτού, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 54 ή της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 55, κατά περίπτωση, μη εφαρμοζομένων στην περίπτωση αυτή των διατάξεων της παραγράφου 4 του άρθρου 106. Από το ποσό του φόρου που οφείλεται σύμφωνα με την περίπτωση αυτή, εκπίπτει το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή ως φόρος εισοδήματος νομικού προσώπου ή παρακρατήθηκε ως φόρος επί των διανεμηθέντων κερδών. Τυχόν πιστωτικό υπόλοιπο δεν επιστρέφεται. Τα πιο πάνω δεν έχουν εφαρμογή όταν το αποθεματικό διανέμεται σε μητρική εταιρεία άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 11 του ν. 2578/1998.»

7. Η περίπτωση ιβ' της παραγράφου 1 του άρθρου 103 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«ιβ) Οι εταιρείες επενδύσεων χαρτοφυλακίου και οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ), επιφυλασσομένων των διατάξεων των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 114.»

8. Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Η διαχειριστική περίοδος, για τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 101 που τηρούν βιβλία με τη διπλογραφική μέθοδο.»

9. Στην περίπτωση β' της παραγράφου 3 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε. η λέξη «Εμπορίου» αντικαθίσταται με την λέξη «Ανάπτυξης».

10. Στην περίπτωση γ' της παραγράφου 3 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «η οποία καταχωρείται υποχρεωτικά στο βιβλίο επισυμβασών ζημιών, που προβλέπεται από την περίπτωση ια' της παρ. 5 του άρθρου 10 του π.δ. 186/1992» διαγράφονται.

11. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

12. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε. στο πρώτο εδάφιο μετά τη λέξη «ποσοστό» προστίθενται οι λέξεις «ένα τοις εκατό (1%)» και τα τέσσερα τελευταία εδάφια καταργούνται.

13. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «27 του ν. 2076/1992 (Α' 130)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «88 του ν. 3601/2007 (Α' 178)».

14. Στο όγδοο εδάφιο της παραγράφου 12 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε., οι λέξεις «κατ' επιλογή της Εταιρίας Ειδικού Σκοπού, είτε με τη σταθερή μέθοδο καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου λειτουργίας του έργου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «είτε με τους συντελεστές της περίπτωσης στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31».

15. Η παράγραφος 13 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε., αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Η χρεωστική διαφορά που προκύπτει σε βάρος των νομικών προσώπων από την ανταλλαγή ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου ή εταιρικών ομολόγων με εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, κατ' εφαρμογή προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάταξη του ελληνικού χρέους, εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα σε τριάντα

(30) ισόποσες ετήσιες δόσεις, αρχής γενόμενης από τη χρήση μέσα στην οποία πραγματοποιείται η ανταλλαγή των τίτλων και ανεξάρτητα από το χρόνο διακράτησης των ομολόγων. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, ως χρεωστική διαφορά λαμβάνεται η διαφορά μεταξύ της ονομαστικής αξίας των τίτλων που εκδόθηκαν σε ανταλλαγή και του κόστους απόκτησης των αρχικών τίτλων. Ειδικά, σε περίπτωση που μετά την απόκτηση των αρχικών τίτλων προέκυψε ζημία από την αποτίμησή τους η οποία δεν έχει συμψηφιστεί με αποθεματικό κατά τις διατάξεις του άρθρου 38, λαμβάνεται το αρχικό κόστος απόκτησης.»

16. Στην περίπτωση α' της παραγράφου 14 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «πενήντα τοις εκατό (50%)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%)» και προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής: «Ειδικά ως προς το Άγιο Όρος το ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου ανέρχεται σε εκατό τοις εκατό (100%)».

17. Η παράγραφος 16 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

18. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 106 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε περίπτωση όμως, που στα καθαρά κέρδη ημεδαπής ανώνυμης εταιρίας, εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας και συνεταιρισμού, συμπεριλαμβάνονται, εκτός από τα μερίσματα και τα κέρδη από συμμετοχή σε άλλες εταιρίες, που αναφέρονται πιο πάνω, και αφορολόγητα έσοδα και περαιτέρω λαμβάνει χώρα διανομή κερδών, για τον προσδιορισμό των διανεμόμενων κερδών, που αναλογούν στα εισοδήματα, που προβλέπουν οι διατάξεις της παραγράφου 2, λαμβάνονται τα συνολικά καθαρά κέρδη, που προκύπτουν από τους ισολογισμούς των νομικών αυτών προσώπων.»

19. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου

106 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «και ημεδαπών ανώνυμων εταιρειών, πλην τραπεζικών και ασφαλιστικών,» αντικαθίστανται με τις λέξεις «, ιδιωτικών κεφαλαιουχικών εταιριών και ημεδαπών ανώνυμων εταιρειών».

20. Η παράγραφος 3 του άρθρου 106 του Κ.Φ.Ε. καταργείται και οι παράγραφοι 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 και 11 αναριθμούνται σε 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 και 10, αντίστοιχα.

21. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 106 του Κ.Φ.Ε., όπως αναριθμήθηκε με την προηγούμενη παράγραφο, μετά τις λέξεις «εταιρειών περιορισμένης ευθύνης» προστίθενται οι λέξεις «, ιδιωτικών κεφαλαιουχικών εταιρειών».

22. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 106 του Κ.Φ.Ε., όπως αναριθμήθηκε με την παράγραφο 22 μετά τις λέξεις «εταιρείας περιορισμένης ευθύνης» προστίθενται οι λέξεις «ή ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας.».

23. Το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 106, όπως αναριθμήθηκε με την παράγραφο 22, αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ανωτέρω ποσό που λαμβάνουν οι μέτοχοι υπόκειται σε παρακράτηση φόρου με βάση τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 54. Επίσης, σε περίπτωση που το νομικό πρόσωπο έχει, μέσα στη διαχειριστική περίοδο που λαμβάνει χώρα η απόσβεση ή μείωση του κεφαλαίου, εισοδήματα απαλλασσόμενα της φορολογίας, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.»

24. Η παράγραφος 12 του άρθρου 106 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

25. Στο προτελευταίο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 107 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «Γ' κατηγορίας Κ.Β.Σ.» αντικαθίστανται με τις λέξεις «με τη διπλογραφική μέθοδο.».

26. Στο τρίτο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 107 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «άρθρου 86» αντικαθίστανται με τις λέξεις «άρθρου 1 του ν. 2523/1997».

27. Στο πέμπτο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 107 του Κ.Φ.Ε. η λέξη «Φορολογικής» αντικαθίσταται με τη λέξη «Διοικητικής».

28. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 107 του Κ.Φ.Ε. η λέξη «τέταρτου» αντικαθίστανται με τη λέξη «πέμπτου» και οι λέξεις «και της περίπτωσης ι'» διαγράφονται.

29. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 107 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «ή κέρδη προσδιορισθέντα ή φορολογηθέντα κατά ειδικό τρόπο» διαγράφονται και οι λέξεις «των παραγράφων 2 και 3» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παραγράφου 2».

30. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 109 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τα νομικά πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 101, ο φόρος υπολογίζεται με συντελεστή είκοσι έξι τοις εκατό (26%) στο συνολικό φορολογητέο εισόδημά τους.»

31. Η παράγραφος 2 του άρθρου 109 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Για τα ημεδαπά και αλλοδαπά νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, ο φόρος υπολογίζεται με συντελεστή είκοσι έξι τοις εκατό (26%).»

32. Η παράγραφος 4 του άρθρου 109 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Από το συνολικό ποσό του φόρου που αναλογεί στο φορολογούμενο εισόδημα και του συμπληρωματικού φόρου εκπίπτουν:

α) Ο φόρος που προκαταβλήθηκε, παρακρατήθηκε ή καταβλήθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 12, 13 παράγραφοι 1 και 2, 55, 111 και 114 του παρόντος, στο εισόδημα που υπόκειται σε φόρο.

β) Ο φόρος που αποδεδειγμένα καταβλήθηκε στην αλλοδαπή για το εισόδημα που προέκυψε σε αυτήν και υπόκειται σε φορολογία. Ο φόρος αυτός σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι ανώτερος από το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα. Για την απόδειξη του ύψους του φόρου που έχει καταβληθεί

εκτός Ελλάδας απαιτείται βεβαίωση της αρμόδιας αρχής της χώρας σύμφωνα με τις Σ.Α.Δ.Φ.. Ειδικά για τα μερίσματα ή κέρδη που εισπράττει ημεδαπή μητρική εταιρεία από αλλοδαπή θυγατρική της με έδρα σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 11 του ν. 2578/ 1998 εκπίπτει το άθροισμα των ποσών του φόρου που τυχόν καταβλήθηκε ως φόρος εισοδήματος νομικού προσώπου, καθώς και του φόρου που παρακρατήθηκε ως φόρος επί του μερίσματος.»

33. Η παράγραφος 3 του άρθρου 111 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Από το ποσό που βεβαιώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού εκπίπτει ο φόρος που παρακρατείται από πηγή Ελλάδος, εφόσον συντρέχει περίπτωση, καθώς και ο φόρος που καταβάλλεται με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 13.»

Άρθρο 10

Τροποποίηση διατάξεων των νόμων 2578/1998, 3943/2011, 3986/2011, 4019/2011

1. Η παράγραφος 12 του άρθρου 14 του ν. 3943/2011 (Α' 66) αντικαθίσταται ως εξής:

«12. Αφορολόγητα αποθεματικά που έχουν σχηματισθεί ή σχηματίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3299/2004 (Α' 261), του ν. 2601/1998 (Α' 81), του ν. 1262/1982 (Α' 70), καθώς και με οποιονδήποτε άλλο αναπτυξιακό νόμο, πλην του ν. 3908/2011 (Α' 8) όπως ισχύει, λόγω πραγματοποίησης παραγωγικών επενδύσεων, όταν διανέμονται ή κεφαλαιοποιούνται, προστίθενται στα κέρδη της επιχείρησης και φορολογούνται στη διαχειριστική περίοδο μέσα στην οποία έγινε η διανομή ή ανάληψη του αντίστοιχου ποσού του αφορολόγητου αποθεματικού. Για τα κέρδη αυτά έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 54 και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Κ.Φ.Ε., κατά περίπτωση. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για τα πιο πάνω αποθεματικά που κεφαλαιοποιούνται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 1473/1984 (Α' 127) ή του άρθρου 101 του ν. 1892/1990 (Α' 101).»

2. Η παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 4019/2011 (Α' 216) καταργείται από τότε που ίσχυσε.

3. Η παρ. 3 του άρθρου 10 και το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 11 του ν. 2578/1998 καταργούνται.

4. Οι περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του

ν. 3986/2011 τροποποιούνται και προστίθεται νέες περιπτώσεις γ' και δ' ως εξής:

α) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε οκτακόσια (800) ευρώ ετησίως.

β) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε χίλια (1.000) ευρώ ετησίως.

γ) Για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως.

δ) Για κάθε υποκατάστημα σε εξακόσια (600) ευρώ ετησίως.

Ειδικά για τις Αστικές μη Κερδοσκοπικές Εταιρίες της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του Κ.Φ.Ε., καθώς και για τα φυσικά πρόσωπα που το εισόδημά τους προέρχεται από ατομική επιχείρηση παροχής υπηρεσιών ή ελεύθερο επάγγελμα και έχουν έγγραφη σύμβαση με μέχρι τρία (3) φυσικά ή/ και νομικά πρόσωπα, ή το εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των ακαθάριστων εσόδων τους προέρχεται από ένα (1) φυσικό ή/ και νομικό πρόσωπο, τα ποσά του τέλους επιτηδεύματος, εξακολουθούν να ισχύουν όπως επιβλήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 2012.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 9 του ν. 2579/1998 (Α' 31) και της παραγράφου 2 του άρθρου 27 του ν. 2703/1999 (Α' 72) εξακολουθούν να εφαρμόζονται για μετοχές εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών ή σε αλλοδαπό χρηματιστήριο ή σε άλλο διεθνώς αναγνωρισμένο χρηματιστηριακό θεσμό, κατά

περίπτωση, οι οποίες αποκτώνται από την 1η Ιουλίου 2013 και μετά.

6. Η παράγραφος 4 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Ε. όπως προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 3634/2008 (Α' 9), αναστέλλεται για τις δηλώσεις οικονομικού έτους 2012 και 2013 (χρήσεις 2011 και 2012).

7. Η ισχύς της παραγράφου 4 του άρθρου 74 του Κ.Φ.Ε. όπως τέθηκε με την παράγραφο 16α του άρθρου 8 του ν. 3842/2010 (Α'58) αναστέλλεται για τις δηλώσεις οικονομικών ετών 2011, 2012 και 2013 και για το χρονικό διάστημα αυτό εφαρμόζεται όπως ίσχυε πριν την κατάργησή της.

8. Οι διατάξεις της περίπτωσης β' των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 10 του ν. 2579/1998 (Α' 31), ισχύουν και για μεταβιβάσεις επιβατηγών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης, καθώς και των αδειών κυκλοφορίας τους που πραγματοποιούνται από την 1η Ιανουαρίου 2012 έως και την 31η Δεκεμβρίου 2012. Η προθεσμία που ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 10 του ν. 2579/1998 (Α' 98), όπως αυτή ισχύει σήμερα, παρατείνεται έως την 31η Δεκεμβρίου 2013 για τις περιπτώσεις γ', δ' και ε' της παραγράφου 1 και γ' και δ' της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου και νόμου.

Άρθρο 11

Τεκμηρίωση τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών

1. Το άρθρο 39 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 39 Διόρθωση κερδών τιμολογήσεων μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων

1. Όταν μεταξύ συνδεδεμένων, κατά την έννοια της επόμενης παραγράφου, επιχειρήσεων πραγματοποιούνται συναλλαγές με οικονομικούς όρους διαφορετικούς από εκείνους που θα είχαν συμφωνηθεί μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων ή που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων και τρίτων, τα κέρδη τα οποία, χωρίς τους όρους αυτούς, θα είχαν πραγματοποιηθεί από την ημεδαπή επιχείρηση, αλλά τελικά δεν πραγματοποιήθηκαν λόγω των διαφορετικών όρων,

προσαυξάνουν τα καθαρά κέρδη της επιχείρησης ή μειώνουν τη ζημία που προκύπτει από τα βιβλία της, χωρίς να θίγεται το κύρος αυτών. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται ανάλογα και για συναλλαγές μεταξύ μόνιμης εγκατάστασης αλλοδαπής επιχείρησης στην Ελλάδα με το κεντρικό και με τις συνδεδεμένες εταιρείες του κεντρικού της στην αλλοδαπή, καθώς και για συναλλαγές μεταξύ ημεδαπής επιχείρησης και μόνιμης εγκατάστασής της στην αλλοδαπή.

2. Ως συνδεδεμένες νοούνται οι επιχειρήσεις μεταξύ των οποίων υπάρχει σχέση άμεσης ή έμμεσης ουσιώδους διοικητικής ή οικονομικής εξάρτησης ή ελέγχου, ιδίως λόγω συμμετοχής της μίας στο κεφάλαιο ή τη διοίκηση της άλλης ή λόγω συμμετοχής των ιδίων προσώπων στο κεφάλαιο ή στη διοίκηση και των δύο επιχειρήσεων, καθώς και οι επιχειρήσεις οι οποίες διαθέτουν σε μία από τις συνδεδεμένες τα ανωτέρω δικαιώματα ή δυνατότητες επιρροής.

3. Ειδικά για τις συμβάσεις δανείου που συνάπτονται μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου δεν εκπίπτουν οι δεδουλευμένοι τόκοι που καταβάλλονται ή πιστώνονται, κατά το μέρος που το συνολικό ύψος δανείων της δανειοδοτούμενης από τις δανειοδότες υπερβαίνει κατά μέσο όρο και κατά διαχειριστική περίοδο το τριπλάσιο των ιδίων κεφαλαίων της δανειοδοτούμενης. Στην έννοια των τόκων της παραγράφου αυτής εμπίπτουν και οι τόκοι ομολογιακών δανείων που καταβάλλονται σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις. Στο συνολικό ύψος δανείων από συνδεδεμένες επιχειρήσεις προστίθενται και τα ομολογιακά δάνεια που εκδίδονται προς αυτές, καθώς και τα δάνεια που έχουν ληφθεί από τρίτες επιχειρήσεις για τα οποία έχει χορηγηθεί οποιασδήποτε μορφής εγγύηση από τις πιο πάνω συνδεδεμένες επιχειρήσεις. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν εφαρμόζονται για τις ανώνυμες εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης του ν. 1665/1986 (Α' 183), τις εταιρίες πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων του ν. 1905/1990 (Α' 147), τις εταιρίες ειδικού σκοπού του ν. 3156/2003 (Α' 157) και του ν. 3601/2007 (Α' 178) με έδρα στην Ελλάδα, τις εταιρίες παροχής πιστώσεων του ν. 2937/2001 (Α' 169), τις Ανώνυμες Εταιρίες Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών (Α.Ε.Π.Ε.Υ.) του ν. 3606/ 2007 (Α' 195), καθώς και για τα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα.

4. Τα επιπλέον κέρδη που προκύπτουν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1

προσαυξάνουν τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης που προκύπτουν από τα βιβλία της, προκειμένου να ληφθούν υπόψη για τον υπολογισμό των οφειλόμενων φόρων, τελών και εισφορών στις λοιπές φορολογίες.

5. Ο έλεγχος διενεργείται από τη Δ.Ο.Υ. Μεγάλων Επιχειρήσεων, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1, λαμβάνοντας υπόψη τις «κατευθυντήριες Οδηγίες του ΟΟΣΑ περί ενδοομιλικών τιμολογήσεων για τις πολυεθνικές επιχειρήσεις και τις φορολογικές αρχές», όπως κάθε φορά επικαιροποιούνται.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που εκδίδεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός μήνα από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής και τον καθορισμό της καθ' ύλην αρμοδιότητας.»

2. Το άρθρο 39Α του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 39Α Τεκμηρίωση τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών

1. Ημεδαπές επιχειρήσεις που συνδέονται με άλλη επιχείρηση κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 39, υποχρεούνται να τηρούν Φάκελο Τεκμηρίωσης τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών τους. Ειδικά οι εμποροβιομηχανικές εταιρίες που έχουν εγκατασταθεί στην Ελλάδα με τις διατάξεις του α.ν. 89/1967 (Α' 132) απαλλάσσονται από την υποχρέωση τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών τους. Επίσης, εξαιρούνται συναλλαγές με μία ή περισσότερες συνδεδεμένες επιχειρήσεις η αξία των οποίων δεν υπερβαίνει τις εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ αθροιστικά, εφόσον τα ακαθάριστα έσοδα της διαχειριστικής χρήσης για το σύνολο των συνδεδεμένων δεν υπερβαίνει τα πέντε εκατομμύρια ευρώ ή η αξία των οποίων δεν υπερβαίνει τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ εφόσον τα ακαθάριστα έσοδα της διαχειριστικής χρήσης για το σύνολο των συνδεδεμένων υπερβαίνει τα πέντε εκατομμύρια (5.000.000) ευρώ.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται ανάλογα και για τις συναλλαγές του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 39.

3. Ο «φάκελος τεκμηρίωσης» της παραγράφου 1 αποτελείται από:

α. Το «βασικό φάκελο τεκμηρίωσης», ο οποίος είναι κοινός για όλες τις εταιρίες του ομίλου και περιέχει κοινές τυποποιημένες πληροφορίες για όλες τις συνδεδεμένες εταιρίες και τα υποκαταστήματα του ομίλου.

β. Τον «ελληνικό φάκελο τεκμηρίωσης», ο οποίος συμπληρώνει το «βασικό φάκελο» της προηγούμενης περίπτωσης και περιέχει πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τις ελληνικές επιχειρήσεις του ομίλου, τις μόνιμες εγκαταστάσεις της αλλοδαπής επιχείρησης στην Ελλάδα ή τις μόνιμες εγκαταστάσεις της ελληνικής επιχείρησης στην αλλοδαπή.

4. Ο φάκελος τεκμηρίωσης καταρτίζεται πριν την έκδοση του φορολογικού πιστοποιητικού της παραγράφου 5 του άρθρου 82 και σε κάθε περίπτωση εντός πενήντα (50) ημερών από την ημερομηνία κλεισίματος της διαχειριστικής περιόδου. Συνοδεύεται από συνοπτικό πίνακα πληροφοριών, ο οποίος υποβάλλεται ηλεκτρονικά στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών μέσα στην ίδια προθεσμία, για ισολογισμούς που κλείνουν μετά τις 30.12.2012, και περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τη λειτουργική ταυτότητα της επιχείρησης, όπως τον όμιλο στον οποίο ανήκει, τις λειτουργίες που επιτελεί και τους κινδύνους που αναλαμβάνει, καθώς και κατάλογο με τις ενδοομιλικές συναλλαγές προς τεκμηρίωση, οι οποίες πραγματοποιούνται εντός της οικείας διαχειριστικής περιόδου και σύντομη περιγραφή της μεθόδου τεκμηρίωσης που εφαρμόζεται. Ο φάκελος τεκμηρίωσης τηρείται στην επιχείρηση και τίθεται στη διάθεση της αρμόδιας ελεγκτικής αρχής στα πλαίσια ελέγχου, εντός εύλογου χρόνου ο οποίος δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες.

5. Ο φάκελος τεκμηρίωσης, όπως ισχύει για κάθε διαχειριστική περίοδο, διατηρείται όσο διαρκεί ο εκάστοτε οριζόμενος από τις φορολογικές διατάξεις χρόνος παραγραφής του δικαιώματος του Ελληνικού Δημοσίου για την επιβολή φόρου. Επίσης, διατηρείται οπωσδήποτε όσο χρόνο εκκρεμεί η σχετική υπόθεση ενώπιον Δικαστηρίου.

6. Σε περίπτωση επιγενόμενης μεταβολής των συνθηκών της αγοράς που επιφέρουν αλλαγές στα στοιχεία του φακέλου τεκμηρίωσης, η επιχείρηση υποχρεούται να προβαίνει σε επικαιροποίησή του, μέχρι το τέλος της διαχειριστικής περιόδου εντός της οποίας μεταβάλλονται οι πιο πάνω συνθήκες. Στην περίπτωση αυτή, η επιχείρηση υποχρεούται να υποβάλει τον συνοπτικό πίνακα που ορίζεται από την παράγραφο 5 στη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών εντός πενήντα (50) ημερών από την ημερομηνία κλεισίματος της διαχειριστικής περιόδου εντός της οποίας πραγματοποιήθηκε η επικαιροποίηση.

7. Όσοι λαμβάνουν γνώση του φακέλου τεκμηρίωσης του παρόντος άρθρου, υποχρεούνται να τηρούν και να διαφυλάσσουν το απόρρητο αυτού, κατά τις κείμενες διατάξεις.

8. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η οποία εκδίδεται εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζονται τα ειδικότερα θέματα τα οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων και συγκεκριμένα, το υποχρεωτικό περιεχόμενο του Φακέλου Τεκμηρίωσης της παραγράφου 3, το περιεχόμενο του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών, η γλώσσα στην οποία τηρούνται οι ως άνω πληροφορίες, οι μέθοδοι, τρόποι και διαδικασίες προσδιορισμού των τιμών των συναλλαγών αυτών, η διαδικασία επικαιροποίησης των φακέλων τεκμηρίωσης, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.»

3. Μετά το άρθρο 39Α του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθεται νέο άρθρο 39B που έχει ως εξής:

«Άρθρο 39B Προσδιορισμός μη τεκμηριωμένων τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών

1. Οι τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών κρίνονται μη τεκμηριωμένες στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) μη τήρησης ή μη διάθεσης του φακέλου τεκμηρίωσης στην αρμόδια ελεγκτική αρχή,

β) τήρησης ανεπαρκούς ή ανακριβούς φακέλου τεκμηρίωσης, εφόσον προκύπτει αδυναμία ελεγκτικής επαλήθευσης της ορθότητας υπολογισμού ή τεκμηρίωσης των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών, η οποία δεν θεραπεύεται από τις πρόσθετες πληροφορίες που παρέχονται στον έλεγχο,

γ) μη παροχής ή παροχής ανεπαρκών ή ανακριβών πρόσθετων πληροφοριών, εφόσον προκύπτει αδυναμία ελεγκτικής επαλήθευσης των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών.

2. Οι τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών που κρίνονται μη τεκμηριωμένες προσδιορίζονται από την αρμόδια ελεγκτική αρχή με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία από κάθε πηγή.

Στις περιπτώσεις που προκύπτει ένα εύρος τιμών ή κέρδους, το οποίο γίνεται δεκτό από τη φορολογική αρχή, οι τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών προσδιορίζονται σε οποιαδήποτε τιμή ή ποσοστό κέρδους εντός του αποδεκτού εύρους. Αν το εύρος που προκύπτει δεν γίνεται αποδεκτό από τη φορολογική αρχή, αυτή προσδιορίζει τις τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών στην τιμή της διαμέσου.

3. Σε περίπτωση που από την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου προκύπτει παράβαση των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 39, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 2523/1997.»

4. Μετά το άρθρο 39B του Κ.Φ.Ε προστίθεται νέο άρθρο 39Γ που έχει ως εξής:

«Άρθρο 39Γ

Προέγκριση Μεθοδολογίας Ενδοομιλικής Τιμολόγησης

1. Οι ημεδαπές επιχειρήσεις που υπάγονται στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 39 δύνανται να υποβάλουν αίτηση προέγκρισης της μεθοδολογίας για την τιμολόγηση συγκεκριμένων μελλοντικών συναλλαγών τους με συνδεδεμένες επιχειρήσεις. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται στη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών συστήνεται Επιτροπή για τον επανέλεγχο

ποσοστού πέντε τοις εκατό (5%) των υποθέσεων των οποίων η μεθοδολογία έχει τύχει προέγκρισης.

2. Αντικείμενο της προέγκρισης της προηγούμενης παραγράφου αποτελεί το ενδεδειγμένο σύνολο κριτηρίων που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των τιμών ενδοομιλικών συναλλαγών κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου. Τα κριτήρια αυτά περιλαμβάνουν κυρίως τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο τεκμηρίωσης, τα στοιχεία σύγκρισης ή αναφοράς και τις σχετικές προσαρμογές, καθώς και τις κρίσιμες παραδοχές για τις μελλοντικές συνθήκες.

Αντικείμενο της προέγκρισης μπορεί επίσης να αποτελέσει και κάθε άλλο εξειδικευμένο ζήτημα που αφορά την τιμολόγηση των συναλλαγών με συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

Δεν δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο της προέγκρισης:

α) ορισμένη τιμή συναλλαγής μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων,

β) ορισμένο ποσοστό του περιθωρίου μικτού ή καθαρού κέρδους από συναλλαγές με συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

3. Η Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων εκδίδει σχετική απόφαση, η οποία κοινοποιείται στην αιτούσα εταιρεία. Η διάρκεια ισχύος της απόφασης προέγκρισης δεν δύναται να υπερβαίνει τα δύο (2) έτη και η χρονική ισχύς της δεν δύναται να ανατρέχει σε διαχειριστική περίοδο που έχει ολοκληρωθεί κατά τη στιγμή της υποβολής της αίτησης προέγκρισης. Από την απόφαση προέγκρισης δεν απορρέουν δικαιώματα ή υποχρεώσεις για άλλους φορολογούμενους πέραν της αιτούσας.

4. Οι τιμές των ενδοομιλικών συναλλαγών της επιχείρησης, τις οποίες αφορά η απόφαση προέγκρισης, θεωρούνται ότι δεν διαφέρουν από αυτές που θα είχαν συμφωνηθεί μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων και δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 39, εφόσον τηρούνται τα οριζόμενα στην απόφαση αυτή.

Η επιχείρηση υποχρεούται να περιλαμβάνει στους τηρούμενους φακέλους τεκμηρίωσης του άρθρου 39 Α τα στοιχεία που απαιτούνται για την παρακολούθηση και επαλήθευση της εφαρμογής της απόφασης προέγκρισης.

Ο φορολογικός έλεγχος των συναλλαγών με συνδεδεμένες επιχειρήσεις περιορίζεται στην επαλήθευση ότι τηρήθηκαν τα οριζόμενα στην απόφαση προέγκρισης και ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι κρίσιμες παραδοχές στις οποίες αυτή βασίστηκε.

Πέραν των υποχρεώσεων τήρησης και διαφύλαξης στοιχείων που επιβάλλονται από άλλες διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας, η επιχείρηση υποχρεούται να διαφυλάσσει τα στοιχεία τεκμηρίωσης που αφορούν την απόφαση προέγκρισης καθ' όλη τη διάρκεια διατήρησης του αντίστοιχου φακέλου τεκμηρίωσης.

Η έκδοση απόφασης προέγκρισης δεν εμποδίζει τη μεταγενέστερη διενέργεια της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού της εκάστοτε εφαρμοστέας διμερούς σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας ή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περίπτωση διορθώσεως των κερδών συνδεδεμένων επιχειρήσεων για τις ίδιες συναλλαγές του ίδιου φορολογούμενου. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις της επόμενης παραγράφου για την αναθεώρηση της απόφασης προέγκρισης.

5. Η απόφαση προέγκρισης αναθεωρείται οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια ισχύος της, είτε κατόπιν αίτησης από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση είτε αυτεπάγγελα από την αρμόδια υπηρεσία, στις εξής περιπτώσεις:

α) εάν οι κρίσιμες παραδοχές στις οποίες βασίστηκε η απόφαση προέγκρισης αποδειχθούν εσφαλμένες χωρίς ευθύνη της αιτούσας, β) εάν επήλθε ουσιώδης μεταβολή των κρίσιμων παραδοχών ή συνθηκών που καθιστά αδύνατη την τήρηση των οριζόμενων στην απόφαση προέγκρισης χωρίς ευθύνη της αιτούσας, γ) σε περίπτωση εφαρμογής της διαδικασίας αμοιβαίου διακανονισμού της εκάστοτε εφαρμοστέας διμερούς σύμβασης για την αποφυγή της διπλής φορολογίας ή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περίπτωση διορθώσεως των κερδών συνδεδεμένων επιχειρήσεων για τις ίδιες συναλλαγές του

ίδιου φορολογούμενου.

Ειδικά για την αυτεπάγγελτη αναθεώρηση της αρχικής απόφασης προέγκρισης η αρμόδια υπηρεσία εκδίδει απόφαση, η οποία κοινοποιείται στην αιτούσα εταιρεία και έχει τα αποτελέσματα που ορίζονται στην παράγραφο 4, αρχής γενομένης από την έκδοσή της.

6. Η απόφαση προέγκρισης δύναται να ανακληθεί από την αρμόδια υπηρεσία οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια ισχύος της, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. εφόσον διαπιστωθεί ότι τα στοιχεία ή κρίσιμες παραδοχές στα οποία βασίστηκε η απόφαση προέγκρισης ήταν ανακριβή, β. εφόσον διαπιστωθεί ότι η επιχείρηση δεν τήρησε ουσιώδεις όρους ή υποχρεώσεις που ορίζονται από την απόφαση προέγκρισης,

Σε περίπτωση ανάκλησης, η απόφαση προέγκρισης θεωρείται ως ουδέποτε εκδοθείσα και εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997.

7. Η απόφαση προέγκρισης δύναται να ακυρωθεί από την αρμόδια υπηρεσία οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια ισχύος της στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α. εφόσον διαπιστωθεί ότι επήλθε ουσιώδης μεταβολή των κρίσιμων παραδοχών ή συνθηκών στις οποίες βασίστηκε η απόφαση προέγκρισης,

β. εφόσον διαπιστωθεί ότι η επιχείρηση δεν τήρησε ουσιώδεις όρους ή υποχρεώσεις που ορίζονται από την απόφαση προέγκρισης,

γ. εφόσον επέλθει ουσιώδης μεταβολή των εφαρμοστέων φορολογικών διατάξεων.

Δεν επιτρέπεται η ακύρωση της απόφασης προέγκρισης, εφόσον είναι δυνατή η αναθεώρησή της σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5.

Σε περίπτωση ακύρωσης, η ισχύς της απόφασης προέγκρισης παύει από το χρονικό σημείο που ορίζεται με την απόφαση ακύρωσης.

8. Ύστερα από αίτηση της ενδιαφερόμενης επιχείρησης, η οποία υποβάλλεται το αργότερο μέχρι τη λήξη της ισχύος της απόφασης προέγκρισης μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, δύναται να ανανεώνεται μέχρι δύο φορές η ισχύς της απόφασης προέγκρισης χωρίς αλλαγή των όρων της.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την έγκριση της αίτησης ανανέωσης είναι να αποδειχθεί ότι δεν επήλθε ουσιώδης μεταβολή των στοιχείων στα οποία βασίστηκε η απόφαση προέγκρισης.

Η αρμόδια υπηρεσία εκδίδει απόφαση επί της αίτησης ανανέωσης, η οποία κοινοποιείται στην αιτούσα εταιρεία. Σε περίπτωση που γίνει δεκτή η αίτηση, η απόφαση ανανέωσης έχει τα αποτελέσματα που ορίζονται στην παράγραφο 4.

Η διάρκεια ισχύος της απόφασης ανανέωσης δεν δύναται κάθε φορά να υπερβαίνει τα δύο (2) έτη.

9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζονται τα ειδικότερα θέματα τα οποία είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων και ειδικότερα η διαδικασία για την προέγκριση μεθοδολογίας ενδοομιλικής τιμολόγησης, την αναθεώρηση, την ανανέωσή της και την ανάκλησή της, το ειδικότερο περιεχόμενο της αίτησης προέγκρισης και της αίτησης ανανέωσης, τα σχετικά παράβολα, η διαδικασία συνεννόησης με τις αρμόδιες αρχές άλλων εμπλεκόμενων κρατών, ο τύπος και το περιεχόμενο των αποφάσεων της αρμόδιας υπηρεσίας.»

5. Η παρ. 5 του άρθρου 4 του ν. 2523/1997 (Α' 179) αναριθμείται και προστίθενται νέοι παράγραφοι 5 και 6 ως εξής:

«5. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης υποβολής του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών της παραγράφου 5 του άρθρου 39Α του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε.) επιβάλλεται αυτοτελές πρόστιμο υπολογιζόμενο σε ποσοστό 1/1000 των δηλούμενων ακαθάριστων εσόδων της υπόχρεης σε υποβολή επιχείρησης. Το παραπάνω πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των χιλίων (1000) ευρώ και μεγαλύτερο των δέκα

χιλιάδων (10.000) ευρώ. Το πρόστιμο αυτό καταβάλλεται εφάπαξ εντός του επόμενου μήνα από τη βεβαίωσή του. Τυχόν άσκηση προσφυγής δεν αναστέλλει τη βεβαίωσή του.

Το πρόστιμο της παραγράφου αυτής επιβάλλεται και σε περίπτωση που ο φάκελος τεκμηρίωσης δεν τίθεται στη διάθεση της αρμόδιας ελεγκτικής αρχής μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 39Α του Κ.Φ.Ε..

Όταν η εκπρόθεσμη υποβολή του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών οφείλεται σε γεγονός ανωτέρας βίας, το οποίο επικαλείται και αποδεικνύει η επιχείρηση και ο πίνακας αυτός υποβάλλεται εντός δέκα (10) ημερών από τη λήξη του γεγονότος αυτού, δεν επιβάλλεται πρόστιμο.

6. Σε περίπτωση μη υποβολής του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών ή μη διάθεσης του φακέλου τεκμηρίωσης της παραγράφου 5 του άρθρου 39Α του Κ.Φ.Ε. στην αρμόδια ελεγκτική αρχή, επιβάλλεται αυτοτελές πρόστιμο υπολογιζόμενο σε ποσοστό ένα εκατοστό (1/100) των δηλουμένων ακαθάριστων εσόδων της υπόχρεης σε υποβολή επιχείρησης. Το παραπάνω πρόστιμο δεν μπορεί να είναι μικρότερο των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ και μεγαλύτερο των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ.»

6. Μετά το δωδέκατο εδάφιο της υποπερίπτωσης ββ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Ειδικά για μεταβιβάσεις που πραγματοποιούνται μεταξύ ημεδαπής επιχείρησης και επιχειρήσεων συνδεδεμένων με αυτή, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 39 και 39Α.»

7. Μετά το ενδέκατο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Ειδικά για μεταβιβάσεις μετοχών που πραγματοποιούνται μεταξύ ημεδαπής επιχείρησης και επιχειρήσεων συνδεδεμένων με αυτή, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 39 και 39Α.»

8. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 25 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Ειδικά για συμβάσεις δανείου που συνάπτονται μεταξύ ημεδαπής επιχείρησης και επιχειρήσεων συνδεδεμένων με αυτή, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 39 και 39Α.»

9. Μετά το τέταρτο εδάφιο της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 28 του Κ.Φ.Ε. προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Για μεταβιβάσεις ακινήτων που πραγματοποιούνται μεταξύ ημεδαπής επιχείρησης και επιχειρήσεων συνδεδεμένων με αυτή, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 39 και 39Α.»

10. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου

31 του Κ.Φ.Ε. οι λέξεις «επαρκή και ακριβή βιβλία και στοιχεία δεύτερης και τρίτης κατηγορίας του Κ.Β.Σ.» αντικαθίστανται με τις λέξεις «βιβλία με την απλογραφική ή διπλογραφική μέθοδο» και στην περίπτωση ι' της παραγράφου 1 οι λέξεις «του άρθρου 51B» με τις λέξεις «των άρθρων 39, 39Α και 51B».

11. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης ιη' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. προστίθενται οι λέξεις «με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 39 και 39Α».

12. Το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

13. Η υποπερίπτωση δδ' της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

14. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 51B του Κ.Φ.Ε. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Εξαιρετικά οι δαπάνες αγοράς αγαθών, λήψης υπηρεσιών, καθώς και κάθε άλλη κατηγορία δαπάνης η οποία προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, από εταιρείες με έδρα σε μη συνεργάσιμα κράτη ή κράτη με προνομιακό φορολογικό καθεστώς δεν εμπίπτουν στις ανωτέρω διατάξεις όταν καταβάλλονται σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις τους στην αλλοδαπή, για τις οποίες προβλέπεται η τήρηση ειδικών φακέλων τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών.»

15. Η παράγραφος 10 του άρθρου 105 του Κ.Φ.Ε. καταργείται.

16. Από τη δημοσίευση του παρόντος καταργείται το άρθρο 26 του ν. 3728/2008, με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Οι φακέλοι τεκμηρίωσης που έχουν προσκομιστεί στη Διεύθυνση Κοστολόγησης και Έρευνας Αγοράς της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και αφορούν τις χρήσεις 2010, 2011 και 2012 παραδίδονται στην αρμόδια Υπηρεσία για τον έλεγχο των ενδοομιλικών συναλλαγών του Υπουργείου Οικονομικών και συντάσσεται προς τούτο σχετικό πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής. Η Διεύθυνση Κοστολόγησης και Έρευνας Αγοράς της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή διατηρεί το δικαίωμα πρόσβασης στους ως άνω φακέλους τεκμηρίωσης για λόγους διεξαγωγής ερευνών αγοράς. Κατ' εξαίρεση, οι φακέλοι τεκμηρίωσης για τις χρήσεις 2008 και 2009 υπόκεινται σε έλεγχο από την ανωτέρω Διεύθυνση της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή, που ολοκληρώνεται από αυτήν κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 26 του ν. 3728/2008. Ως έναρξη του ελέγχου νοείται η πρώτη πράξη της Διοίκησης προς περαιτέρω διερεύνηση του φακέλου τεκμηρίωσης ή/ και προσκόμισης συμπληρωματικών εγγράφων, πέραν της έγγραφης πρόσκλησης για την προσκόμιση του φακέλου τεκμηρίωσης.

Ειδικά για υποθέσεις εκπρόθεσμης υποβολής της κατάστασης που προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 26 του ν. 3728/2008, για τις οποίες μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος δεν έχει βεβαιωθεί το προβλεπόμενο πρόστιμο της παραγράφου 6 του ίδιου άρθρου, επιβάλλεται το αυτοτελές πρόστιμο που ορίζεται στην παρ. 5 του

άρθρου 4 του ν. 2523/1997, όπως τροποποιείται με την παρ. 5 του άρθρου 11⁽¹⁾ του παρόντος. Αρμόδια για την περαίωση των υποθέσεων αυτών είναι η Διεύθυνση Κοστολόγησης και Έρευνας Αγοράς της Γενικής Γραμματείας Καταναλωτή του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, η οποία οφείλει εντός έξι μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος να εισηγηθεί σχετικά στο Γενικό Γραμματέα Καταναλωτή, ο οποίος είναι αρμόδιος για την επιβολή του προστίμου. Το πρόστιμο αυτό επιβάλλεται κατά τις διατάξεις των παραγράφων 3 έως 6 του άρθρου 11 της υπουργικής απόφασης Α2-8092/31.12.2008 (Β' 2709).

17. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3 και 5 εφαρμόζονται για ενδοομιλικές συναλλαγές που πραγματοποιούνται σε διαχειριστικές περιόδους που αρχίζουν από την 1.1.2012 και μετά. Ειδικά για τη διαχειριστική περίοδο 2012, ο φάκελος τεκμηρίωσης καταρτίζεται και οι σχετικές καταστάσεις υποβάλλονται μέχρι τις 10 Μαΐου 2013.

Για συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στις διαχειριστικές περιόδους 2010 και 2011, λαμβάνεται υπόψη ο φάκελος τεκμηρίωσης που ορίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 3728/2008. Ο έλεγχος διενεργείται από την αρμόδια φορολογική αρχή, η οποία προσδιορίζει και τις τιμές ενδοομιλικών συναλλαγών σε περίπτωση μη τήρησης ή μη διάθεσης ή τήρησης ανεπαρκούς ή ανακριβούς φακέλου τεκμηρίωσης, καταργούμενης της παραγράφου 6 του άρθρου 39, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του από τον παρόντα νόμο.

18. Οι διατάξεις των παραγράφων 6 έως και 15 εφαρμόζονται για δαπάνες που πραγματοποιούνται από το οικονομικό έτος 2013 και μετά.

19. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2014.

20. Η περίπτωση ια' της παραγράφου 5 του άρθρου 85 του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«Η χορήγηση στοιχείων σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 39 και 39Α σε ειδικά

εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, για λόγους διεξαγωγής ερευνών αγοράς.»

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ο αριθμός 11 διορθώθηκε από 12 στο ορθό με το ΦΕΚ 33/Α/7-2-2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Άρθρο 12

Συμπλήρωση διατάξεων για την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Οικονομικών

1. Η παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3943/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Συνιστάται στο Υπουργείο Οικονομικών αυτοτελής Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων, επιπέδου Διεύθυνσης, υπαγόμενη απευθείας στον Υπουργό Οικονομικών, η οποία ονομάζεται «Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Υπουργείου Οικονομικών» και έχει έδρα τον Νομό Αττικής. Ως παράρτημα αυτής λειτουργεί Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Βορείου Ελλάδας, με τίτλο «Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων Υπουργείου Οικονομικών» και έχει έδρα την Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3943/2011, όπως αυτή αντικαταστάθηκε και ισχύει με τις διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 55 του ν. 4002/2011 (Α' 180), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων έχει ως αποστολή τη διερεύνηση και εξιχνίαση σε όλη την Επικράτεια των ποινικών αδικημάτων και πειθαρχικών παραπτωμάτων, που διαπράττουν ή συμμετέχουν σε αυτά υπάλληλοι του Υπουργείου Οικονομικών και των εποπτευομένων από αυτό Νομικών Προσώπων και συγκεκριμένα:

α) Των ποινικών αδικημάτων που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 216 - 218, 220, 222, 235 - 237, 239 - 244, 252, 254 - 259 και 261 του Ποινικού Κώδικα, της Φορολογικής, Δημοσιονομικής και Τελωνειακής νομοθεσίας και το Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

β) Των πειθαρχικών παραπτωμάτων σε περιπτώσεις φαινομένων χρηματισμού, μετά από αυτόφωρη σύλληψη ή από συλλογή εμπεριστατωμένων καταγγελιών και σοβαρών υποθέσεων που έχουν ως συνέπεια απώλεια εσόδων του κράτους.»

3. Η παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 3943/2011, όπως αυτή αντικαταστάθηκε και ισχύει, με τις διατάξεις της παρ. 18 του άρθρου 55 του ν. 4002/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων διενεργεί ελέγχους του «πόθεν έσχες» (δηλαδή της περιουσιακής κατάστασης) των υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών και των εποπτευομένων από αυτό Νομικών Προσώπων ως εξής: α) Στοχευμένους ελέγχους ή δειγματοληπτικούς ελέγχους οι οποίοι πραγματοποιούνται σε ετήσια βάση, σύμφωνα με κριτήρια. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται η επιλογή των κριτηρίων για τους δειγματοληπτικούς ελέγχους, ο προσδιορισμός του δείγματός τους και η διαδικασία διενέργειάς τους.

β) Σε υπαλλήλους για τους οποίους περιέρχεται στην Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων, οποιαδήποτε πληροφορία που περιέχει στοιχεία που δύνανται να προκαλέσουν βάσιμες υπόνοιες αδικαιολόγητης μεταβολής της υφιστάμενης περιουσιακής κατάστασής τους.

γ) Σε υπαλλήλους για τους οποίους, διενεργείται έρευνα, προκαταρκτική εξέταση, προανάκριση ή Ε.Δ.Ε. από την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων, προς διερεύνηση αδικημάτων της παραγράφου 2 και κρίνεται αναγκαίος ο έλεγχος της περιουσιακής τους κατάστασης.

δ) Μετά το πέρας του ελέγχου εφόσον διαπιστώνονται παραβάσεις του νόμου και

συντρέχει περίπτωση καταλογισμού κατά το άρθρο 12 του ν. 3213/2003 (Α' 309), συντάσσεται σχετική έκθεση η οποία αποστέλλεται στον Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Αν ανακύπτει περίπτωση ποινικής ευθύνης, η έκθεση αποστέλλεται στο αρμόδιο για την άσκηση ποινικής δίωξης όργανο. Εφόσον διαπιστωθεί ανάγκη διερεύνησης θεμάτων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα φορολογικής ή άλλης αρχής, η έκθεση αποστέλλεται στην αρχή αυτή. Κατά τη διάρκεια του ελέγχου, μπορεί να καλείται ο ελεγχόμενος για να δώσει διευκρινίσεις ή να προσκομίσει συμπληρωματικά στοιχεία, εντός ρητής προθεσμίας είκοσι (20) ημερών, η οποία μπορεί να παραταθεί, με απόφαση του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας, για ισόχρονο διάστημα.»

4. Η παρ. 5 του άρθρου 5 του ν. 3943/2011 αντικαθίσταται και ως εξής:

«5. Οι διατάξεις των παραγράφων 6,8,19,21 και 22 του άρθρου 30 του ν. 3296/2004 (Α' 253) και της παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 2343/1995 (Α' 211) ισχύουν και για την Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων και το προσωπικό αυτής. Ο χρόνος έναρξης λειτουργίας της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων σε εικοσιτετράωρη βάση, ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

5. Η παρ. 6 του άρθρου 5 του ν. 3943/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων στελεγχώνεται από υπαλλήλους του κλάδου Οικονομικών Επιθεωρητών του Υπουργείου Οικονομικών και από υπαλλήλους που τους ανατίθενται καθήκοντα Οικονομικού Επιθεωρητή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ.13 του ν. 2343/1995.

Με αιτιολογημένη απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και για την κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών, δύναται να αποσπασθούν στη Διεύθυνση και στην Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων, υπάλληλοι του προηγούμενου εδαφίου. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η χρονική διάρκεια της απόσπασης, με την λήξη της οποίας ο υπάλληλος επιστρέφει αυτοδίκαια στην θέση του χωρίς άλλη διατύπωση.

Για την συνδρομή του έργου της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων, δύναται να

ανατίθενται συγκεκριμένα καθήκοντα σε υπαλλήλους των λοιπών κλάδων του Υπουργείου Οικονομικών, οι οποίοι για το σκοπό αυτόν αποσπώνται στη Διεύθυνση ή την Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων.»

6. Στο άρθρο 5 του ν. 3943/2011 προστίθενται παράγραφοι 9, 10, 11, 12, 13,14,15,16 και 17 ως εξής:

«9. Για την εκπλήρωση της αποστολής της, η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων διερευνά, συλλέγει, αξιολογεί και αξιοποιεί πληροφορίες και στοιχεία που αφορούν τη διάπραξη αδικημάτων της παραγράφου 2, ενεργεί και αυτεπαγγέλτως προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για τη βεβαίωσή τους και παραπέμπει τους υπαιτίους στην αρμόδια για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελική αρχή ή τον αρμόδιο πειθαρχικό προϊστάμενο. Κατά την εκτέλεση των ανωτέρω καθηκόντων της, η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων έχει απρόσκοπτη πρόσβαση στα αρχεία όλων των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και των εποπτευομένων από αυτό Νομικών Προσώπων και των άλλων αρχών ή υπηρεσιών του ευρύτερου Δημόσιου τομέα όπως αυτός καθορίζεται εκάστοτε από τις σχετικές διατάξεις. Ακόμη μπορεί να ζητεί στοιχεία και πληροφορίες από δικαστικές υπηρεσίες.

10. Η προανάκριση και η προκαταρκτική εξέταση που ενεργείται από τη Διεύθυνση και την Υποδιεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Οικονομικών, διενεργείται κατόπιν Παραγγελίας Εισαγγελικού Λειτουργού, ο οποίος εποπτεύει το προδικαστικό έργο των υπηρετούντων στη Διεύθυνση και Υποδιεύθυνση υπαλλήλων, από τους οποίους ενημερώνεται επί των στοιχείων των καταγγελιών και της πορείας των σχετικών ελέγχων. Κατά την ενέργεια των προδικαστικών ελέγχων οι αρμόδιοι προς τούτο υπάλληλοι της Διεύθυνσης και Υποδιεύθυνσης θεωρούνται ειδικοί προανα-κριτικοί υπάλληλοι.

11. Στις περιπτώσεις που ενεργείται προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση, για αδικήματα της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, δεν ισχύει το φορολογικό απόρρητο, το δε τραπεζικό και χρηματιστηριακό απόρρητο αίρεται με σχετική διάταξη του αρμόδιου εισαγγελικού λειτουργού της παραγράφου 10, αν κριθεί ότι η άρση επιβάλλεται από τις ανάγκες της έρευνας.

12. Οι Οικονομικοί Επιθεωρητές της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων, κατά τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασεως, προς διαπίστωση διαπράξεως πειθαρχικών παραπτώματων, δύνανται να προβαίνουν σε λήψη ενόρκων μαρτυρικών καταθέσεων επί της προκαταρκτικής εξέτασεως, κατ' ανάλογη εφαρμογή των αντιστοίχων διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και των διατάξεων του Κώδικα Καταστάσεως Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Ν.Π.Δ.Δ..

13. Όταν άλλη υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών ενεργεί προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή προκαταρκτική εξέταση - Ε.Δ.Ε. σύμφωνα με τις διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, για τα αδικήματα της παραγράφου 2, υποχρεούται να παραπέμψει τη σχετική υπόθεση στην Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων.

14. Μέχρι το τέλος του μηνός Φεβρουαρίου κάθε έτους, υποβάλλεται στον Υπουργό Οικονομικών ετήσια έκθεση απολογισμού του έργου και των δραστηριοτήτων της Υπηρεσίας.

15. Οι αποφάσεις μεταθέσεων, μετακινήσεων και αποσπάσεων των υπαλλήλων στη Δ/νση και Υποδ/νση Εσωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Οικονομικών και οι αποφάσεις μετακίνησης εκτός έδρας για εκτέλεση της υπηρεσίας, δεν γνωστοποιούνται και δεν αναρτώνται στο διαδίκτυο, με εξαίρεση τις πραγματοποιούμενες δαπάνες για τις εκτός έδρας μετακινήσεις οι οποίες γνωστοποιούνται μετά την ολοκλήρωση της υπόθεσης.

16. Με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται η οργάνωση, η διάρθρωση, ο κανονισμός λειτουργίας της Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων, καθώς των καθηκόντων του προσωπικού της.»

Άρθρο 13

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 2343/1995 για την Οικονομική Επιθεώρηση

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 2343/ 1995 (Α' 211),

αντικαθίσταται, ως εξής:

«4. Οι θέσεις των Οικονομικών Επιθεωρητών, πληρούνται με μετατάξεις εκ των υπηρετούντων στο Υπουργείο Οικονομικών υπαλλήλων, κατηγορίας ΠΕ, με δωδεκαετή τουλάχιστον πραγματική υπηρεσία στο Υπουργείο Οικονομικών».

2. Η παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 2343/1995 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τα θέματα εσωτερικής λειτουργίας των Υπηρεσιών της Οικονομικής Επιθεώρησης, οι αρχές και η μεθοδολογία άσκησης του έργου της, καθώς και τα δικαιώματα και καθήκοντα των Οικονομικών Επιθεωρητών.»

3. Μετά την παρ. 22 του άρθρου 2 του ν. 2343/ 1995 (Α' 211), όπως αυτή προστέθηκε με την παρ. 17 του άρθρου 55 του ν. 4002/2011 (Α' 180), προστίθεται νέα παράγραφος 23, που έχει ως εξής:

«23. α) Συστήνεται στη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης μη αμειβόμενη Επιτροπή Εσωτερικού Ελέγχου, η οποία αποτελείται από:

αα) τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης, ως Πρόεδρο, με αναπληρωτή τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Προσωπικού Επιθεώρησης,

ββ) τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Εποπτείας Εσωτερικού Ελέγχου,

γγ) τον Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Εσωτερικού Ελέγχου,

δδ) έναν Εσωτερικό Ελεγκτή, με τον αναπληρωτή του, μέλη του Μητρώου Εσωτερικών Ελεγκτών του Υπουργείου Οικονομικών, οι οποίοι υποδεικνύονται από το Ελληνικό Ινστιτούτο Εσωτερικών Ελεγκτών και εε) έναν υπάλληλο του Υπουργείου Οικονομικών, μόνιμο ή μετακλητό, κατηγορίας ΠΕ, με γνώσεις και

εμπειρία σε θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών και εσωτερικού ελέγχου, με τον αναπληρωτή του.

β) Η θητεία του προέδρου και των μελών της Επιτροπής είναι τριετής.

γ) Η Επιτροπή Εσωτερικού Ελέγχου:

αα) Εγκρίνει το ετήσιο πρόγραμμα εσωτερικών ελέγχων και παρακολουθεί την εκτέλεσή του.

ββ) Εγκρίνει και υποβάλλει στον Υπουργό Οικονομικών ετήσια έκθεση στην οποία καταγράφονται οι δραστηριότητες και τα αποτελέσματα του εσωτερικού ελέγχου, καθώς και τα στοιχεία από την πρόοδο της υλοποίησης των προτάσεών του.

γγ) Παρακολουθεί τη λειτουργία του εσωτερικού ελέγχου και υποβάλλει στον Υπουργό Οικονομικών προτάσεις για τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου και της μεθοδολογίας του.

δ) Η συγκρότηση της Επιτροπής Εσωτερικού Ελέγχου γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ως Γραμματέας υπάλληλος κατηγορίας ΠΕ, από αυτούς που υπηρετούν στην Οικονομική Επιθεώρηση με οποιαδήποτε σχέση εργασίας.

ε) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ρυθμίζονται τα ειδικά θέματα λειτουργίας της Επιτροπής.»

Άρθρο 14

Συμβόλαιο αποδοτικότητας

1. Οι διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 8 του άρθρου 4 του ν. 3943/2011 αντικαθίστανται ως εξής:

«Όσοι υπάλληλοι επιλεγούν και τοποθετηθούν σε θέση Ελεγκτή Βεβαίωσης και Αναγκαστικής Είσπραξης των Εσόδων του Κράτους, υπογράφουν με την ανάληψη

των καθηκόντων τους συμβόλαιο αποδοτικότητας για χρονικό διάστημα δώδεκα μηνών.»

2. Οι διατάξεις της παρ. 22 του άρθρου 4 του ν. 3943/ 2011 αντικαθίστανται ως εξής:

«Οι Προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων επιπέδου Αυτοτελούς Γραφείου, Τμήματος, Υποδιεύθυνσης ή Διεύθυνσης που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο, οι οποίοι επιλέγονται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ν. 3839/2010 (Α' 51), υπογράφουν με την ανάληψη των καθηκόντων τους συμβόλαιο αποδοτικότητας για χρονικό διάστημα δώδεκα μηνών».

Άρθρο 15

Υποστήριξη Γενικών Γραμματέων Υπουργείου Οικονομικών

1. Για την υποβοήθηση των Γενικών Γραμματέων του Υπουργείου Οικονομικών, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, συνιστώνται σε κάθε αντίστοιχη θέση, κατά παρέκκλιση των διατάξεων των παραγράφων 13 έως 16 του άρθρου 55 του π.δ. 63/2005 (Α' 98), τρεις επιπλέον θέσεις ειδικών συνεργατών, χωρίς αμοιβή και χωρίς ασφαλιστικό ή συνταξιοδοτικό δικαίωμα. Η παροχή υπηρεσίας στις θέσεις αυτές δεν γεννά οποιοδήποτε δικαίωμα αποζημίωσης ή άλλη αξίωση κατά του Δημοσίου ή ασφαλιστικού φορέα.

2. Οι θέσεις της προηγούμενης παραγράφου πληρούνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα, η ισχύς της οποίας παύει αυτοδικαίως με την κατά οποιοδήποτε τρόπο λήξη της θητείας του Γενικού Γραμματέα. Τα πρόσωπα που τοποθετούνται στις θέσεις αυτές πρέπει να είναι πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, με αποδεδειγμένη εμπειρία, και να είναι ασφαλισμένοι σε φορέα κύριας ασφάλισης από άλλη ιδιότητά τους.

Άρθρο 16

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 3086/2002

1. Το άρθρο 2 του ν. 3086/2002 (Α' 324) αντικαθίσταται ως εξής:

«Αρμοδιότητες

1. Στην αρμοδιότητα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) ανήκει η νομική υποστήριξη του Κράτους. Στην υποστήριξη αυτή περιλαμβάνονται, ιδίως:

α) η δικαστική υποστήριξη και εκπροσώπηση του Δημοσίου,

β) η έκδοση γνωμοδοτήσεων σε ερωτήματα της Διοίκησης,

γ) η αναγνώριση απαιτήσεων κατά του Δημοσίου, δ) ο δικαστικός και εξώδικος συμβιβασμός του Δημοσίου,

ε) η γνωμοδότηση για την υπαγωγή διαφορών του Δημοσίου σε διαιτησία και ο ορισμός διαιτητών του.

στ) η νομική υποστήριξη της Διοίκησης κατά την κατάρτιση των συμβάσεων, ζ) η νομική υποστήριξη της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων, ιδίως σε θέματα που αφορούν στη διαδικασία και τους όρους διενέργειας των αποκρατικοποιήσεων, η) η νομοτεχνική υποστήριξη της Διοίκησης κατά την κατάρτιση σχεδίων νόμων και κανονιστικών πράξεων, θ) η εισήγηση προς τους αρμόδιους υπουργούς για λήψη νομοθετικών μέτρων αναγκαίων για την προάσπιση του δημόσιου συμφέροντος και ι) η εκπροσώπηση της Ελληνικής Δημοκρατίας ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.) και της Επιτροπής των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης.

2. α. Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους είναι αποκλειστικά αρμόδιο για το χειρισμό ενώπιον των δικαστηρίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης των υποθέσεων: α) αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών και των εποπτευόμενων από αυτό φορέων, β) αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και των εποπτευόμενων από αυτό φορέων, συμπεριλαμβανομένων και των αρμοδιοτήτων που περιλαμβάνονται στην παρ. 10 του άρθρου 14 του ν. 2227/1994 (Α' 129) και στην παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 2637/1998, όπως ισχύει, γ) αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δ)

αρμοδιότητας του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ε) αρμοδιότητας άλλων Υπουργείων, τις οποίες έχουν χειρισθεί μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ενώπιον του Ε.Δ.Δ.Α. και των άλλων οργάνων του Συμβουλίου της Ευρώπης, στ) υποθέσεις που αφορούν δημόσιες συμβάσεις και ζ) υποθέσεις που του ανατίθενται από τον Υπουργό Εξωτερικών.

β. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του καθ'ύλην αρμοδίου Υπουργού ανατίθενται και άλλες κατηγορίες υποθέσεων στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Ν.Σ.Κ..

3. Το Νομικό Συμβούλιο ασκεί τις ανωτέρω αρμοδιότητες με την Ολομέλεια, τακτική και πλήρη, τα Τμήματα, τους καθ'ύλην Σχηματισμούς που συνιστώνται με απόφαση του Προέδρου στην Κεντρική Υπηρεσία ή σε άλλη οργανική μονάδα του Ν.Σ.Κ., τα Γραφεία Νομικών Συμβούλων και τα Δικαστικά Γραφεία».

2. Μετά την παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 3086/ 2002 προστίθεται παράγραφος 3Α ως εξής:

«Α. Σε εθνικές και διεθνείς διαιτησίες οι οποίες αφορούν συμβάσεις που καταρτίζονται με το Δημόσιο ή με κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που συγκροτούνται και λειτουργούν για την εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος, διαιτητής εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου ή του κρατικού νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ορίζεται εν ενεργεία λειτουργός του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και με αυξημένη πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των παριστάμενων μελών της Ολομέλειας, διαιτητής ορίζεται επίτιμος λειτουργός του Ν.Σ.Κ.. Πρόσωπο μη λειτουργός του Ν.Σ.Κ. μπορεί να διοριστεί διαιτητής μόνον εφόσον αυτό επιβάλλεται από τη φύση της υπό κρίση διαφοράς και προβλέπεται ρητά στη σχετική ρήτρα διαιτησίας, η οποία πρέπει, σε αυτήν την περίπτωση, να προσυπογράφεται από τον Υπουργό Οικονομικών.»

3. Στο τέλος της περίπτωσης δ' της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3086/2002 προστίθεται η φράση: «και συγκροτεί Σχηματισμούς σε Γραφεία Νομικών Συμβούλων ή στην

Κεντρική Υπηρεσία για το χειρισμό υποθέσεων ορισμένου αντικειμένου».

4. α. Στην παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 3086/ 2002 προστίθεται περίπτωση στ' ως εξής:

«στ) Σχηματισμός αποκρατικοποιήσεων».

β. Μετά την παράγραφο 3 του άρθρου 12 προστίθεται παράγραφος 3Α ως εξής:

«3Α. α) Στην αρμοδιότητα του Σχηματισμού Αποκρατικοποιήσεων ανήκει, ιδίως, η νομική υποστήριξη της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων, προεχόντως, σε θέματα που αφορούν στη διαδικασία και τους όρους διενέργειας αποκρατικοποιήσεων από το Δημόσιο, ν.π.δ.δ. και κρατικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένου του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ).

β) Σχέδια νόμων που αφορούν τις αποκρατικοποιήσεις και τους φορείς που τις διεκπεραιώνουν τίθενται, πριν την υπογραφή τους, από τους αρμόδιους Υπουργούς, υπόψη του Σχηματισμού προς νομοτεχνική επεξεργασία.

γ) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που εκ-δίδεται ύστερα από γνώμη του Προέδρου του Ν.Σ.Κ., καθορίζεται η διαδικασία, οι όροι και οι λεπτομέρειες εφαρμογής των προηγούμενων περιπτώσεων.»

5. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 43 του ν. 3086/2002 αντικαθίσταται ως εξής:

«Στους λειτουργούς του Ν.Σ.Κ. χορηγείται άδεια ανατροφής τέκνου, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τους δικαστικούς λειτουργούς.».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

**ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΩΔΙΚΑ Φ.Π.Α., ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ,
ΚΩΔΙΚΑ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Άρθρο 17 Τροποποίηση διατάξεων Φ.Π.Α.

1. Η περίπτωση δ' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 2859/ 2000 (Α' 248) αντικαθίσταται, ως εξής:

«2. δ) i. Η εκμίσθωση βιομηχανοστασίων και χρηματοθυρίδων.

ii. Η εκμίσθωση χώρων για άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας σε μισθωτή υποκείμενο στο φόρο, αυτοτελώς ή στα πλαίσια μικτών συμβάσεων, εφόσον ο εκμισθωτής το επιθυμεί και υποβάλλει για αυτό αίτηση επιλογής φορολόγησης.

Η επιλογή φορολόγησης πραγματοποιείται με υποβολή στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., σχετικής αίτησης από τον εκμισθωτή.

Η αίτηση επιλογής φορολόγησης μπορεί να υποβληθεί είτε πριν την έναρξη χρησιμοποίησης του ακινήτου ή εντός τριάντα (30) ημερών από την έναρξη της διαχειριστικής περιόδου, σε περίπτωση που η επιλογή πραγματοποιείται σε χρόνο μεταγενέστερο, και ισχύει από την έναρξη της διαχειριστικής περιόδου. Ειδικά για την πρώτη εφαρμογή, η αίτηση επιλογής φορολόγησης μπορεί να υποβληθεί μέχρι την 30ή Ιουνίου 2013, με έναρξη εφαρμογής από 1.1.2013, με την προϋπόθεση ότι, μέχρι την 31η Ιουλίου 2013 θα καταβληθεί ο φόρος που αναλογεί για το διάστημα από 1.1.2013 μέχρι 30.6.2013.

Η επιλογή φορολόγησης μπορεί να αφορά το σύνολο ή μέρος του οικοδομικού συγκροτήματος. Με την αίτηση προσδιορίζονται οι χώροι για τους οποίους γίνεται επιλογή φορολόγησης.

Η επιλογή φορολόγησης μπορεί να ανακληθεί με υποβολή σχετικής αίτησης που υποβάλλεται εντός τριάντα (30) ημερών από την έναρξη της διαχειριστικής περιόδου και ισχύει από την έναρξη της διαχειριστικής περιόδου.

Οι ανωτέρω διατάξεις ισχύουν και για επιχειρήσεις εκμετάλλευσης εμπορικών

κέντρων, οι οποίες είχαν υποβάλλει αίτηση επιλογής φορολόγησης και είχαν λάβει σχετική βεβαίωση υπαγωγής στο φόρο από την αρμόδια Δ.Ο.Υ., μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012, χωρίς να εξετάζεται η εκπλήρωση των προϋποθέσεων που είχαν τεθεί με τις υπουργικές αποφάσεις που είχαν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της προϊσχύουσας διάταξης. Για τις επιχειρήσεις αυτές δεν απαιτείται η υποβολή νέας αίτησης επιλογής φορολόγησης.

Επίσης οι ανωτέρω διατάξεις ισχύουν και για επιχειρήσεις που έχουν επιβάλλει Φ.Π.Α. στις πράξεις που καλύπτονται από το πρώτο εδάφιο πριν την 1η Ιανουαρίου 2013 και, κατά συνέπεια οι εν λόγω επιχειρήσεις έχουν δικαίωμα έκπτωσης για τις προηγούμενες χρήσεις για τις οποίες έχει επιβληθεί Φ.Π.Α., εκτός από την περίπτωση που έχουν εκδοθεί πράξεις προσδιορισμού του φόρου οι οποίες έχουν καταστεί καθ' οιονδήποτε τρόπο οριστικές. Στις περιπτώσεις αυτές απαιτείται η υποβολή αίτησης επιλογής φορολόγησης, μέχρι 30.6.2013.»

2. Η παρ. 5 του άρθρου 8 του ν. 2859/2000 αντικαθίσταται, ως εξής:

«5. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και οι λεπτομέρειες άσκησης της επιλογής της περίπτωσης δ' (ii) της παραγράφου 2, καθώς και οποιαδήποτε άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.»

3. Η παρ. 3 του άρθρου 33 του ν. 2859/2000 αντικαθίσταται, ως εξής:

«3. Σε περίπτωση παράδοσης αγαθών επένδυσης ή οριστικής παύσης της χρησιμοποίησης αυτών σε φορολογητέες πράξεις, κατά τη διάρκεια πενταετίας ή δεκαετίας, προκειμένου για ακίνητα της παραγράφου

2, ενεργείται εφάπαξ διακανονισμός μέσα στο ίδιο έτος και τα αγαθά αυτά θεωρούνται, για τα έτη που απομένουν, ότι χρησιμοποιήθηκαν αποκλειστικά και μόνο:

α) σε φορολογητέες δραστηριότητες, εφόσον πρόκειται:

αα) για παράδοση η οποία υπάγεται στο φόρο και ο φόρος που αναλογεί στην παράδοση αυτή είναι τουλάχιστον ίσος με το φόρο που αναλογεί στα εναπομένοντα έτη της πενταετούς περιόδου διακανονισμού,

ββ) για καταστροφή, απώλεια ή κλοπή, που αποδεικνύονται ή δικαιολογούνται με νόμιμα παραστατικά, γγ) για παράδοση ακινήτων με σύμβαση πώλησης και επαναμίσθωσης (sale and lease back), σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης γ' της παρ. 9 του άρθρου 6 του ν. 1665/1986.

δδ) για παράδοση έργων σύνδεσης σταθμών αυτοπαραγωγής ή ανεξάρτητης παραγωγής μέχρι το δίκτυο της Δ.Ε.Η. Α.Ε. ή του Δ.Ε.Σ.Μ.Η.Ε. Α.Ε., σύμφωνα με όσα ορίζονται στο ν. 2773/1999 (Α' 286) όπως ισχύει.

β) σε αφορολόγητες δραστηριότητες, στις λοιπές περιπτώσεις.

Εάν εντός της περιόδου διακανονισμού, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου από την πραγματοποίηση της δαπάνης για απόκτηση ή κατασκευή επενδυτικών αγαθών δεν έχει γίνει έναρξη της χρησιμοποίησης αυτών, θεωρείται ότι διατέθηκαν αποκλειστικά και μόνο σε αφορολόγητες πράξεις και ενεργείται εφάπαξ διακανονισμός με την εκκαθαριστική δήλωση της χειριστικής αυτής περιόδου.

Εξαιρείται του ανωτέρω περιορισμού της πενταετίας η πραγματοποίηση της δαπάνης, για την απόκτηση ή την κατασκευή επενδυτικών αγαθών από οργανισμούς, επιχειρήσεις και εταιρίες κοινής ωφέλειας.»

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3 ισχύουν για πράξεις που πραγματοποιούνται από 1.1.2013.

Άρθρο 18

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 1798/1988 και της υπ' αριθμ. Δ. 697/35/20.3.1990 ΑΥΟ

1. α. Η περίπτωση Α της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 1798/ 1988 (Α' 166),

αντικαθίσταται ως εξής:

«Α. Στους ανάπηρους Έλληνες πολίτες και πολίτες των άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κατοικία στην Ελλάδα, οι οποίοι :».

β. Η περίπτωση Β της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 1798/ 1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Β. Στους τυφλούς Έλληνες πολίτες και πολίτες των άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κατοικία στην Ελλάδα, εφόσον έχουν ολική και από τους δύο οφθαλμούς τύφλωση, με ποσοστό αναπηρίας 100%».

γ. Η περίπτωση Γ της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 1798/1988 αντικαθίσταται ως εξής:

«Γ. Στους Έλληνες πολίτες και πολίτες των άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με κατοικία στην Ελλάδα, οι οποίοι:».

2. Οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 16 του ν.1798/1988 αντικαθίστανται ως εξής:

«4. Από 1.1.2013 το ποσοστό αναπηρίας καθορίζεται με βάση τη γνωμάτευση των οικείων υγειονομικών επιτροπών του Κ.Ε.Π.Α. και δεν γίνονται δεκτές από τις τελωνειακές αρχές γνωματεύσεις άλλων επιτροπών.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας καθορίζεται η αντιστοιχισή των παθήσεων που ορίζονται στο παρόν άρθρο με τις παθήσεις και τα ποσοστά αναπηρίας που καθορίζονται από το Κ.Ε.Π.Α.. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τον τρόπο και το χρόνο εξέτασης των παραπάνω αναπήρων από το Κ.Ε.Π.Α.. »

3. Η παρ. 1 του άρθρου 3 της αριθμ. Δ. 697/35/ 20.3.1990 ΑΥΟ (Β' 190) που έχει κυρωθεί με την παρ. 2 του άρθρου 32 του ν. 1884/1990 (Α' 81), όπως η παράγραφος αυτή έχει αντικατασταθεί με την παρ. 6 του άρθρου 26 του ν. 3156/ 2003 (Α' 157) και ισχύει, καταργείται.

Άρθρο 19

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4021/2011 και του ν. 3427/2005

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 11 του άρθρου 53 του ν. 4021/2011 καταργείται και τα τρίτο και τέταρτο εδάφια της ίδιας παραγράφου αντικαθίστανται ως εξής:

«Ο κύριος ή επικαρπωτής του ακινήτου μπορεί, με αίτησή του προς την αρμόδια Δ.Ο.Υ., οποτεδήποτε και για οποιονδήποτε λόγο, να ζητήσει την αποκοπή του Ε.Ε.Τ.Η.Δ.Ε. από το λογαριασμό κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος και τη βεβαίωση αυτού στη Δ.Ο.Υ., αφού καταβάλει τουλάχιστον την τρέχουσα και τις τυχόν ληξιπρόθεσμες δόσεις έτους 2012, και, σε περίπτωση επίκλησης αδυναμίας καταβολής αυτών, το ποσό των πενήντα (50) ευρώ. Για την αλλαγή προμηθευτή ηλεκτρικού ρεύματος απαιτείται η προσκόμιση βεβαίωσης της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ότι ακολουθήθηκε η ανωτέρω διαδικασία από τον κύριο ή τον επικαρπωτή ή από τον μισθωτή ή από τον χρήστη, ο οποίος έχει εξουσιοδοτηθεί ειδικά προς τούτο.»

2.α. Μετά το τέλος του τέταρτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 3427/2005 (Α' 312) προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Φυσικά πρόσωπα, τα οποία κατά την 1.1.2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε γήπεδα εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, υποχρεούνται να ελέγξουν ηλεκτρονικά μέχρι 30.6.2013 την περιουσιακή τους κατάσταση, όπως αυτή εμφανίζεται στην ιστοσελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, προκειμένου να τη συμπληρώσουν, τροποποιήσουν και οριστικοποιήσουν. Νομικά πρόσωπα, τα οποία κατά την 1.1.2013 έχουν εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητα, υποχρεούνται σε ηλεκτρονική υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων μέχρι 30.6.2013, στην οποία θα περιλαμβάνεται η περιουσιακή τους κατάσταση, όπως είναι διαμορφωμένη κατά την 1.1.2013.»

β. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 48 του ν. 3842/2010 (Α' 58) αντικαθίσταται ως εξής:

«Όταν ο πωλητής είναι φυσικό πρόσωπο, το πιστοποιητικό της παραγράφου 1 απαιτείται για συμβολαιογραφικά έγγραφα που καταρτίζονται από την 1η Ιανουαρίου 2014.»

Άρθρο 20

Συμπλήρωση διατάξεων για το τέλος ταξινόμησης

1. α. Η ισχύς των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3899/2010 (Α' 212), όπως τροποποιείται με την υποπαράγραφο β' της παρούσης παραγράφου και της παρ. 5 του άρθρου 30 του ν. 3943/2011 (Α' 66) παρατείνεται μέχρι το τέλος του 2013.

β. Το στοιχείο ε' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3899/ 2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται μετά από δέκα (10) ημέρες από την έκδοση της απόφασης της προηγούμενης περίπτωσης και για αυτοκίνητα που θα αποσυρθούν μέχρι 20.12.2013.»

γ. Η παρ. 2 του άρθρου 20 του ν. 4002/2011 (Α' 180) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3899/ 2010 και της παρ. 5 του άρθρου 30 του ν. 3943/2011, εφαρμόζονται για αυτοκίνητα που θα τελωνισθούν και θα καταβάλουν τις οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις μέχρι και 31.12.2013.»

δ. Το στοιχείο γ' της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3899/ 2010 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Οι διατάξεις των περιπτώσεων α' και β' εφαρμόζονται μόνο για αυτοκίνητα παλαιάς τεχνολογίας για τα οποία έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας στην Ελλάδα μέχρι 31.12.2000 και για τα οποία έχουν καταβληθεί τα τέλη κυκλοφορίας του έτους εντός του οποίου γίνεται η διαγραφή, καθώς και τυχόν οφειλομένων προηγούμενων ετών.»

ε. Η προτελευταία υποπαράγραφος της παρ. 5 του άρθρου 30 του ν. 3943/2011 αντικαθίσταται ως εξής: «Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται μόνο για αυτοκίνητα παλαιάς τεχνολογίας που θα αποσυρθούν μέχρι 20.12.2013, για τα οποία

έχει εκδοθεί άδεια κυκλοφορίας στην Ελλάδα μέχρι 31.12.2000 και για τα οποία έχουν καταβληθεί τα τέλη κυκλοφορίας του έτους εντός του οποίου γίνεται η διαγραφή, καθώς και τυχόν οφειλομένων προηγούμενων ετών.»

στ) Η προθεσμία που προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 20 του ν. 4002/2011, όπως ισχύει βάσει της υποπαραγράφου γ' της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται και για τα αυτοκίνητα που υπάγονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 20 του ν. 4002/2011.

ζ) Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 4002/2011, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κατά τα προηγούμενα αίτηση επιστροφής κατατίθεται μέσα σε διάστημα τριών μηνών από την ταξινόμηση του οχήματος και το αργότερο ως και τις 31.12.2014».

2. Στο άρθρο 36 του ν. 1563/1985, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 του ν. 3220/2004 (Α' 15) μετά το τέταρτο εδάφιο προστίθεται εδάφιο ως ακολούθως:

«Η ανωτέρω απαλλαγή παρέχεται και στους γονείς, οι οποίοι προτού καταστούν πολύτεκνοι γονείς κατά την έννοια του παρόντος άρθρου είχαν υπαχθεί στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3454/2006 (Α' 75).»

Άρθρο 21

Φόρος πολυτελείας μεταχειρισμένων αυτοκινήτων

Η παρ. 2 του άρθρου 17 του ν. 3833/2010 (Α' 40) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Προκειμένου για μεταχειρισμένα όμοια αυτοκίνητα, το ποσοστό του φόρου καθορίζεται, σύμφωνα με την κλίμακα της παραγράφου 1, ανάλογα με την αξία τους, όπως αυτή προσδιορίζεται με βάση τα προβλεπόμενα στην περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 126 του ν. 2960/2001.

Ο ανωτέρω φόρος επιβάλλεται επί της φορολογητέας αξίας του άρθρου 126 του ν.

2960/2001.»

Άρθρο 22

Τροποποιήσεις διατάξεων του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.)

1. Στο άρθρο 41 του ν.δ. 356/1974 (Α' 90), μετά την παράγραφο 6 προστίθεται παράγραφος 7 ως εξής:

«7. Η δημοσίευση των περιλήψεων των προγραμμάτων πλειστηριασμού μπορεί να διενεργείται και σε συγκεκριμένη ιστοσελίδα του Διαδικτύου, τηρουμένης της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου.

Τα οριζόμενα στην ανωτέρω παράγραφο ισχύουν αναλόγως και για τη δημοσιότητα προγράμματος πλειστηριασμού κινητών».

2. Στο άρθρο 41 του ν.δ. 356/1974 η υφιστάμενη παράγραφος 7 αναριθμείται σε 8.

Άρθρο 23

Κατάργηση διατάξεων του ν. 4002/2011 και λοιπές ρυθμίσεις

1. Οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 18 του ν. 4002/2011 (Α' 180) καταργούνται από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Ειδικά εκκαθαριστικά σημειώματα που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις καταργούμενες διατάξεις και έχουν κοινοποιηθεί στους φορολογούμενους μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος περαιώνονται εντός της προβλεπόμενης από αυτές προθεσμίες.

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου

3 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών (ν. 4093/2012) οι λέξεις «δέκα χιλιάδες (10.000)» αντικαθίστανται με τις λέξεις «πέντε χιλιάδες (5.000)» και στο τέλος του δευτέρου εδαφίου της ίδιας παραγράφου προστίθενται οι λέξεις «ως και επί

επιτηδευματιών που παρέχουν υπηρεσίες από επαγγελματική εγκατάσταση ή παρέχουν υπηρεσίες επισκευής ή συντήρησης τεχνικών έργων ή εγκαταστάσεων επιτηδευματιών ή μη». Η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Κώδικα Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών, όπως τροποποιείται με το παρόν, εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 2013.

3. α. Στο τέλος του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Ε.7 της παρ. Ε του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 προστίθενται οι λέξεις «καθώς και η προθεσμία για τη θέση των οχημάτων σε ακινησία».

β. Η υπ' αριθμ. 1229/31.12.2012 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών «Παράταση προθεσμίας για την εμπρόθεσμη καταβολή τελών κυκλοφορίας έτους 2013 και για τη θέση των οχημάτων σε ακινησία» ισχύει από την έκδοσή της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν. 27/1975 ΚΑΙ ΤΟΥ Ν. 814/1978 ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 27/1975

1. Το άρθρο 26 του ν. 27/1975 (Α' 77) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 26 Φορολογία πλοίων υπό ξένη σημαία

1. Επιβάλλεται κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου φόρος στα πλοία υπό ξένη σημαία, των οποίων η διαχείριση γίνεται από ημεδαπές ή αλλοδαπές εταιρείες εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου. Η επιβολή του φόρου του παρόντος άρθρου γίνεται με την επιφύλαξη των διατάξεων του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, όπως εκάστοτε ισχύει, που προβλέπουν την υπαγωγή σε φόρο εισοδήματος των κερδών που προκύπτουν στην Ελλάδα από την εκμετάλλευση πλοίων υπό ξένη σημαία, καθώς και των σχετικών

διατάξεων των Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και των Διμερών Ναυτιλιακών Συμβάσεων που έχει συνάψει η Ελλάδα με άλλα κράτη.

2. Ο φόρος βαρύνει τους αλλοδαπούς πλοιοκτήτες ή πλοιοκτήτριες εταιρείες για τα πλοία υπό ξένη σημαία, τα οποία έχουν τεθεί υπό τη διαχείριση ημεδαπών ή αλλοδαπών εταιρειών οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου.

Οι ως άνω διαχειρίστριες εταιρείες είναι αλληλέγγυα υπόχρεες με τις πλοιοκτήτριες εταιρείες για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που η διαχείριση του πλοίου γίνεται από περισσότερες της μίας διαχειρίστριες εταιρείες οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, οι διαχειρίστριες εταιρείες ευθύνονται εις ολόκληρον για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου. Σε περίπτωση που η πλοιοκτήτρια εταιρεία αλλάξει τη διαχειρίστρια εταιρεία στην οποία έχει αναθέσει τη διαχείριση πλοίου της υπό ξένη σημαία, η διαχειρίστρια εταιρεία ευθύνεται για την καταβολή του φόρου που αναλογεί στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο ασκούσε τη διαχείριση του συγκεκριμένου πλοίου.

Σε περίπτωση εκούσιας μεταβίβασης της κυριότητας του πλοίου υπό ξένη σημαία, το οποίο μετά τη μεταβίβαση παραμένει υπό τη διαχείριση ελληνικής ή αλλοδαπής εταιρείας εγκατεστημένης στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, ο φόρος του παρόντος άρθρου βαρύνει το νέο πλοιοκτήτη από την ημερομηνία της μεταβίβασης, ενώ ο νέος πλοιοκτήτης είναι εις ολόκληρον υπόχρεος με τα πρόσωπα που είναι υπόχρεα για την καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου που βαρύνει το πλοίο μέχρι το χρόνο της μεταβίβασης.

3. Ο φόρος υπολογίζεται με τα ίδια κριτήρια, συντελεστές και κλιμάκια που ισχύουν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και τις εκδιδόμενες δυνάμει του άρθρου 13 του ν. 2687/1953 πράξεις, για τα πλοία που νηολογήθηκαν υπό ελληνική σημαία κατά το προηγούμενο έτος από το έτος επιβολής του φόρου του παρόντος άρθρου.

4. Για σκοπούς υπολογισμού του φόρου, οι ημεδαπές ή αλλοδαπές εταιρείες οι οποίες διαχειρίζονται τα πλοία υπό ξένη σημαία και είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου έχουν υποχρέωση να υποβάλλουν ετησίως, εντός του Ιανουαρίου κάθε έτους, συγκεντρωτική δήλωση στη Δ.Ο.Υ. Πλοίων, με κοινοποίηση στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου, στην οποία θα πρέπει να αναφέρεται το όνομα, η σημαία, το Διεθνές Διακριτικό Σήμα (Δ.Δ.Σ.), ο αριθμός IMO, η ολική χωρητικότητα και η ηλικία των πλοίων υπό ξένη σημαία που διαχειρίζονται κατά την 1η Ιανουαρίου του ιδίου έτους, στην οποία θα επισυνάπτονται τα αντίστοιχα έγγραφα εθνικότητας των πλοίων. Σε περίπτωση που η διαχείριση πλοίου υπό ξένη σημαία ανατίθεται στη διαχειρίστρια εταιρεία μετά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, υποβάλλεται συμπληρωματική δήλωση από τη διαχειρίστρια εταιρεία, εντός μηνός από την ανάληψη της διαχείρισης. Οι ανωτέρω δηλώσεις υπέχουν θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν.1599/1986.

5. Η δήλωση και η καταβολή του φόρου του παρόντος άρθρου γίνεται κατ' ανάλογη εφαρμογή των προβλεπομένων στον παρόντα νόμο για το φόρο που επιβάλλεται στα πλοία υπό ελληνική σημαία. Σε περίπτωση που η διαχείριση πλοίου υπό ξένη σημαία ανατεθεί σε διαχειρίστρια εταιρεία εγκατεστημένη στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου μετά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους, οφείλεται φόρος από την επόμενη ημέρα της ανάθεσης της διαχείρισης σε τόσα δωδέκατα, όσοι οι μήνες μέχρι το τέλος του έτους. Η δήλωση και καταβολή του φόρου διενεργείται από την διαχειρίστρια εταιρεία στο όνομα και για λογαριασμό της πλοιοκτήτριας εταιρείας.

Από το ποσό του φόρου του παρόντος άρθρου εκπίπτει ο φόρος χωρητικότητας (tonnage tax) ή οποιαδήποτε παρόμοια επιβάρυνση που αποδεδειγμένα καταβλήθηκε για το πλοίο υπό ξένη σημαία και μέχρι του ποσού του φόρου που οφείλεται στην Ελλάδα.

6. Για την παραλαβή των δηλώσεων και τη βεβαίωση του φόρου του παρόντος άρθρου αρμόδιος είναι ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Πλοίων.

Η κοινοποίηση όλων των εγγράφων που αφορούν στο φόρο του παρόντος άρθρου ενεργείται στην αντίστοιχη διαχειρίστρια εταιρεία.

7. Για την επιβολή των πρόσθετων φόρων και προστίμων εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 2523/1997, όπως ισχύουν.

8. Το δικαίωμα του Δημοσίου για τη βεβαίωση του, κατά το παρόν άρθρο, φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο πενταετίας από τη λήξη του έτους στο οποίο ο φόρος αναφέρεται.

9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και Ναυτιλίας και Αιγαίου καθορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης του φόρου του παρόντος άρθρου, η διαδικασία επιβολής του φόρου στο όνομα της πλοιοκτήτριας εταιρείας και καταβολής αυτού, και η με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ναυτιλίας και Αιγαίου καθορίζεται η διαδικασία υποβολής της ετήσιας συγκεντρωτικής δήλωσης και των συμπληρωματικών δηλώσεων της διαχειρίστριας εταιρείας στη Δ.Ο.Υ. Πλοίων με κοινοποίηση στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου.

10. Η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων 1 - 8 του παρόντος άρθρου αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 2013 για πλοία υπό ξένη σημαία των οποίων κατά την ημερομηνία αυτή η διαχείριση γίνεται από ημεδαπές ή αλλοδαπές εταιρείες οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου.

11. Ο κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιβαλλόμενος φόρος εξαντλεί κάθε υποχρέωση της αλλοδαπής εταιρείας πλοιοκτήτριας πλοίου υπό ξένη σημαία, το οποίο τελεί υπό την εκμετάλλευση ή διαχείριση ημεδαπής ή αλλοδαπής εταιρείας, εγκατεστημένης στην Ελλάδα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 25 του παρόντος νόμου, έναντι οποιουδήποτε φόρου, τέλους, εισφοράς ή κράτησης στο εισόδημα που αποκτάται στο εξωτερικό από την εκμετάλλευση του πλοίου, του οποίου είναι πλοιοκτήτρια.

Η ίδια απαλλαγή από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση ισχύει και για τους μετόχους ή εταίρους των ως άνω εταιρειών, μέχρι φυσικού προσώπου, για το εισόδημα που αποκτούν με τη μορφή διανομής καθαρών κερδών ή μερισμάτων, είτε απευθείας είτε από εταιρείες χαρτοφυλακίου (holding companies), ανεξαρτήτως του

αριθμού των εταιρειών χαρτοφυλακίου που παρεμβάλλονται μεταξύ της πλοιοκτήτριας εταιρείας και του τελικού μετόχου ή εταίρου. Περαιτέρω, απαλλάσσεται από κάθε φόρο ή μεταβίβαση από οποιαδήποτε αιτία μετοχών ή μεριδίων ημεδαπών ή αλλοδαπών πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων υπό ελληνική ή ξένη σημαία, καθώς και εταιρειών χαρτοφυλακίου (IIC companies) που κατέχουν άμεσα ή έμμεσα, τις μετοχές ή τα μερίδια των ως άνω πλοιοκτητριών εταιρειών. Επίσης απαλλάσσονται από το φόρο τα κέρδη ναυτικής εταιρείας του ν. 959/1979 (Α' 192), καθώς και τα μερίσματα που διανέμει αυτή, εφόσον έχει υπαχθεί στο άρθρο 25 του παρόντος νόμου και εκμεταλλεύεται ή διαχειρίζεται πλοίο με ελληνική ή ξένη σημαία».

2. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 27/1975 αντικαθίσταται ως εξής: «Εξαιρετικά απαλλάσσονται από το φόρο κληρονομιών οι μεταβιβάσεις πλοίων, μετοχών ή μεριδίων ημεδαπών ή αλλοδαπών εταιρειών που έχουν στην ιδιοκτησία τους πλοία υπό ελληνική ή ξένη σημαία άνω των χιλίων πεντακοσίων (1.500) κόρων ολικής χωρητικότητας καθώς και των μετοχών ή μεριδίων εταιρειών χαρτοφυλακίου (holding companies) που κατέχουν άμεσα ή μέσω ενδιάμεσων εταιρειών χαρτοφυλακίου τις μετοχές ή τα μερίδια των ως άνω πλοιοκτητριών εταιρειών.»

Άρθρο 25

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 814/1978

Το άρθρο 35 του ν. 814/1978 (Α'144) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 35 Απαλλαγή εισοδήματος κτωμένου από εταιρία χαρτοφυλακίου

Απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά ή κράτηση το εισόδημα που αποκτάται από εταίρους ή μετόχους Εταιρειών Χαρτοφυλακίου (holding companies), οι οποίες έχουν αποκλειστικά, άμεσα ή έμμεσα, μετοχές εταιρειών πλοιοκτητριών πλοίων με ελληνική σημαία ή ξένη σημαία, εφόσον οι πλοιοκτήτριες εταιρείες είναι συμβεβλημένες με το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο ή η εκμετάλλευση ή διαχείριση των πλοίων τους γίνεται από ημεδαπή ή αλλοδαπή επιχείρηση εγκατεστημένη στην

Ελλάδα με βάση το άρθρο 25 του ν. 27/1975 (Α' 77), όπως ισχύει. Το ότι οι Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (holding companies) κατέχουν αποκλειστικά μετοχές πλοιοκτητριών εταιρειών πλοίων με ελληνική ή ξένη σημαία αποδεικνύεται:

(α) με την προσκόμιση σχετικών πιστοποιητικών της αρμόδιας δημόσιας αρχής της καταστατικής έδρας των εταιρειών, στο οποίο θα πρέπει να αναφέρονται η επωνυμία κάθε πλοιοκτήτριας εταιρείας, στην οποία μετέχουν οι Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (holding companies), όπως και το όνομα και τα λοιπά στοιχεία ταυτότητας των πλοίων που ανήκουν σε κάθε πλοιοκτήτρια εταιρεία. Η αρμοδιότητα της αλλοδαπής δημόσιας αρχής για την έκδοση των πιστοποιητικών βεβαιώνεται από το Υπουργείο Εξωτερικών ή την Ελληνική Προξενική Αρχή, είτε (β) με την προσκόμιση πιστοποιητικών από τα οποία να προκύπτει ότι οι Εταιρείες Χαρτοφυλακίου (holding companies) είναι σε ισχύ (good standing), καθώς και αντίγραφο πρακτικού των Δ.Σ. των Εταιρειών Χαρτοφυλακίου, από το οποίο πρακτικό να προκύπτει η επωνυμία των πλοιοκτητριών εταιρειών, στις οποίες μετέχουν, το όνομα, η σημαία και ο λιμένας νηολόγησης του πλοίου ή των πλοίων, και το οποίο πρακτικό θα πρέπει να είναι θεωρημένο από την οικεία Προξενική Αρχή της χώρας της καταστατικής έδρας των Εταιρειών Χαρτοφυλακίου (holding companies) που εδρεύει στην Ελλάδα.

Ειδικά οι συμβεβλημένες με το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο πλοιοκτήτριες εταιρείες πλοίων με ξένη σημαία υποχρεούνται να προσκομίζουν και πιστοποιητικό του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου, από το οποίο να αποδεικνύεται ότι τα ως άνω πλοία τους είναι συμβεβλημένα με αυτό».

Άρθρο 26

Ρύθμιση για τα τεχνικά-ψυχαγωγικά παίγνια

Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 38 του ν. 4002/2011 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η ημερομηνία, μετά την οποία η τοποθέτηση του ατομικού ενσωματωμένου ειδικού απαραβίαστου φορολογικού μηχανισμού καθίσταται υποχρεωτική, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση της Επιτροπής Εποπτείας

και Ελέγχου Παιγνίων (Ε.Ε.Ε.Π.)».

Άρθρο 27

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 2731/1999

Μετά την παρ. 2 του άρθρου 12, του ν. 2731/1999 (Α'138) προστίθενται παράγραφοι 3, 4 και 5 ως εξής, ενώ οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 12 αναριθμούνται σε παραγράφους 6, 7 και 8:

«3. Η επιχορήγηση προς Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.), σωματεία, αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες, Ν.Π.Ι.Δ. ή φυσικά πρόσωπα, ανεξαρτήτως ποσού επιχορήγησης και από οποιονδήποτε φορέα του Δημοσίου και αν προέρχεται, επιτρέπεται εφεξής υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) Υποβολή ειδικής έκθεσης του αρμόδιου Υπουργού προς τον Υπουργό Οικονομικών, με σαφή και πλήρη αιτιολόγηση ως προς την αναγκαιότητα και τη νομιμότητα της δαπάνης. Στην ειδική έκθεση θα μνημονεύονται απαραίτητως όλα τα μέλη των συλλογικών οργάνων διοίκησης των ανωτέρω νομικών προσώπων, καθώς και κάθε τρίτου προσώπου στο οποίο έχουν τυχόν ανατεθεί αρμοδιότητες διοίκησης.

β) Χορήγηση ειδικής έγκρισης του Υπουργού Οικονομικών, παρεχομένης σε αυτόν της δυνατότητας απομείωσης του ύψους της προτεινόμενης δαπάνης ή πλήρους απόρριψής της, εάν η δημοσιονομική κατάσταση του Κράτους δεν την καθιστά εφικτή.

γ) Η απόφαση έγκρισης του Υπουργού Οικονομικών με το σχετικό φάκελο κοινοποιείται στην Οικονομική Αστυνομία και στη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου Οικονομικών.

Οποιαδήποτε επιχορήγηση χωρίς την τήρηση των παραπάνω προϋποθέσεων, συνιστά για τους δημόσιους λειτουργούς απιστία σχετική με την υπηρεσία που τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 256 Π.Κ..

4. Για τις ήδη έως την έναρξη ισχύος του παρόντος, ανειλημμένες συμβατικές

υποχρεώσεις του Υπουργείου Εξωτερικών προς Μ.Κ.Ο ορίζεται ότι:

4α. Η διάρκεια των συμβάσεων της Υ.Δ.Α.Σ. με τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (Μ.Κ.Ο.), που συνήφθησαν από το 2002 έως το 2009 και για τις οποίες εκκρεμεί η διαδικασία εκκαθάρισης από τις αρμόδιες υπηρεσίες παρατείνεται αυτοδικαίως από τη συμβατική λήξη τους μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος για τον σκοπό της

ολοκλήρωσης της διαδικασίας εκκαθάρισής τους, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: αα) Έχει ολοκληρωθεί το φυσικό αντικείμενο της σύμβασης μέχρι την κατάθεση του παρόντος.

αβ) Έχει υποβληθεί από την Μ.Κ.Ο. αρμοδίως και εμπροθέσμως αίτημα παράτασης του συμβατικού χρόνου ή αίτημα τροποποίησης του φυσικού αντικειμένου της σύμβασης, ή μετά την εκπνοή του συμβατικού χρόνου υπεβλήθη ανάλογο αίτημα που έγινε δεκτό από την υπηρεσία, ή υπεγράφη τροποποιητική σύμβαση.

4 β. Για το σύνολο των εκκρεμών συμβάσεων της παραγράφου 4α θα συνταχθεί από την Υ.Δ.Α.Σ. και την Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου Οικονομικών κοινό πόρισμα σχετικά με την υπαγωγή τους ή όχι στις ρυθμίσεις της παραγράφου 4. Με το ίδιο πόρισμα θα προσδιορίζεται το ποσό πληρωμής για κάθε σύμβαση, θα ολοκληρώνεται δε η διαδικασία εκκαθάρισης με την παραπομπή των φακέλων στον προβλεπόμενο από την κείμενη νομοθεσία δημοσιονομικό έλεγχο σύμφωνα με τις ισχύουσες κατά περίπτωση διατάξεις. Οι υπαχθείσες στην παράγραφο 4α περιπτώσεις, θεωρούνται οριστικά εκκαθαρισμένες και δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε αμφισβήτηση του παραπάνω ποσού από την υπαχθείσα στην ρύθμιση Μ.Κ.Ο..

5. Για τις τυχόν ανειλημμένες συμβατικές υποχρεώσεις των υπολοίπων Υπουργείων προς Μ.Κ.Ο., σωματεία, αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες, ν.π.ι.δ. ή φυσικά πρόσωπα θα ακολουθηθεί η διαδικασία της παραγράφου 4β από τις οικονομικές υπηρεσίες των αρμοδίων κατά περίπτωση Υπουργείων.»

Άρθρο 28 Έναρξη ισχύος

1. Η ισχύς των διατάξεων αυτού του νόμου αρχίζει:

α) Των άρθρων 1, 2 (παράγραφοι 2 και 8), 3 (παράγραφοι 1, 2, 3, 5, 6, 13, 18, 21, 28, 29, 30, 32, 33, 35, 36, 37, 40 και 45), 4, 6 (παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 8 και 15), 7 (παράγραφοι 1, 2, 5 και 7) και 9⁽¹⁾ (παράγραφοι 1, 2, 11, 12, 16, 24, 30 και 31) για τα εισοδήματα που αποκτώνται και τις δαπάνες που πραγματοποιούνται κατά περίπτωση, από το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) και μετά.

β) Της παραγράφου 1 του άρθρου 2 για τόκους που καταβάλλονται ή πιστώνονται από την 1η Ιανουαρίου 2013 και μετά.

γ) Της παραγράφου 6 του άρθρου 2 και των παραγράφων 11 και 12 του άρθρου 6 για τόκους ή εισοδήματα που καταβάλλονται ή πιστώνονται από 1η Ιανουαρίου 2013 και μετά.

δ) Της παραγράφου 7 του άρθρου 2 για κέρδη από πωλήσεις μετοχών οι οποίες αποκτώνται από την 1η Ιουλίου 2013 και μετά.

ε) Της παραγράφου 7 του άρθρου 3 για κέρδη επιχειρήσεων που τηρούν βιβλία με τη διπλογραφική μέθοδο, που καταβάλλονται ή πιστώνονται από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά.

στ) Της παραγράφου 11 του άρθρου 3 και της παραγράφου 5 του άρθρου 9 για εισοδήματα που αποκτώνται από το οικονομικό έτος 2013 και μετά.

ζ) Της παραγράφου 22 του άρθρου 3 για πάγια περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από την 1η Ιανουαρίου 2013 και μετά.

η) Της παραγράφου 2 του άρθρου 6 για διανεμόμενα κέρδη που εγκρίνονται από γενικές συνελεύσεις από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά.

θ) Της παραγράφου 7 του άρθρου 6 για διανεμόμενα κέρδη που εγκρίνονται από τα αρμόδια όργανα από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά.

ι) Των παραγράφων 1, 2, 3 και 4 του άρθρου 8 και παραγράφου 4 του άρθρου 10, για τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος που υποβάλλονται από το οικονομικό έτος 2013 (χρήση 2012) και επόμενα.

ια) Του άρθρου 5, για ακίνητα που αποκτώνται από 1.1.2013.

ιβ) Της παραγράφου 8 του άρθρου 8 για ισολογισμούς που κλείνουν μετά την 30ή Δεκεμβρίου 2012.

ιγ) Της παραγράφου 14 του άρθρου 9 για συμβάσεις που συνάπτονται από 1η Ιανουαρίου 2013 και μετά.

ιδ) Της παραγράφου 15 του άρθρου 9 από την έναρξη ισχύος του ν. 4046/2012 (Α' 28).

ιε) Της παραγράφου 6 του άρθρου 9 και της παραγράφου 3 του άρθρου 10 για ισολογισμούς που κλείνουν μετά την 30ή Δεκεμβρίου 2012.

ιστ) Της παραγράφου 1 του άρθρου 20⁽²⁾ από την 1η Ιανουαρίου 2013.

2. Η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων και άρθρων πλην των οριζομένων στην παράγραφο 1 του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός και αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Η αναφορά στην παρ. 5 του άρθρου 9 στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 28 διαγράφηκε με το ΦΕΚ 33/Α/7-2-2013.

2. Στην περ. ιστ' της παρ. 1 του άρθρου 28 ο εσφαλμένος αριθμός "22" διορθώθηκε στον ορθό "20" με το ΦΕΚ 33/Α/7-2-2013